

ATENCIÓ:

Aquesta és una traducció automàtica.

Per descarregar el text original en anglès si us plau, aneu a <http://www.islamicinformationcenter.info/understandingislam.pdf>

Les traduccions professionals estarà disponibles en el futur en aquest lloc web, si la voluntat de Déu.

Si vostè necessita donar-nos els vostres comentaris, llavors ens pot donar prioritat a les llengües més necessaris.

Aquest e-book és protegit per les lleis de copyright.

Guia per a

COMPRENSIÓ

L'ISLAM

ENDER TOSUN

ISTANBUL/TURQUIA

Guia per a la comprensió de l'Islam/per Ender TOSUN

ISBN: 978-605-631-981-5

1. Introducció 2. Les característiques generals de l'Islam 3. Creença Essentials de 4 l'Islam. Els objectius de l'Islam a càrrec d'un ésser humà 5. Elements essencials de l'acció i cinc pilars de 6. Els mitjans cap a èxit 7. Conclusió 8. Preguntes i respostes

Informació de copyright:

Copyright © 2012 per Ender TOSUN. Tots els drets reservats. Imprès a Turquia. Excepte com permès sota lleis de drets d'autor pertinents, cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda o distribuït en qualsevol forma o per qualsevol mitjà o emmagatzemada en una base de dades o un sistema de recuperació o traduir sense el permís previ per escrit de l'autor. Aquest llibre o les versions revisades poden fer disponibles en format electrònic a <http://www.islamicinformationcenter.info> mentre que l'autor de testaments. Si està disponible, es pot descarregar només per a ús personal o enllaços es pot donar a la seva adreça d'internet mentre està permès en el lloc web esmentat. Editors qualificats són encoratjats a sol·licitar un permís de publicació escrita fàcil. En qualsevol cas aquest apartat d'informació de copyright tot incloent-hi la nostra informació de contacte ha d'estar tan fàcilment visible i comprensible dins de qualsevol producte / copiar / traducció relacionat amb aquest llibre. Nostres dades de contacte és el següent:

Ender TOSUN Merkezefendi Mah. Tercüman Sitesi Blok: B-1 No: 38 Cevizlibağ Zeytinburnu / İstanbul - Turquia; tosunender@gmail.com; endertosun@bilenymm.com <http://www.islamicinformationcenter.info>; <http://www.facebook.com/guidetounderstandingislam>

Imprès per: Esen Ofset Matb. San. TIC. Ş. (2012/8 İstanbul)

Cobrir: Muhammed Nur Anbarlı

CONTINGUTS

1	Introducció	19
2	Les característiques generals de l'Islam	20
2.1	L'Islam es basa en la lògica	20
2.2	L'Islam es basa en estimar Allah i tenint cura d'ell	22
2.3	L'Islam és exhaustiu	25
2.4	L'Islam és Universal	26
2.5	L'Islam es basa en la Pau	28
3	Essentials creença de l'Islam	29
3.1	Allah - la sol Déu veritable -	30
3.1.1	La creença en Déu com a concepte General	30
3.1.1.1	El concepte de creença en General	30
3.1.1.2	L'Islam i els altres enfocaments principals pel que fa a Déu	33
3.1.1.2.1	L'Islam i l'enfocament ateu	34
3.1.1.2.2	L'Islam i l'enfocament agnòstic	40
3.1.1.2.3	L'Islam i les creences en gran mesura segons comunicació	41
3.1.1.3	Tothom creu que en un o més déus, o en les coses que es corresponen amb el concepte de Déu	44
3.1.3	La metodologia d'entendre que Allah és i alguns fets clau relatius a ell que observem en el nostre univers	48
3.1.3.1	General metodologia	48
3.1.3.2	Exemples	49
3.1.3.2.1	Moltes coses similars	49
3.1.3.2.2	Coses - incloent-hi la causalitat - són les Parts dels sistemes	50
3.1.3.2.3	La unitat seqüencial	53
3.1.3.3	Coses estan subjectes a canvis	54

3.1.3.4	Coses són passius - en relació amb el poder de creació d'Allah-	57
3.1.3.5	Algunes altres dades que ens mostren la unitat d'Allah per damunt de tot	59
3.1.4	Els noms d'al là	60
3.2	El més enllà	62
3.2.1	Descripció	63
3.2.2	Signes de la d'ara endavant	67
3.2.2.1	Allah és capaç de recrear	69
3.2.2.2	Allah ha les raons i la voluntat de recrear	70
3.2.2.2.1	Allah és savi: ell actes basada en raons	71
3.2.2.2.2	Hi ha raons per a aquest univers	73
3.2.2.2.2.1	L'aplicació dels Favors d'al là	75
3.2.2.2.2.2	L'aplicació de la veritat	79
3.2.2.2.2.3	L'establiment de l'equilibri	81
3.2.2.3	Comunicació i promesa d'Allah	83
3.2.3	Conseqüències pràctiques de la d'ara endavant	85
3.2.3.2	La rendició de comptes	88
3.2.3.3	La felicitat de la justícia divina	89
3.2.3.4	Incentiu per a la millora	90
3.2.3.5	Incentiu per a pensar i escollir	91
3.3	Àngels	95
3.4	Missatgers d'al là	96
3.4.1	Missatgers com a Models de paper	96
3.4.2	Alguns missatgers els va predir i confirmar	99
3.4.3	Alguns altres atributs dels missatgers	103
3.5	Els llibres d'Allah	105
3.5.1	Sagrat llibres en General	105

3.5.2	L'Alcorà	108
3.5.2.1	L'Alcorà és una guia completa	108
3.5.2.2	L'Alcorà fou protegit	111
3.5.2.3	L'estil de l'Alcorà	112
3.5.2.4	L'Alcorà és Inimitable	114
3.6	El destí	116
3.6.1	Descripció	117
3.6.2	Les conseqüències de la destinació dels éssers humans	120
4	Els objectius de l'Islam a un ésser humà	122
4.1	Per aconseguir el plaer d'al là	123
4.1.1	La manera del plaer d'al là	123
4.1.1.1	Compliment amb els valors de la divins	124
4.2	Per arribar a Allah Permanent Favors per seus servents justos	130
4.3	D'estar en harmonia amb la veritat	131
4.3.1	D'estar en harmonia amb la veritat en el que creiem en	131
4.3.2	D'estar en harmonia amb la veritat en el que diem i què fem	132
5	Elements essencials de l'acció i cinc pilars	134
5.1	Elements essencials d'acció	134
5.2	Els cinc pilars de l'Islam	139
5.2.1	La declaració del testimoni a la unitat d'al là	141
5.2.2	Oracions diàries	143
5.2.3	Caritat regular	150
5.2.4	En dejú	154
5.2.5	Pelegrinatge	157
6	Els mitjans cap a l'èxit	164
6.1	Lògica	166

6.2	Caràcter so	168
6.3	L'ajuda de Allah	171
6.4	Nostres esforços i perseverança	176
6.5	Altres facultats	178
6.6	Fets obvis	178
6.7	Els missatges del creador	180
6.8	Nostres codis inicial	180
7	Conclusió	181
8.1	Són homes i les dones iguals en l'Islam?	187
8.1.1	Que cobreix algunes Parts del cos	193
8.1.2	Permís per als homes per casar-se fins a quatre dones en certes condicions	196
8.1.3	L'herència de més riquesa per a fills i marits, en comparació amb les filles i esposes en determinades condicions	199
8.1.4	La substitució d'un testimoni d'home amb dos testimonis de dones en certs casos legals	201
8.1.5	Algunes altres qüestions sobre la pregunta "són els homes i les dones iguals en l'Islam?"	203
8.2	Per què podem veure en els mitjans de comunicació realitzat moltes accions violentes en el nom de l'Islam o Allah?	206
8.3	Si hi ha destí, si Allah sap totes, com podem tenir lliure albir i com podem ser responsables?	209
8.3.1	Tenim lliure albir fins a cert punt	210
8.3.1.1	Les raons de l'existència de nostres testaments	216
8.3.1.2	Pecats i les seves conseqüències són opcions deliberades.	218
8.3.1.3	Allah no cal forçar res sobre nosaltres	221
8.3.1.4	Allah no obligar a ningú a creure o fer bones obres i no va obligar a ningú a dubtar o ser injust.	222
8.3.1.5	Ningú voluntat donar testimoni que Allah ha obligat a nosaltres al mal	222
8.3.1.6	Allah no té cap perjudici contra qualsevol de nosaltres	223

8.3.1.8	Si sabíem el destí, voldríem canviar-lo per millor.	225
8.3.1.9	Si nostres testaments eren sota la influència total de determinisme, que podria causar-nos creure.	225
8.3.2	Coneixement the d'Allah reflectida en el destí està en una manera com un coneixement històric en conceptes humans.	226
8.3.3	Som responsables segons la nostra capacitat	227
8.3.3.1	Fets obvis prevalen	227
8.3.3.2	Ens fallen a causa de les nostres pròpies debilitats.	229
8.3.3.3	El destí no és una barrera entre nosaltres i Allah - Allah és més a prop de nosaltres que el destí -	230
8.3.4	El nostre procés d'elecció ha de ser coherent	232
8.3.4.1	L'acord no ha canviat després que s'ha executat	233
8.3.4.2	Si una culpa al là sobre la base de la justícia, això significa que Allah ja li ha ofert l'orientació, però sabent va rebutjar-lo	234
8.3.4.3	Preval el resultat final	235
8.4	Si Allah és Totpoderós i bona per què hi ha sofriment i mal?	236
8.5	Quines són les diferències principals entre Islam i cristiandat?	242
8.5.1	Déu	243
8.5.1.1	Els atributs de Déu	243
8.5.1.2	Relació amb Déu	244
8.5.2	Profeta	245
8.5.3	Metodologia	248
8.5.5	Tolerància	252
8.5.6	Estil de vida	253
8.5.7	Pecat Original	255
8.6	És allà qualsevol profecia en els llibres Sants anteriors sobre el Profeta Muhammad? Si hi ha què és?	256

- 8.6.1 Informació rellevant sobre Mahoma i l'Alcorà en Deuteronomio/33 257
- 8.6.2 Informació rellevant sobre el Profeta Muhammad en Gènesi 9/21-21 i Genesis 17/19-20
260
- 8.6.3 Informació rellevant sobre Final Profeta com s'explica d'Isaïes 42/1-12 262
- 8.6.4 Un gran desenvolupament passarà i el Regne d'Allah es prendran dels jueus i donat a una
altra nació, com va dir en Mateu 42/21-44 264
- 8.6.5 La referència a la Meca (Bacca), els pelegrins, el pou de Zamzam, el creixement ràpid i fort
dels musulmans als Salms 84/4-7 265
- 8.6.6 La àmpliament conegut especial Profeta que vindrà després de Jesús en Joan 1/20-21, 29
265
- 8.7 Quins són els punts a tenir en compte en llegir l'Alcorà? 266

En nom d'Allah, el Beneficent, el Clement.

(Alcorà: 1/1)

Dir, "observar el que està en el cel i la terra."

(Alcorà: 10/101)

I dir, "el meu Senyor, increment em coneixement."

(Alcorà: 20/114)

De fet, Allah comandes justícia fent de bo [altres] i donant als parents i prohibeix la immoralitat i
mala conducta i l'opressió. Va exhorta al vostè que vostè pot ser conscients.

(Alcorà: 16/90)

No hi ha cap obligació en la religió; Realment la manera correcta ha esdevingut clarament
diferenciades d'error.

(Alcorà: 2/256)

I el resultat (millor) pertany a justos.

(Alcorà: 28/83)

Allah es dir, "aquest és el dia quan el veraç es beneficiaran de la seva veracitat. Per a ells són jardins [en paradís] sota la qual flueixen rius, on ells es respectar per sempre, Allah es complau amb ells i ells amb ell. Que és l'èxit".

(Alcorà: 5/119)

Llavors vas pensar que hem creat inútilment i que per a nosaltres no es retornarien?

(Alcorà: 23/115)

PRÒLEG

Lloar i agrair a Allah per a tots els seus favors i especialment el seu favor més gran que és l'Islam, i per permetre'm escoltar el seu missatge, l'Alcorà i per fer-me saber el seu missatge final i també per a permetre'm compartir la veritat a través d'aquest llibre. La pau sigui amb seus missatgers.

El nostre objectiu en la composició d'aquest llibre és donar informació concís però exhaustiu sobre l'Islam. Està escrit especialment per a aquells que recentment familiaritzar-se amb l'Islam. Esperem que sigui útil per a aquells que saben l'Islam, així, especialment a respondre a preguntes per no-musulmans.

M'agradaria també donar les gràcies a certes persones que han estat molt útils per a la producció d'aquest llibre.

En primer lloc agraeixo la meva dona Naciye Tosun i els meus fills Muhammed, Meryem Büşra i Ibrahim Eren pel seu suport en els meus treballs.

També les gràcies als Imams Sr. Emrullah Hatiboğlu, Sr. Hasan Kara, el Sr. İshak Kızılarşan, els muazzins i altres personal de mesquita pel seu suport en la prestació d'un ambient motivador en l'elaboració d'aquest llibre .

Demano Allah per fer aquest llibre útil per a comprendre millor l'Islam. També li demano el seu perdó pels errors que poden haver passat en això.

Ender TOSUN

RESUM

Quan observem aquest univers, segons la nostra lògica i basada en la nostra formació acadèmica personal com a gratitud i la justícia, podem demanar "On tots aquests favors provenen?" A continuació, si ens acuradament la raó en què observem pot percebre el creador un actiu que creï i sosté tots.

Per exemple, podem veure milers de milions de coses semblants; podem veure que tot és part de sistemes; veiem que tot està subjecta a canvis. Aquestes poden fer-nos entendre que tot prové d'una mateixa font; tot és creat per un creador; i que aquest creador és només absoluta; i que qualsevol altra cosa és subjecte a seus poders i a la seva voluntat. Llavors els milers de milions de favors a la qual estan subjectes es crearà en nosaltres una pressió d'agrair.

A continuació, podem concloure que aquest creador que permet comunicar-nos pot haver comunicat amb nosaltres en un llenguatge humà, així. Així ens pot buscar qualsevol d'aquestes comunicacions que ell pot ens han donat. A continuació, de fet ens adonem de persones que afirmen haver rebut missatges del creador, és a dir, missatgers com Noè, Abraham, Moisès, Jesús, Mahoma i així successivament (pau ser a ells).

I ens adonem que el missatge essencial del creador a través de tots aquests missatgers és: "creure en el seu un veritable Senyor i fer bones obres". Aquest és el missatge central de l'Islam.

En els seus missatges el creador presenta a si mateix com el Beneficent, l'actor actius de què ell voluntats i el savi. Llavors ens ensenya que estem i aquest univers no són creat i sostingut sense raó.

En conseqüència el seu favors i poders no passen només temporalment com en les parts presents de les nostres vides. I se ns informa que després de la fase actual en el qual vivim hi haurà una fase permanent. En aquesta fase permanent seus favors i poders s'implementarà definitivament. En

aquesta fase següent anem a veure les conseqüències de qualsevol bé o el mal que fem en aquesta fase. I a la part actual de la nostra vida també tastarem seus poders en certa mesura com el seu do de creació d'altres. I en aquesta part farem nostre "elecció" sobre on estem situats sobre la veritat i sobre quin tipus de vida permanent que volem.

També podem notar en aquests missatges que per tenir èxit també hem de millorar nosaltres mateixos en paral·lel amb els valors divins que nostre Senyor li encanta com la sinceritat, humilitat, gratitud, bondat, justícia... I només si tenim aquestes titulacions, podrà ser estimat pel nostre Senyor, estimar-lo i tenir cura d'ell. Per tant, si estimem sincerament li anem a millorar; i si volem millorar es estimar-lo més i ser estimats per ell.

I per millorar a nosaltres mateixos en termes d'aquestes titulacions, hem de seguir la guia del nostre Creador.

I seguint-lo, hem es servit ell; estarem en harmonia amb la veritat; Anem a ser feliç vida permanent en el futur; Allah es pot complaure amb nosaltres; i arribarà a la seva favors preparats per a seus servents justos. Aquests són els objectius Definitius de la nostra vida segons l'Islam. Per tant, estarem satisfets només si podem arribar a ells.

I tots aquests i els seus detalls, ens han dit una vegada més i sempre en l'orientació final del nostre creador que és el Quran que es revelava a Prophet Muhammad (pau ser a ell), 14 segles enrere.

1 INTRODUCCIÓ

La paraula "Islam" significa submissió a Allah [1] i la pau en àrab. També significa la Pau mitjançant la presentació a Déu misericordiós, seguint la seva orientació. Com el nom de la religió, es pot definir com el sentiment i sabent que Allah és amb nosaltres allà on som; fent bones obres [2]; i abstenir-se de mals fets amb la intenció d'invocar el plaer i la seva misericòrdia.

"Islam" és un nom donat per Allah ell mateix a aquesta religió en el llibre sagrat d'Islam. No és un nom donat per un grup marginal.

L'Islam és una manera se ' ns Mostra Allah el All-Knower, el savi ens condueix a l' èxit més gran [3] .

La principal font de l'Islam és el Quran [4] que és el llibre sagrat d'Islam. Aquest llibre es revelava a Prophet Muhammad [5] (pau ser a ell) durant 23 anys al segle 7th . En l'Alcorà com a la primera persona és Allah i el Profeta Muhammad (pau ser a ell) relacionats amb les seves paraules per a la humanitat. Al llarg d'aquest llibre vostè tindrà l'oportunitat de llegir moltes citacions des de l'Alcorà.

Com Allah diu en l'Alcorà, l'Islam és un important favor a l'ésser humà:

Aquest dia han perfeccionat per a vostè la religió,

I completar el meu favor a vostè,

I han aprovat per a vostè,

L'Islam com a religió. [6]

(Quran: 5/3 [7])

2 LES CARACTERÍSTIQUES GENERALS DE L'ISLAM

2.1 L'ISLAM ES BASA EN LA LòGICA

El llibre sagrat de l'Islam, Allah fa referència als conceptes de lògica, raonament, sabent, d'observació i la comprensió en llocs més de 1000. Hem de qüestionar, raó. En l'Alcorà, Allah el prohibeix seguir cegament els supòsits de la nostra societat i els nostres avantpassats.

En l'Islam hi ha sense dogmes. La manera de ser un musulmà i un bon musulmà comença i continua amb l'ús de la lògica. Per descomptat, això no exclou acceptant coneixements relacionats amb fonts fiables lògicament.

Només aquells que tenen la intel·ligència són considerades pels responsables de l'Islam.

L'Islam és fàcil d'entendre. Allah diu en l'Alcorà:

De fet, en la creació dels cels i la terra,

I l'alternança de la nit i el dia, són signes per a aquells de la comprensió.

Qui recorda al là [8] mentre que de peu o assegut o [9]mentir] en els seus costats,

I reflexionar sobre la creació dels cels i la terra, [dir],

"Nostre Senyor, que no hàgiu creat això sense rumb"

(Alcorà: 3/190-191)

Hem fet l'Alcorà fàcil d'entendre,

Així és allà qualsevol que es la ment?

(Alcorà: 54/40)

2.2 L'ISLAM ES BASA EN ESTIMAR ALLAH I TENINT CURA D'ELL

Ell [10] estima i que l'amor li.

(Alcorà: 5/54)

Dir, [O Muhammad], "si que estima Allah, a continuació, segueix-me, [perquè] Allah es t'estimo i et perdoni els seus pecats. I Allah és indulgent i Clement [11]. "

(Alcorà: 3/31)

I [encara], entre la gent són els que prenen més que Allah com iguals [a ell]. Ells estimen com [ha] estimen Allah. Però aquells que creuen que són més forts en l'amor per a Allah.

(Alcorà: 2/165)

El creient en l'Islam està disposada a donar la seva vida per Allah. Ell [12] té un estimat mai que traeix, que és un, que sempre està amb ell, que no trenca la seva promesa, que és la benèfica, misericordiós, Totpoderós, a prop, que no necessita de res, que és el creador de tot, que en forma d'ell quan era a l'úter de la seva mare.

En aquest món hi ha un estimat més que Allah. I l'amor per Allah és exercida en l'Islam en gran mesura. Un musulmà prega 5 vegades al dia, dóna la seva riquesa per Allah, dóna menjar i beure per a Allah quan el dejuni, intenta fer bé i abstenir-se de fer mal, per tal d'aconseguir el plaer d'Allah. D'aquesta manera l'amor per Allah és sentir fortament per un musulmà [13]. Deixi ns escolta a Allah:

Dir, "de fet, la meva pregària, el meu ritus del sacrifici, la vida i el meu morint són per Allah, Senyor dels mons [14]."

(Alcorà: 6/162)

I d'altra banda, la primera persona a tenir cura d'Allah: el Senyor qui sap tot, i que és capaç de fer qualsevol cosa ell voluntats.

Alguns dels versos pertinents de l'Alcorà són els següents:

Tenir cura de (el seu deure a) Allah,

I sé que vostè es van reunir junts a ell.

(Alcorà: 2/203)

I quan es diu que ell, "tenir cura de (el seu deure a) Allah", està liderat per l'arrogància crim (més). Així que suficient per a ell és l'infern, i de fet pitjor és que el lloc de descans!

(Alcorà: 2/206)

Tenint cura d'Allah és per raons importants. Algunes de les raons esmentades en l'Alcorà són els següents:

Tenir cura de (el seu deure a) Allah llavors, que pot donar gràcies.

(Alcorà: 3/123)

I tenir cura de (el seu deure a) Allah; segurament Allah és ràpid en reckoning.

(Alcorà: 5/4)

Per tenir cura [15] d'Allah és especialment més important en aquesta vida, i una vegada que estem amb èxit el seu amor és per sempre. Allah ens permet saber una escena a la d'ara endavant [16] on un musulmà manifesta els seus sentiments:

Els diuen, "de fet, estàvem prèviament entre la nostra gent por (d'Allah desagradable).

Així Allah que confereix el favor a nosaltres i ens protegida del càstig del foc abrasador.

De fet, estem acostumats a suplicar-li abans.

De fet, és el que és el Beneficent, el Clement".

(Alcorà: 52/26-28)

I com el seu amor i disgust depenen com estem, que creen sentiments profunds de la rendició de comptes i la responsabilitat.

Així, un musulmà busca refugi d'ell en ell. Els missatges rellevants dels missatgers han estat els següents com relacionats en l'Alcorà:

"Així que fugir a Allah.

De fet, estic a vostè d'ell un Avisador clar.

I no fan [com a iguals] amb al là una altra divinitat. De fet, estic a vostè d'ell un Avisador clar".

(Alcorà: 50/51-51)

2.3 L'ISLAM ÉS EXHAUSTIU

I hem enviat a vostè el llibre com aclariment per totes les coses i com a orientació i pietat i bona nova per als musulmans.

(Alcorà: 16/89)

Com Allah és el tot-Knower, que ens ha donat una orientació que ens guia en matèria tot rellevants i més important per tal que puguem ser reeixit. Aquesta orientació ens dóna explicacions sobre tot d'una perspectiva d'alt nivell.

L'Islam cobreixi tots els aspectes d'un ésser humà: nostra vida social, nostra vida privada, nostra vida de negocis, les nostres oracions, la nostra manera de pensar, què fer, com ser, la ciència, nostre passat, el nostre futur, els nostres indicadors de l'èxit, estàndards ètics, desenvolupament espiritual, els nostres objectius, nostre cos, el nostre esperit, nostre univers, aquesta vida, el més enllà...

Promou els éssers humans, riquesa, salut, ment, els pobres, els rics, l'economia, les Nacions, els veïns, els parents propers, els homes, les dones, els nens, les famílies...

2.4 L'ISLAM ÉS UNIVERSAL

Dir, [O Muhammad], "O la humanitat, de fet sóc el Missatger d'Allah a tots, d'ell a qui pertany el dominion dels cels i la terra. No hi ha cap Déu excepte ell; Ell dóna vida i causa la mort." Així cregui

en Allah i el seu missatger, el Profeta inlitterat, que creu en Allah i les seves paraules, i seguir-lo que pot ser guiat.

(Alcorà: 7/158)

L'Islam en relació amb la humanitat, va començar amb el primer home. I l'Islam va ser el missatge d'Allah per a la humanitat a través de tots els seus missatgers. Per exemple, en el vers següent Allah relata ens la religió d'Abraham i la seva recomanació als seus fills sobre ser musulmà:

I Abraham va instruir els seus fills [a fer el mateix] i [ho va fer] Jacob, [dir]:

"O el meu fills, fet que Allah ha seleccionat per a vostè aquesta religió, així no die excepte mentre esteu musulmans."

(Alcorà: 2/132)

L'Islam no és limita a qualsevol nació, persona, època o ubicació geogràfica.

L'Islam és la religió de tots els missatgers d'Allah, i l'Islam és l'essència del seu missatge. Segons una dita [17] de Prophet Muhammad (pau ser a ell), hi ha hagut 124.000 profetes [18] qui Allah va donar els seus missatges a la humanitat [19]. Adam, Noè, Abraham, Moisès, Jesús (pau ser a ells) van ser només alguns d'ells. Creure en els missatgers d'Allah és un dels requisits de l'Islam. Per exemple, una persona que nega Moisès o Crist Jesús (pau ser a ells) com a missatgers d'Allah no es considera un musulmà.

Tots els missatgers li va donar el mateix missatge: "Creure en el un veritable Déu i fer bones obres". Aquest és l'essència del missatge universal de l'Islam.

Fins i tot en el nom de "Islam" podem veure la seva universalitat: l'Islam no és batejat amb el nom de Profeta Muhammad (pau ser a ell), però les religions són principalment batejat amb els éssers humans més importants de cada religió. L'Islam és el nom amb un nom que té el significat del concepte universal de la pau i submissió a Allah.

A més, tal com veiem en el vers següent, el Profeta Muhammad (pau ser a ell) va ser assignat com a Missatger per a tots:

I tenir no t'hem enviat [20] excepte com a pietat a la mons.

(Alcorà: 21/107)

A diferència de les religions o ideologies segons la raça, l'Islam convida i acull tot tipus de persones. Segons l'Islam, tots els éssers humans són la descendència d'un home i una dona. Aquestes contribuir molt a la riquesa social i l'obertura de musulmans [21], ja que faciliten l'entrada de persones de totes les Nacions en la comunitat islàmica.

2.5 L'ISLAM ES BASA EN LA PAU

Aplicades en el vers següent, el bé dels éssers humans és valuós; per treballar per ella es produeixen conseqüències positives i de llarga durada:

S'envia cap avall des del cel, la pluja i el flux de Valls segons la seva capacitat, i el torrent porta a un augment d'escuma.

I des d'aquell [mineral] que van escalfar al foc, desitjar guarniments i utensilis, és una escuma com això. Així Allah presenta [l'exemple de] veritat i falsedat.

Pel que fa a l'escuma, això desapareix, [ser] emesos però pel que fa a allò que beneficia a la humanitat, roman en la terra.

Així Allah presentar exemples.

(Alcorà: 13/17)

L'Islam significa pau i com podem veure en el vers següent, Allah ens convida a comportar-se justament [22] a tot el món incloent-hi els disbelievers [23] :

Allah no prohibeixen d'aquells que no lluiten per la religió i no expulsar de les seves llars de tractar amablement amb ells i actuant justament cap a ells. De fet, Allah estima els que actuen justament.

(Alcorà: 60/8)

3 CREENÇA ESSENCIALS DE L'ISLAM

El Missatger [24] s'ha cregut en el que era descendeixen [25] li del seu Senyor, i [així tenir] els creients.

Tots [ells] han cregut en Allah i els seus àngels i els seus llibres i seus missatgers, [dir],

"Fem cap distinció entre cap dels seus missatgers."

I va dir,

"Hem escoltat i ens va obeir.

(Busquem) Perdó, nostre Senyor, i que és la destinació (final). "

(Alcorà: 2/285)

3.1 ALLAH-UN SOL DEU VERITABLE-

De fet, sóc d'Allah.

No hi ha cap Déu excepte jo, així que adorar-Me i establir pregària pel meu record.

(Alcorà: 20/14)

3.1.1 CREENÇA EN DÉU COM A CONCEPTE GENERAL

3.1.1.1 EL CONCEPTE DE CREENÇA EN GENERAL

No segueixi el camí d'aquells que no ho sé.

(Alcorà: 10/89)

El coneixement és fonamental per a l'èxit. Per exemple, un conductor que vol anar al seu destí ha de saber la manera, els significats del trànsit de signes, com conduir... Si sap aquestes, que pot anar amb seguretat a la seva destinació; en cas contrari, ell pot entrar en un camí equivocat, on pot fer un gran accident on ell pot fins i tot morir. Com en aquest exemple simple, hem de tenir coneixements per tal d'assolir els nostres objectius.

No obstant això, el nostre coneixement és limitat en totes les dimensions [26]. Tenim cap coneixement més enllà de certs límits sobre el passat, el futur, el micro i nivells de macro, sobre la naturalesa de les coses, interns i externs de les relacions entre les coses [27]. Per exemple, no sabem el futur; però encara podem afirmar que si deixem que una Poma demà caurà cap avall. Una vegada més, no sabem què és sota un determinat nivell subatòmiques; No obstant això podem definir les característiques d'un Àtom i creure en que la definició [28]. Però de fet, per exemple, si no sabem nivells subatòmiques "tot", això vol dir que no tenim un coneixement segur sobre els àtoms; el nostre coneixement sobre els àtoms és només una creença [29]; així el nostre coneixement sobre tot té una restricció bàsica.

A més, som una part d'aquest univers. Així que en qualsevol cas el nostre coneixement és parcial.

Així, la necessitat de tenir el màxim coneixement pertinent i les limitacions del coneixement força de cada persona per formar un perfil de creença sobre totes les coses que pot tenir cap influència sobre ell.

Les coses que influeixen en nosaltres no consisteixen només les coses que podem abastar plenament o veure. Hi pot haver també les coses invisibles que ens poden influir com visible [30] aplicades en els versos següents:

Així ho juro per el que veus

I el que no veu

(Alcorà: 69/38-39)

i la visibles i invisibles [31] no són aïllats uns dels altres.

També, com no sabem plenament tot, per a tots els éssers humans, incloent els ateu, el nostre coneixement sobre el que veiem es relaciona, naturalment, amb les nostres creences sobre invisibles.

I com va destacar en els versos següents la satisfacció només amb el coneixement actual sobre el visible, la denegació arrogant de the unseen poden conduir a error:

Més aviat, s'han negat

Allò que abasten no en coneixement

I la interpretació no ha arribat encara a ells.

(Alcorà: 10/39)

I dels mateixos tenen cap coneixement. Segueixen no excepte suposició, i de fet, assumptió compta no contra la veritat a tots.

(Alcorà: 53/28)

I quan els seus missatgers portar-los proves clares exaltat en el coneixement que (ells mateixos) posseïa.

(Alcorà: 40/83)

Formant així un perfil de la ferma creença correctament és un dels grans reptes que s'enfronta a tot ésser humà [32].

Així, per les nostres limitacions de coneixement i per l'aparent necessitat per tenir una idea sobre l'invisible persones tenen creences diferents perfils: entre els que hi ha alguns que preocupen molt poc per invisibles i creuen en i gaudir el visible ja que és. Hi ha alguns que esperem no tenir coneixement sobre invisibles. Hi ha alguns que la pretensió de ser capaç de saber fins i tot la naturalesa d'invisibles per exemple com a inexistent. Hi ha els que adopten els perfils de creença passades o contemporani sense cap judici personal. Hi ha qui deu tot a forces físiques, les lleis i les relacions... Hi ha qui deu tot a certs éssers humans...

La metodologia de l'Islam és reconèixer els nostres limitacions de coneixement sobre invisibles i després de fer deduccions sobre the unseen segons visible, en comptes de negar invisibles. En l'Islam és rebutjat la impossibilitat que una orientació de l'invisible pot arribar a nosaltres. I s'accepta l'ajuda de l'orientació de la veritat [33].

Lògicament, la veritat és independent de nosaltres, un qualsevol d'aquests enfocaments no està en el mateix nivell de veracitat en comparació amb els altres.

Els principals grups de creença i la seva rellevància en el nostre context de metodologies serà explicat i en comparació amb la metodologia de l'Islam en les parts següents.

3.1.1.2 L'ISLAM I ELS ALTRES ENFOCAMENTS PRINCIPAL PEL QUE FA A DEU

En aquesta part, anem a discutir alguns aspectes d'alguns enfocaments sobre Déu. Donarem només una informació preliminar per a una millor comprensió del concepte de Déu en l'Islam. En una part més endavant explicarem la mateixa creença en Allah; i els arguments pel que fa a Allah ajudarà a una millor comprensió de les altres aproximacions des de un punt de vista islàmic.

3.1.1.2.1 L'ISLAM I L'ENFOCAMENT D'ATEU

De fet, els que crida a més d'Allah són criats com vostè. Així que truqui a ells i deixar-los respondre a vostè, si vostè ha de ser veraç.

Que tenen els peus amb que camina, o tenen mans amb les que ocupen, o que tenen els ulls amb les que van veure, o que tenen orelles amb que escolten?

Dir: Crida el seu associats, llavors fer una lluita (per prevaler) contra mi i donar-me cap respir.

(Alcorà: 7/194-195)

A l'ateisme generalment certes relacions i les forces es determinen segons les observacions de les conductes de l'assumpte. I llavors aquestes relacions i les forces són considerades les causes del que passa per substituir l'un creador i sustentador.

Per exemple gotetes de pluja caure junts. A l'ateisme, la caiguda de les gotetes segons un determinat patró de conduir a una relació de gravitació, i llavors la pluja es creu a caure per la gravitació [34]. Aquesta relació es creu que és absoluta en que no hi ha ningú que pot canviar-lo.

No obstant això, segons l'Islam, el comportament de la matèria no ens porten al descobriment d'un a un, múltiple i forces absoluts o les relacions que es defineix com les causes reals d'aquell comportament. Perquè tal pensament seria només una incorrecta i circulars raonament en que la relació que s'ha definit totalment com a conseqüència de les entitats observades vols ser creu que és la causa d'aquesta observació. Això també és perquè els elements de què s'observa no tenen ulls, les orelles, les ments, objectius i un poder central permanent entre ells per tal que poden actuar en harmonia [35]. Per tant, els elements de què s'observen no són self-defined i que necessiten un identificador autosuficient i absoluta [36].

A Islam el comportament que s'observen i una relació de gravitació veritable [37] són les conseqüències de la definició independent i disseny d'Allah que és un. Per tant, mitjançant l'observació aquest comportament que podem descobrir com es comporta un objecte i pot predir que es comportarà en certa manera en la mesura de l'encert de la nostra observació i conclusions rellevants. Aquesta predicció i càlcul és possible perquè l'únic que fa aquest esdeveniment possible ara, en el passat o en el futur és el mateix. Qui governa-lo en cada punt és el mateix. Allah té ple control sobre les gotetes [38] de manera directa i indirecta.

Aquesta analogia s'aplica a tots els materials de causes i efectes abans que la relació [39] els efectes que l'emissió per les gotetes [40] i les seves característiques molt [41].

Allah donava coses comuns i diferents trets de manera que hi ha harmonia, previsibilitat, consistència, bellesa de les coses. Ell podria han optat per crear coses que no estan relacionats en absolut, que són impossibles d'entendre, que no tenen marc comú comparable, temps espacial o trets comuns [42]...

Així que quan un self-existence absolut i exclusiu de la gravitació es nega, llavors cal que hi hagi un poder que defineix i crea, les seves causes i els efectes [43].

També a l'ateisme; qualsevol cosa que no és justificable directament per les nostres experiències passat/present a través de les nostres sensacions és rebutjat. No hi ha cap poder personal per sobre els éssers humans o sobre els éssers que veiem directament. Aquesta afirmació requereix un coneixement complet sobre invisibles.

Una altra vegada a l'ateisme visible és vist com autosuficient: ja visible tot forma un tot en ells no necessiten qualsevol suport de l'invisible. Coses pot existir, sostenir-se, moure's, actuar en harmonia, tot i que no tenen la capacitat de pensar, planificar, veure, escoltar... Aquesta afirmació requereix un coneixement complet sobre el visible.

No obstant això, en l'Islam és només Allah que és el tot-Knower, com podem veure en el següent [44] :

De fet, aquells que disputa pel que fa a les senyals d'Allah sense [qualsevol] havent arribat a ells l'autoritat

Hi ha no és dins de la seva pits excepte orgull,

[l'abast de] que no pot arribar.

Així buscar refugi en Allah.

De fet, és ell qui és el completament sentint, la veient completament [45] .

(Alcorà: 40/56)

Un altre exemple sobre els conceptes amb els que Déu s'ha substituït l'ateisme és una coincidència: algunes coses passa o per la coincidència d'existir. Per exemple, ja que són milers de milions de galàxies, sistemes com el sistema solar pot existir per casualitat; i en alguns d'aquests sistemes planetaris és probable que els planetes com el nostre existeixen; i en alguns dels planetes com el nostre, és probable que existeixen les condicions de vida; i en alguns d'aquests planetes és probable que existeixen formes de vida; ...

Això es basa en els següents supòsits: les coses més simples que s'uneixen poden formar complicar les coses; hi ha un nivell de coses on les coses són totalment simples, en aquest nivell que requereixen cap condició i sostenible, autosuficient. I com podem veure en el vers següent, aquesta hipòtesi no és acceptable, com Allah no és el Déu de complicar les coses només:

Ell és el Senyor de totes les coses.

(Alcorà: 6/164)

Coses a qualsevol nivell necessiten el poder de crear i sostenir d'Allah. Per tant, les coses a un nivell determinat pot mai ser explica perfectament amb les coses que són "qualsevol" nivell inferior o amb les coses en qualsevol escenari anterior, perquè les coses en qualsevol nivell necessita certes condicions, i les coses en els nivells inferiors són eficaços en qualsevol cas. Per exemple, l'existència d'animals no pot ser totalment explicada per l'evolució i les molècules, perquè cap de les molècules, els àtoms, el d'ADN extracromosòmic... és autosuficient.

De la mateixa manera, les quantitats d'àtoms, molècules, químics o biològics esdeveniments no augmenten la probabilitat Definitiu de l'aparició de qualsevol ésser vivent. Com vist en el vers següent, la creació dels cels i la Terra no és una cosa menys complex que la creació d'éssers humans o altres formes de vida:

La creació del cel i la terra és més gran que la creació de la humanitat, però no sé la majoria de la humanitat.

(Alcorà: 40/57)

També mentre utilitza una coincidència i probabilitats, la multitud de coses cal tenir en compte com un factor limitant així: si un diu: el més el nombre de galàxies, les més les existència probabilitats de sistemes planetaris com el nostre; això pot ser només parcialment cert. En conjunt, la multitud de les galàxies d'una manera poden augmentar les probabilitats de l'existència de sistemes planetaris com el nostre; No obstant això, com més gran és la multitud de les galàxies, com més gran és la necessitat d'una multitud de condicions. En altres paraules, mentre que l'addició de cada Àtom augmenta la probabilitat d'existència d'un sistema planetari, que redueix la probabilitat de l'existència de l'import total d'àtoms [46] incloent-hi aquest Àtom addicional.

3.1.1.2.2 L'ISLAM I L'ENFOCAMENT AGNÒSTIC

Creença agnòstic i metodologia es basa en el reconeixement que com a éssers humans no pot abastar la veritat i el Déu més enllà de les nostres passat/present experiències que es refereixen a les nostres sensacions com veure, tocar... Segons aquest enfocament hi ha la possibilitat de l'existència del que està més enllà del visible, sinó com a éssers humans no tenim la capacitat per saber-ho. Per tant, no podem saber si hi ha qualsevol poder personal sobre els éssers humans i sobre el que veiem.

Els enfocaments de l'Islam i Agnosticisme comparteixen el fet que els éssers humans tenen limitacions en els coneixements relatius a invisibles.

No obstant això, l'Islam és fonamentalment diferent de l'Agnosticisme en dos aspectes:

En primer lloc, per damunt de tot hi ha un creador que crea la creació; Així que hi ha una relació funcional entre el creador i la creació; per tant, basat en el visible, podem fer algunes conclusions sobre invisibles i sobre el creador.

En segon lloc, com es veu en la part d'excepció del següent vers, aquest creador té el poder de compartir amb els éssers humans una mica de coneixement que és rellevant per a ells. Això és aclarit en el vers següent:

I engloben no és una cosa dels seus coneixements

Excepte per què ell voluntats.

(Alcorà: 2/255)

3.1.1.2.3 L'ISLAM I LES CREENCES EN GRAN PART BASAT EN LA COMUNICACIÓ

I quan es diu per a ells, "seguir el que Allah ha revelat"

Els diuen, "Més aviat, anem a seguir allò que hem trobat nostres pares practicant."

Tot i que els seus pares no entén res, ni es van guiar?

(Alcorà: 2/170)

Les creences basats principalment en la comunicació són en gran mesura segons acceptar el contingut de les comunicacions passats, llibres sagrats o tradicions sense extensament tenint en compte les deduccions lògiques de visible.

En l'islam la comunicació parlada i escrita del creador és un recordatori i conté una metodologia de pensar. Un missatge del creador original és l'univers; l'observació i el judici són crítics. i cada persona és individualment responsable de gastar esforços per conèixer la veritat. També ell és convidat a filtrar amb la seva lògica la comunicació venint a ell seus contemporanis i dels seus avantpassats. Els versos següents es refereixen a aquest fet:

I recitar-los la notícia d'Abraham,

Quan va dir al seu pare i la seva gent, què adorar?

Deien, ens adorar ídols i romandre a ells dedicats.

Ell va dir que s'escolta quan li suplicar?

O que es beneficien vostè, o fer mal?

Deien, però hem trobat nostres pares fent així.

(Alcorà: 26/69-74)

I cada un d'ells vindran a ell individualment en el dia de resurrecció.

(Alcorà: 19/95)

Dir: «O gent de l'escriptura [47], arribar a una paraula que és equitativa entre nosaltres i que no adoraran excepte Allah i no associat res amb ell i no prendre un altre com a senyors en comptes d'Allah".

Però si s'allunyen, llavors diuen, "Donar testimoni que som musulmans [sotmetre's a ell]."

(Alcorà: 3/64)

Un grup de les creences que es basen principalment en la comunicació és el politeisme. El dirigí omple el buit de coneixement mitjançant l'assignació de potències pel que ell observa. Aquests poders assignats explícitament o implícitament maig ser com veure, escoltar, autosuficient, autoorganitzar, comunicar-se...

Gairebé totes les religions diferents de l'islam inclòs l'ateisme, Agnosticisme, panteisme i així successivament compartir aquestes jardí comú amb politeisme. Per exemple en el politeisme que certs poders s'assignen als ídols els éssers humans fets, o al sol, la lluna i fins i tot per certs éssers humans que s'identifiquen com déus pels éssers humans. De la mateixa manera, en l'ateisme certs poders estan assignats a la matèria, objectes o entitats pels éssers humans. I fa una aproximació ateu generalitzacions: quan es realitza un experiment, les seves conseqüències són generalitzat universalment, i l'entitat utilitzada en aquest experiment es dóna certs atributs. Porten el nom de determinades relacions. I després hi ha un objecte que té certs poders. Si un altre experiment canvis són redefinit les conclusions anteriors sota certes circumstàncies, llavors els poders o atributs. Què és inventat i conegut fins a cert punt s'estén al que és desconegut, com s'assenyala a continuació:

"Vostè no servir a més d'ell, però els noms que heu donat nom, vostè i vostres pares."

(Alcorà: 12/40)

Una cita d'Allah d'un creient és rellevant en aquest sentit:

"Aquí són la nostra gent creació de déus al seu costat. Si només podien proporcionar alguna prova per donar suport a la seva parada! Qui és més dolent que el que fabrica mentides i els atribueix a Allah?"

(Alcorà: 18/15)

Aquest enfocament és agradable per a un ésser humà, ja que requereix el rebuig d'un poder personal per sobre l'ésser humà o per sobre de l'ésser humà pot gestionar. Aquest enfocament no requereix sotmetent a un poder personal més alt que l'ésser humà. Es requereix adorant les coses que han fet els éssers humans, com ara ídols/Estatuts amb ulls, orelles fets per éssers humans o les forces i les relacions definides pels éssers humans... Aquest enfocament afirma que entitats físiques a nivell d'un ésser humà és capaçes de fer aquest univers que existeix. No obstant això, aquest enfocament no pot tenir cap prova que dona suport a si mateix com és molt parcial, subjectiva i les conclusions estan subjectes a canvi.

En el vers següent podem veure una referència a la motivació subjacent a aquestes aproximacions:

Has vist l'únic que pren com a seu Déu propi desig? Llavors seria responsable d'ell?

(Alcorà: 25/43)

3.1.1.3 TOTHOM CREU QUE EN UN O MÉS DÉUS, O EN LES COSES QUE ES CORRESPONEN AMB EL CONCEPTE DE DÉU

Cada partit s'alegra en allò que és amb sí mateix.

(Alcorà: 23/53)

Una de les definicions del concepte de Déu pot ser "la causa de tots els" com podem concloure parcialment de versos al seguir:

Dir: "Tot és des d'Allah".

(Alcorà: 4/78)

Que és al là, el seu Senyor;

No hi ha cap Déu excepte ell,

El creador de totes les coses.

(Alcorà: 6/102)

Tothom creu que en certes explicacions per qualsevol cosa que observa. En altres paraules, excepte per a l'inconscient, tothom creu que en determinats thing(s) que correspon a Déu. El nivell més alt de les explicacions de cada individu per a tots els observa correspon al concepte de Déu [48] en l'Islam. Per exemple, un cert cristià pot creure que Jesucrist (pau ser a ell) és aquell de qui tot ve; Així que per això Jesucrist Christian correspon a Déu. Per exemple, un ateu pot creure que les forces físiques i relacions són coses pel fet que tot passa; Així que per aquest ateu aquestes forces físiques i les relacions es corresponen amb el concepte de Déu. Naturalment, totes aquestes no poden ser veritables al mateix temps, perquè són diferents.

Així, segons la definició anterior que Déu és la causa de tot, el debat no hauria de ser sobre si Déu existeix o no [49]. Més aviat ha de ser de qui és el veritable Déu, i és que el veritable causa de tot. És el Déu veritable d'un grup de lleis físiques relacionades o no vinculats, i les forces, Déu del sol o el Déu de la lluna, un ésser humà... o és algú que és autosuficient i incomparable amb totes aquestes coses?

3.1.2 NO HI HA CAP DÉU EXCEPTE ALLAH : AQUEST UNIVERS I LES SEVES PARTS NO SÓN ABSOLUTS, HI HA NOMÉS UN PODER ABSOLUT

Per tant, de saber que:

No hi ha cap Déu excepte Allah.

(Alcorà: 47/19)

Servir d'Allah i unir-se a qualsevol no socis amb ell.

(Alcorà: 4/36)

I [esmentat, O Muhammad], quan morí va dir al seu fill mentre ell estava manant-li, "O el meu fill, no associar [quelcom] amb Allah. De fet, l'Associació [amb ell] és la gran injustícia [50]. "

(Alcorà: 31/13)

Allah perdona no és que un soci hauria de ser atribuïda a ell [51].

Va (tots) perdona estalviar que a qui es.

Whoso atribueix socis a Allah, ha fet inventà un gran pecat.

(Alcorà: 4/48)

Com a parcialment s'explica més amunt, els déus múltiples en forma d'ídols, o sol o lluna o déus en les formes de relacions o forces físiques no tenen cap base i fortament són rebutjats en l'Islam. Éssers humans o altres parts d'aquest univers no són parts, representants, formes i versions d'Allah.

Llavors si rebutgem falsos déus, serà amb el veritable Déu com en l'experiència d'Abraham (pau ser a ell):

I així ens mostrava Abraham el reialme dels cels i la terra que ell seria entre certs [en fe].

Així que quan la nit ell cobert [amb la foscor], va veure una estrella. Ell va dir, "Aquest és el meu Senyor". Però quan es posa, va dir, "m'agrada no els que desaparèixer."

I quan va veure la lluna en augment, va dir, "Aquest és el meu Senyor". Però quan es posa, va dir, "Menys que el meu Senyor guies a mi, I segurament serà entre la gent que ha perdut".

I quan va veure el sol en augment, va dir, "aquest és el meu Senyor. Això és més gran." Però quan es posa, va dir, "O el meu poble, de fet estic lliure de què associar amb Allah."

De fet, m'he tornat el meu rostre cap a ell que ha creat el cel i la terra, inclinar cap a la veritat, i no sóc d'aquells que associen altres amb Allah."

(Alcorà: 6/75-79)

Interior tothom allà és o era la fe en Allah: en un determinat moment mentre no ens havia inventat falsos déus Allah ha portat les nostres ànimes a l'existència, qüestionat nosaltres i han vist com a ell ser el nostre Senyor. Això s'explica en el vers següent:

I [parlar] Quan el seu Senyor va prendre dels fills d'Adam de l'esquena els seus descendents i els va fer donar testimoni de si mateixos, [dient a ells], "jo no sóc el seu Senyor?" Deien, "van Sí, podem tenir declarar." [Aquest] perquè no hauria de dir el dia de resurrecció, "De fet, eren d'aquesta inconscient".

(Alcorà: 7/172)

3.1.3 LA METODOLOGIA D'ENTENDRE QUE AL LÀ ÉS I ALGUNS FETS CLAU RELATIUS A ELL QUE OBSERVEM EN EL NOSTRE UNIVERS

Dir:

"Aquest és el meu camí.

Vaig trucar a Allah amb coneixement segur,

I qui segueix després de mi."

(Alcorà: 12/108)

3.1.3.1 METODOLOGIA GENERAL

En l'Islam la metodologia d'entendre Allah s'inicia amb els sentiments de gratitud, citades, l'observació de l'univers i el raonament.

Gairebé cada persona que està agraït i acurat demanaria a aquestes preguntes: d'on vénen tots els favors que l'experiència? On les coses dolorós provenen? Per què va néixer? Per què viure? Gairebé cada persona lògic vols preguntar: per què el que observem és la forma en què és?

A continuació, ens vols assignar algun esforç a l'observació i el raonament en el que observem.

Llavors, com un producte ens dóna una idea del seu productor, així que aquest univers també ens donarà - creients - una idea sobre el seu creador. Per exemple, quan un veu la mesquita de Sultanahmet, ell tindrà una idea sobre el seu arquitecte, que ell té certes habilitats sobre matemàtiques, bellesa, equip de construcció, finançament, planificació i així successivament. Així, l'univers que observem també ens dóna idees sobre el seu creador.

El creador no és per a nosaltres, som pel creador, per tant, no és segons a les nostres expectatives; però ell és segons ell mateix i segons les conclusions correctes que podem fer sota el seu consell sobre el que s'observen objectivament en l'univers. Allah diu el següent:

Però si la veritat havia seguit els seus desitjos, els cels i la terra i qui és en ells vols s'han arruïnat.

(Alcorà: 23/71)

En aquest sentit, en l'Alcorà, Allah fa un munt de referències a la físics, biològics, astronòmics fets i esdeveniments.

Tot en aquest univers és un senyal que ens Mostra la unitat, els poders i certs atributs d'Allah.

Com res ni altre que Allah és autosuficient ni creador, tot és el resultat dels atributs d'Allah. Per tant, tot ens mostra certs atributs d'Allah [52]. Sota són alguns exemples.

3.1.3.2 EXEMPLES

3.1.3.2.1 MOLTES COSES SIMILARS

I és ell qui produeix jardins trellised i untrellisedi datepalmsi els cultius de diferent forma i sabor (seus fruits i llavor) i olives i les magranes, semblants i diferents.

(Alcorà: 6/141)

En el nostre univers s'observen diverses coses que són similars o comparables. Per exemple, hi ha milers de milions d'electrons, milers de milions d'àtoms similars, plantes i animals... Per exemple, els electrons són entitats diferents, però són similars i estan subjectes a les mateixes regles.

I com aquest univers és matemàtica [53], si ens fixem en micro, o macro nivells; o en el passat o en el futur, sempre s'observa la mateixa situació en tot. Tot el que és l'escala, podem dividir en diferents dimensions i tenen parts que són diferents, però que són igual o equiparable.

Això ens mostra que l'origen de tot és el mateix i que tot és creat i sostingut pel mateix creador, dissenyador. En cas contrari, no seríem capaços d'observar fins i tot dos electrons similars.

3.1.3.2.2 COSES - INCLOENT-HI LA CAUSALITAT - SON LES PARTS DELS SISTEMES

Beneït és a la mà és dominion, i és sobre totes les coses competents

[Ell] que ha creat la mort i la vida vos a prova pel que fa a qui de vosaltres és el millor a l'escriptura

I ell és el Majestic, el indulgent [i] que va crear set cels en capes.

No es veu en la creació de més compassius alguna incoherència.

Així que tornar (seva) visió (el cel); veure qualsevol interrupció?

Llavors tornar (seva) visió dues vegades, una altra vegada.

(Seva) visió tornarà a vostè humiliat mentre és fatigat.

(Alcorà: 67/1-4)

Un altre signe de la unitat del creador de tot és que tot en aquest univers és part de sistemes.

Un electró en el nostre ull pot ser part d'un àtom, d'una cel·la, dels nostres ulls, del nostre cap, del nostre cos, del sistema solar... o pot ser part d'altres sistemes.

Els nostres ulls, les orelles, la terra, la lluna, el sol, una pedra, un ocell... són totes les parts de sistemes. Qualsevol Mostra prenem, qualsevol imatge que prenem veurem que és part de sistemes i que conté sistemes i parts dels sistemes. Tot és funcional en relació a moltes coses.

Tots ells tenen significats en termes de funcionalitat i en relació amb d'altres. Podem veure això fins i tot en coses simultànies en una foto que prenem. La causalitat també és només una part d'aquest tot i només una conseqüència de la unitat per damunt de tot.

D'altra banda, encara que les parts no tenen el poder per planificar, organitzar o per analitzar que existeixen i actuen en harmonia dins i fora de si mateixos.

Les coses que formen sistemes i actuen amb harmonia mostren que es defineixen per un creador i que estan sota el control d'aquest creador i sustentador. En cas contrari no hi ha sistema podria mantenir la seva existència, i no seria capaç de fer ciència, per entendre res, predir, per calcular, per inventar...

Com podem veure en els versos següents, tot és "assumpte" a les actes d'Allah:

Llavors no veuen en els camells com van ser creats?

I en el cel com es va plantejar?

I a les muntanyes com ells es van erigir?

I a la terra com es repartia?

Així que recordi, [O Muhammad]; vostè és només un recordatori.

No són sobre ells un controlador.

(Alcorà: 88/17-22)

Una altra vegada, com podem veure en els versos següents, la nostra capacitat d'oïda, ulls, cors i la terra; Tots ells són per una raó; i en aquest sentit són sota una unitat:

I és ell qui va produir per a vostè audició i visió i cors; mica estàs agraït. I és ell qui li ha multiplicat al llarg de la terra, i a ell li seran recollides.

(Alcorà: 23/78-79)

Així mateix, totes les criatures existeix per moltes raons, i que s'assemblen a nosaltres en certs aspectes com s'indica en el següent vers:

I no hi ha cap criatura a [o en] la terra o l'ocell que vola amb les seves ales, excepte que són comunitats com vostè.

(Alcorà: 6/38)

I que ens adonem en el vers següent, tot ell, exalta i tot és criat d'Allah, i es mantenen per Allah:

Els set cels i la terra i tot el que és en elles Canteu-li lloances. I no hi ha una cosa excepte que s'exalta [Allah] per l'elogi, però vostè no entén la seva [forma de] exalta. De fet, ell és mai Forbearing i perdonant.

(Alcorà: 17/44)

3.1.3.2.3 LA UNITAT SEQÜENCIAL

I és ell qui envia els vents com a bona nova abans de la seva misericòrdia, i li enviarem de l'aigua pura de cel que ens pot portar a la vida per tant una terra morta i donar-li com a beguda a aquells que hem creat de nombrosos bestiar i els homes.

(Alcorà: 48/25-49)

La nostra capacitat per relacionar-les coses dins de la dimensió del temps també ens Mostra la unitat per sobre de tot: la pluja cau, a continuació, dividir les llavors, les plantes creixen, i llavors els animals mengen les plantes... Els esdeveniments harmonioses seqüencials Mostra el poder un per sobre de tot. Tot té una direcció, té un objectiu.

Quan plou, Allah ja té metes en la pluja. Però segons l'enfocament incrèdula, la pluja és només un fet físic aïllat; quan plou, ningú no té qualsevol objectiu produir fent-se a ploure.

No obstant això, la vida real no és com una pel·lícula il·lusió. En una pel·lícula que sentim per exemple que podem veure un ocell que vola, encara que hi ha imatges només estàtics que arriben una rere l'altre a una certa velocitat. Si ens apropem a la baixada de la pluja en termes reals de temps, el més mínim detall, no podem arribar a una veritable nivell on hi ha només una imatge. En cada nivell hi ha un moviment, energia, una direcció. Així que, de fet, si ens apropem a la dimensió del temps, que sempre veiem que les causes i els resultats són junts. A cap nivell podem veure només els resultats, o només les causes. Per tant, les causes no es poden considerar aïllades de les competències [54]; i no pot ser considerat com l'origen Definitiu de què observem.

Així, el passat es basa en el futur, com el futur es basa en el passat. I tot es basa en la voluntat de la un Allah com podem veure en l'exemple en els versos següents:

I (We) enviat cap avall, des dels núvols de pluja, abocar aigua; que ens pot portar endavant així gra i herbes.

(Alcorà: 78/14-15)

Trobareu més detalls relacionats amb la unitat seqüencial en part 3.6 sota l'epígraf "Destí".

3.1.3.3 LES COSES ESTAN SUBJECTES A CANVIS

Dir,

"O Allah, propietari de sobirania, donar a qui es de sobirania i sobirania de qui es vol prendre.

Honor a qui es vol i qui es humil.

A la seva mà és [tot] bo.

De fet, ets sobre totes les coses competents.

Causen la nit entrar el dia, i que causa el dia entrar a la nit;

I portar la vida de morts, i portar els morts de la vida.

I donar subministrament a qui es vol sense compte."

(Alcorà: 3/26-27)

Quan observem l'univers, podem veure que les seves parts estan subjectes a canvi. Per exemple hi ha la mort, hi ha la vida; hi ha la nit, hi ha el dia. Aquesta és també la situació a subatòmiques nivells i nivells galàctics.

I si les parts d'un tot estan subjectes a canvis, llavors seva totalitat és també subjectes a canvi. Per exemple, si poden fondre's i canviar les parts d'un cotxe, llavors pot redissenyar i canviar el cotxe. Per tant, aquest univers, incloent-hi tota la seva matèria, les lleis físiques, les seves normes biològics i seva totalitat pot ser dissenyat i creat en diferents formes, estructures.

Algunes persones afirmen que pot explicar tot amb les lleis físiques, les relacions i així successivament; Segons ells, a causa de lleis físiques i així successivament, aquest univers és a què havia de ser; per tant, no hi ha necessitat per a qualsevol Déu.

Segons l'Alcorà no obstant això, només Allah és absoluta i qualsevol altra cosa està subjecte a la seva voluntat. I tal com especifica en la citació citada de l'Alcorà, juntament amb el concepte de canvi, ell és capaç de fer qualsevol cosa ell voluntats. Res del que observem en el nostre univers incloent-hi les regles físiques, les relacions és absoluta. Allah pot crear o pot haver creat universos on regles físiques, les relacions són diferents. Així que cap tal regles físiques o relacions es pot utilitzar per, finalment, explicar per què el que observem passa. I per tant, tot l'univers no és una estructura que havia de ser.

En l'Alcorà hi ha exemples que demostren que res no és absoluta excepte Allah. El següent és un d'ells:

(Allah deia :)

"I què és això de la mà dreta, Moisès O?"

Ell va dir,

"És el meu personal; Em vaig inclinar sobre ell, vaig baixar les fulles per les meves ovelles i l en això tenen altres significats."

[Allah] deia; "Tirar cap avall, O Moisès."

Així va tirar avall i llavors era una serp, movent-se amb rapidesa.

[Allah] deia, "aprofitar-lo i por no;

Ens tornaran al seu estat anterior."

(Alcorà: 17/20-21)

Si una norma de física explicar alguna cosa, però no a Alemanya, a Turquia, llavors aquesta regla no és una regla física plenament vàlida de fet. Així mateix, si una norma explicar alguna cosa només en aquest univers, però res fora d'aquest univers, aquesta regla no és una regla absoluta.

Aquest univers en si mateix és un univers especialment dissenyat. Aquest univers és només una elecció de Allah. No és la veritat absoluta i tot.

Així que si poden existir diferents tipus d'universos, les explicacions científiques presents són sempre explicacions locals. I no són absoluts. Si prenem com a absolut, aquest enfocament no serà científica i artificialment limitarà el nostre potencial de coneixement.

Cap coneixement relacionats amb la ciència depèn de les nostres observacions. Si les nostres observacions eren diferents, el nostre coneixement científic seria diferent també. Per exemple, la ciència pretén explicar per què la ploma va cap avall quan el vaig deixar. No obstant això, si se n va cap amunt quan el vaig deixar, vols afirmen la ciència explicar-ho una altra vegada. El coneixement científic és reactiu en la naturalesa. Així no explica per què les coses són com són, sinó que explica en certa mesura com passen les coses.

Segons l'Islam, Allah dóna seves criatures seves característiques i els fa passar. Així, el físic, biològic... les normes són necessàries per raons pràctiques i augmenten la grandesa de l'art d'Allah, la bellesa i harmonia en què observem. Hem d'aquestes normes i característiques d'entendre "com" passen les coses, de manera que podem utilitzar-los, per tal que ens pot inventar màquines, de manera que podem resoldre problemes... Però no són absoluts. Aquestes són les explicacions parcials dels fets experimentats.

Segons l'Islam, la causa final de què observem i què no observa és un creador i el sustentador un. Per tant, a considerar com a absoluta determinades relacions que poden ser dissenyats de manera diferent i que devem a ells el que podem observar no és acceptable.

Així, si aquest univers és només una de les alternatives, llavors només l'únic que ha triat l'alternativa actual és absoluta, i així "no és cap Déu" "excepte Allah" qui té el poder global sobre cada cosa.

3.1.3.4 LES COSES SÓN PASSIVA -EN RELACIÓ A LA POTÈNCIA DE LA CREACIÓ D'ALLAH-

No postrar al sol o a la lluna,

però postrar a Allah, que els va crear.

(Alcorà: 41/37)

Tenen peus pel qual passejar?

O tenen les mans pel qual vaga?

O tenen ulls que veuen?

O tenen orelles per que escolten?

Dir, [O Muhammad],

"Crida" socis" i llavors es conjuren contra mi i donar-me cap respir."

(Alcorà: 7/195)

Cada cosa té una existència a causa de la voluntat, el poder i el coneixement d'Allah. Els elements d'una cosa i els sistemes que contenen aquesta cosa també tenen tal una existència a causa de la voluntat, el poder i el coneixement d'Allah. Aquesta relació entre Allah i res és únic. No hi ha cap relació semblant entre coses més que Allah. Això és en paral·lel amb el fet fonamental de l'Islam s'indica en el vers següent:

No hi ha cap Déu excepte Allah.

(Alcorà: 3/62)

En conseqüència cap objecte que observem és autosuficient o absoluta. Quan dic "aquesta taula és petit", fins i tot el tret de smallness no pertanyen de fet a aquesta taula, aquesta característica no està dins d'aquesta taula. La taula és petit només relativament a una altra cosa. El mateix és cert per a les parts de la taula, així. Aquesta analogia és aplicable a altres característiques de la taula, així, incloent-hi la seva massa, la seva energia, la funcionalitat, el color... Això és no només per la nostra comprensió, però de molt i per atributs molt de la taula.

La taula no pot tenir qualsevol funció sobre res més, excepte si s'ha definit amb altres coses com a part d'un sistema de coordenades consolidada amb totes les seves parts, definit per la mateixa definer.

Així, cada un de les coses que observem, necessita la unitat del creador "un" i "un" Sustainer sobre d'ells per existir i per significar res.

La unitat d'Allah per damunt de tot, és explicar concisament en els versos següents:

Dir:

"Ell és al là, l'un,

Allah és autosuficient el [55]

Ell no respon al ni neix.

I no hi ha res comparable a ell."

(Alcorà: 112/1-4)

Com podem veure en el vers següent, tot allò que existeix té la seva mesura a la vista d'Allah:

I tot amb ell és per (due) mesura.

(Alcorà: 13/8)

Per tant, hi ha només un Déu i sense la seva unitat per sobre de tot, res no pot existir, res pot significar res, res no pot tenir cap atribut. No hi ha cap altre Déu simultàniament o successivament. Ell és un Déu que abasta. És la causa immediata i definitiva de tot. No és una causa parcial.

3.1.3.5 ALGUNS ALTRES FETS QUE ENS MOSTREN LA UNITAT D'ALLAH PER DAMUNT DE TOT

I no absent del seu Senyor és qualsevol [part d'un] pes del Àtom dins la terra o dins el cel o [quelcom] major però que és en un registre més clar o més petit que.

(Alcorà: 10/61)

Beneït és a la mà és la sobirania, i és capaç de fer totes les coses.

(Alcorà: 67/1)

Podem observar altres exemples que demostren que hi ha una unitat per sobre cada cosa i per sobre de tot. Per exemple, si em cau un bolígraf a terra, sé que fins que arriba a la terra, la terra es gira un angle determinat o un fotó en una estrella es anar a una certa distància. El fotó no pot continuar un mil·límetre sense la ploma procedint a una certa distància i viceversa.

Tanmateix profunda anem en els nivells micro, però al revés ens n'anem en el temps, observem la mateixa situació.

L'harmonia de l'espai-temps i la nostra capacitat per calcular, per comparar, per predir i gaudir de mostrar la unitat per damunt de tot. Aquesta harmonia encara que hi ha multitud en aquest univers, mostra que tot està subjecte a la voluntat i els poders d'un Déu All-Powerful.

3.1.4 ELS NOMS D'AL LÀ

Ell és al là, més que qui no hi ha cap divinitat, Knower de invisibles i l'estat testimoni. Ell és el Beneficent, el Clement.

Ell és al là, que qui no hi ha cap divinitat, el sobirà, purs, la pau, la Bestower de la fe, el supervisor, el Majestic, el Compeller, el Superior.

Glòria a Allah! (Alta és ell) damunt el que s'associen amb ell.

Ell és al là, el creador, l'iniciador, el dissenyador; a ell pertànyer els noms més bonics.

El que està en el cel i la terra s'exalta ell. I ell és el Majestic, el savi.

(Alcorà: 59/22-24)

En l'Alcorà, Allah ens permet saber molts dels seus atributs. Per exemple, l'un, el creador, el disseny, el Knower, el Beneficent, el Clement, que perdona el, The a prop, la veritat, The Mighty faedor de què ell voluntats,...

Seva unitat és molt important pel que fa a tots els seus atributs. Per exemple, un Déu que no és Totpoderós no pot ser creador. Un Déu que no tenen coneixement no pot ser la Beneficent... Per tant, en l'Islam no hi ha déus diferents que tenen diferents atributs. Hi ha una referència a això en el vers següent:

No hi havia estat dins dels cels i els déus de la terra a més d'Allah, [56] els dos vols han estat arruïnades. És tan alta Allah, Senyor del tron, damunt el descriu.

(Alcorà: 21/22)

I ens permet saber també que és l'Incomparable. No va engendrar, ni ha estat engendrat. És masculí ni femení. Ell no és limitada amb l'espai o el temps. Així això és per què no es poden extreure els seus quadres, i hi ha imatges d'Allah a les mesquites o en altres llocs islàmics.

Allah és el nostre millor amic que és també la font de l' amor més gran [57]. Ell és el nostre amic permanent. Un dels seus noms és l'amic. Ell està amb nosaltres som on som. Té ple coneixement sobre nosaltres, i ell té poder tot sobre nosaltres. Allah sap nosaltres quan estàvem en el ventre de les nostres mares, ens sap quan ens morim. Coneix els nostres secrets, ell sap les nostres debilitats. No li cal res de nosaltres, però ell ens dóna milers de milions de favors cada segon. Ell ens crida a la seva misericòrdia i Favors. Però són limitats en resposta a les seves trucades.

Allah és savi.

En el fons tot ve d'ell. Com va dir en l'Alcorà en vers 53 capítol 43, és aquell que fa riure i és el que fa a plorar [58]. Però la seva misericòrdia és més gran.

Allah és la a prop. Ell és més a prop de nosaltres, fins i tot que els nostres pares. No hi ha cap intermediari entre nosaltres i Allah. Per tant, no hi ha jerarquia religiosa ni classe religiosa en l'Islam. Per exemple si l'imam qui és la persona que condueix l'oració en les mesquites no és present, un enginyer o un venedor o un altre persona que sap com pregar poden conduir a l'oració. Així, un musulmà prega només i directament a Allah.

3.2 EL MÉS ENLLÀ

Llavors vas pensar que hem creat inútilment i que per a nosaltres no es retornarien?

(Alcorà: 23/115)

3.2.1 DESCRIPCIÓ

A que dia ens hauran enrotllar els cels com un desplaçament dels escrits; Igual que es van originar la creació de la primera, així que serà produïm-lo una altra vegada.

Que és la nostra promesa, i es complirà.

(Alcorà: 21/104)

[Es] en el dia de la terra serà substituïda per una altra terra,
i el cel [també],
i totes les criatures sortirà abans d'al là, I, el Prevailing.

I podràs veure els criminals que dia lligat junts en grillons,

(Alcorà: 14/48-49)

Ha hi [no] arribat a home un període de temps en què no era una cosa [encara] esmentat?
De fet, hem creat home d'una barreja d'esperma-drop que pot provar ell; i vam fer-li sentir i veure.
De fet, podem guiar-lo a la manera, va estar agraït o va ser ingrati.
De fet, hem preparat per a les cadenes disbelievers i grillons i una resplendor.
De fet, els justos es beu d'una tassa [de vi] la barreja és de Kafur,
Una primavera que es begui criats de Allah [justos];
Es fan força endavant en brollen [i l'abundància].
Els [els que] complir [la seva] vots i un dia el mal es difondrà la por.
I li donen menjar tot i l'amor per ella i els més necessitats, orfes i el captiu,
[Dir], "nosaltres alimentem vostè només pel rostre d'Allah.
Desitgem no de vostè recompensa o gratitud.
De fet, tenim por de nostre Senyor dia auster i angoixant."
Així Allah es protegeixen de la maldat d'aquell dia,
I donar-los la resplendor i la felicitat
I premiar-los per a què ells pacientment suportat amb Jardí [en paradís] i [roba] de seda.
[Es] reclinat en això en adornat amb sofàs.
No veuran aquí qualsevol sol (combustió) o [congelació] fred.
I a prop de sobre d'ells els seus matisos,
I els seus fruits agrupades per ser triades serà baixa en el compliment.

I allà es farà circular entre els vasos de plata i copes de cristall,
I copes de cristall plata dels quals s'han determinat la mesura.
I es donarà a beure una tassa [de vi] la barreja és de gingebre
[De] una font dins paradís anomenat Salsabeel.
Hi circula entre els nois joves va fer eterns.
Quan els veus, es podria pensar-los (tan bonic com) escampats perles.
I quan vostè mira allà [en paradís], veurà plaer i gran domini.
Als habitants serà verds peces de seda fina i brocat.
I ells es adornades amb braçalets de plata,
I els seu Senyor donarà una copa de purificació.
[I es diu], "de fet, això és per a vostè una recompensa,
I el seu esforç ha estat apreciada."
(Alcorà: 1/76-22)

De fet, els criminals estarà en el càstig de l'infern, suportant eternament.
(El turment) no es ser aclarits per a ells, i es sumits en la destrucció profunda remordiments, dolors i
en la desesperació en la mateixa.
I no podem fer malament-los, però va ser ells els que van ser els malfactors.
i es diuen, "O Malik [59], que el seu senyor de posar fi a nosaltres!"
Va dir, "de fet, vostè seguirà sent."
"Estem sens dubte havia portat la veritat, però la majoria de vostès, a la veritat, van ser reticent."
O han ideat [alguns] assumpte? Però de fet, són d'elaboració [un pla].
O que pensen que sentim no els seus secrets i les seves converses privades?
Sí, [fer], i els nostres missatgers amb ells d'enregistrament.
(Alcorà: 43/74-80)

El dia que ens dirà a l'infern, "Té vostè ha omplert?" i es dirà, "Allà són una mica més"
I Paradise serà portat a prop justos, no gaire lluny,

[Es diu], "això és el que li va prometre a cada retorner [a Allah] i conservador [del seu Pacte]

Que temia més Clement invisibles i venia amb un cor va tornar [el penediment].

Introduir-lo en pau. Aquest és el dia de l'eternitat".

Tindran el que vulguin allà,

I amb nosaltres és més.

(Alcorà: 50/30-35)

Aquells tindrà una quota del què han guanyat, i Allah és ràpid en el compte.

(Alcorà: 2/202)

Un dia que morirem. I un dia que hi haurà al final de la fase actual, és a dir nostre univers es redueix per a una nova posada en marxa, per a la fase final, estable i permanent [60]. Aquesta fase final s'anomena el més enllà.

El més enllà és una continuació de la vida present. És físic i espiritual. L'hora de finalització de la fase actual no es coneix per ningú més que a Allah.

Hi haurà alguns elements comuns i diferents entre la fase actual i la fase final. Regles físiques, químiques i biològiques serà diferents en certa mesura que els experimentat en la fase actual.

La barreja del bé i del mal que podem veure en l'univers actual s'eliminaran i seran distingits en la següent fase. Les ubicacions del bé i el mal serà diferents. I les conseqüències del bo serà, juntament amb els autors de bons, i les conseqüències del mal serà, juntament amb els malfactors. La primera es passarà a la part anomenada el paradís o els jardins, i aquest últim passarà a la part anomenada l'infern. Allah sap el que altres parts serà en la fase final.

Com esmentat en el vers següent, la recompensa de Allah pels autors de bons en el futur serà molt més en comparació amb el càstig per a la evildoers:

El qui fa una obra mal es no es recompensava excepte per l'estil dels mateixos; però el qui fa justícia, ja sigui masculí o femení, mentre que ell és un creient, aquells ingressarà a paradís, que es dona la disposició en el mateix sense compte.

(Alcorà: 40/40)

3.2.2 SIGNES DE LA D'ARA ENDAVANT

I qui vol tenir la recompensa d'aquest món que li donarem dels mateixos;

I qui vol tenir la recompensa de la d'ara endavant que li donarà dels mateixos.

I es recordi que preiem la graït.

(Alcorà: 3/145)

Com podem veure en el vers citat, ens estan convidats en aquesta vida a prendre una decisió que es refereix a la d'ara endavant. Així que per prendre aquesta decisió, hem de tenir un coneixement cert sobre ell.

I el més enllà és sobre el futur d'una perspectiva humana.

Així doncs, per entendre-ho, podem utilitzar les eines que fem servir per predir el futur:

En termes mundans, podem predir el futur per fer generalitzacions. Per exemple, veiem que una pedra cau una i altra vegada quan deixem una i altra vegada, llavors podem dir que caurà el proper temps que hem de deixar-lo. Així, esperem que el mateix esdeveniment passarà en les mateixes circumstàncies.

A més, un concepte important en les nostres prediccions és el concepte de "equilibri". Per exemple si he comprat alguna cosa val la pena USD200, això significa que haurà de pagar en el futur USD200 sota certes condicions.

Una altra eina que fem servir per conèixer el futur és la informació facilitada per aquells que tenen competència sobre els esdeveniments futurs. Per exemple escoltem els experts de Meteorologia saber sobre les condicions meteorològiques de futur, i tenim previst d'acord amb el que diuen.

Mentre que l'experiència no les observacions d'ara endavant, com a éssers humans, hem d'utilitzar les eines anteriors per predir el futur. Per tant, en paral·lel amb l'Alcorà, les nostres explicacions sobre el més enllà es progrés següents: en primer lloc es arribar a conclusions sobre els actes d'Allah segons les nostres observacions en el nostre univers; Anem a fer generalitzacions relacionat amb ells incloent-hi el concepte d'equilibri; i confirmar aquestes amb les seves paraules.

Quan observem l'univers, podem veure que Allah és actiu i té la capacitat i la voluntat de recrear. Els següents versos de l'estat aquests fets:

No és ell, que ha creat el cel i la terra, capaç de crear l'estil d'ells? Sí en efecte; És el creador, el knower de tot.

(Alcorà: 36/81)

Com que es van originar la creació de la primera, així serà produïm-lo una altra vegada.

Que és la nostra promesa, i es complirà.

(Alcorà: 21/104)

Qualsevol cosa que podem observar en aquest univers és un senyal que ens mostra un propietari de facultats il·limitades per damunt de tot. Nostre observació ens dóna una conclusió que aquest poderós és la font de milers de milions de favors i que ell posa els seus poders a l'acció. I també podem concloure que també és capaç d'utilitzar els seus poders més extensament.

Quan observem l'univers, veiem allò sobre Allah hi ha dos factors determinants de la recreació: la primera d'elles és l'habilitat d'Allah a crear, i la segona és la seva voluntat de recrear. La segona es refereixen a l'existència de certes raons i objectius per a ell en la recreació.

Si "una persona" té el "mitjà" i "raons" de fer alguna cosa i si aquesta persona "promeses" fer-ho, si ell té integritat llavors més probablement ho farà. En aquest univers veiem clarament que Allah és molt estricte a realitzar el seu pla real.

Així que en les parts següents ens analitzarà els mitjans i les raons en relació amb el més enllà.

3.2.2.1 ALLAH ÉS CAPAÇ DE RECREAR

Per descomptat Allah que ha creat i que crea és també capaç de recrear com podem veure en els versos següents:

Home que que no et muntem seus ossos?

Sí, de fet, som capaços de reconstruir el seu abast [61] .

(Alcorà: 75/3-4)

I com podem veure en els versos següents, el creador, qui ens ha creat en primer lloc és, naturalment, capaç de recrear-nos:

I ells diuen, "quan estem ossos i es va ensorrar les partícules, la voluntat [veritablement] ser ressuscitat com una nova creació?"

Dir, "ser vostè pedres o ferro; o [qualsevol] creació d'allò que és dins els seus pits gran." I es diuen, "que es restauri nosaltres?"

Dir, "el que et va portar endavant la primera vegada."

(Alcorà: 49/17-51)

I com podem veure en el següent vers la creació d'una ànima soltera o la humanitat sencera no fa cap diferència per Allah en termes de facilitat:

La creació i la seva resurrecció són com sinó com una sola ànima.

(Alcorà: 31/28)

En el passat, un argument sobre la d'ara endavant ha estat la impossibilitat de la recreació. Però avui en dia, aquest argument no sembla ser molt sostenible, juntament amb els descobriments en genètica.

Com s'explica més amunt, a causa de l'absolut "unitat" d'aquest Déu All-Powerful, no hi hauria ningú que vols limitar els seus poders.

Així que no podem esperar que ell per limitar-se per crear només un univers amb conseqüències només temporals.

Aquestes són totes les conclusions que poden basem en les nostres observacions de l'univers actual.

3.2.2.2 ALLAH HA LES RAONS I LA VOLUNTAT DE RECREAR

Crea el que ell voluntats.

(Alcorà: 30/54)

L'univers en què vivim és només una estructura especial de l'univers entre un nombre il·limitat d'alternatives. No hi ha cap fet que ens obliga a creure que això és només possible forma d'un univers. Si no és la única forma d'un univers possible i si va arribar a l'existència a continuació hi ha una elecció personal per al seu estat actual sencer. I com hem explicat en les parts anteriors, hi ha prou evidències que ens mostren un poder sobre ella.

Si aquest univers és la conseqüència d'un personal es, llavors no hi haurà objectius per a això en el nivell de la persona corresponent que és de nivell superior que aquest univers.

D'altra banda, encara que s'observa que cada part d'aquest univers és per a determinats objectius, i constitueix una unitat en si mateixa, també veiem que és temporal i no autosuficients. Per tant, no és ni totalment self-defining ni totalment complet en si mateix pel que fa a l'objectiu de la seva pròpia existència.

Per tant, ens podem esperar una etapa successives de la natura una mica diferent on es pot aconseguir les metes personals del més alt nivell.

Després d'haver considerat per sobre de la capacitat d'Allah a recrear, deixem ara considerar en certa mesura els motius per recrear. A continuació considerarem com les nostres observacions ens porten a entendre la d'ara endavant en termes de raons:

3.2.2.2.1 ALLAH ÉS SAVI: ACTUA EN BASE A RAONS

Ell és l'Omnipotent sobre seus servents,

i ell és el savi, el Knower.

(Alcorà: 6/18)

O gent, si estan en dubte la resurrecció, a continuació [considerar que] de fet,

Hem creat des de pols, llavors de una gota de semen, llavors d'un coàgul de lligams i després de un tros de carn, format i sense forma que ens pot mostrar-vos.

I podem establir-se en el ventre de qui ho farem d'un terme especificat, llavors li portem com a infants i llavors [desenvolupem vostè] que pot arribar el seu venciment [temps de].

I entre vostè és el que es pren en mort, i entre vostè és el que es retorna a l'edat [antic] més decrepit per tal que ell sap, després de [una vegada tenint] coneixement, res.

I veieu la terra erma, però quan enviem a la pluja, s'estremeix i s'infla i creix [quelcom] de cada parell bonic.

Això és perquè Allah és la veritat i ja que dóna vida als morts i perquè ell és sobre totes les coses competents i [que ells poden saber] que s'acosta l'hora no hi ha dubte i que Allah es ressuscitarà als de les tombes.

I de les persones és el que els conflictes sobre Allah sense coneixement o d'orientació o un llibre d'aclaridor [d'ell],

(Alcorà: 5/22-8)

Com podem veure en els versos citats, quan observem l'univers, podem veure que les coses succeeixen per determinades raons i cap a certs objectius. En els versos citats, Allah no dóna l'exemple de la creació d'un ésser humà, coses diferents, creades durant aquesta creació i diferents etapes cap a un objectiu determinat. Res en aquestes etapes no és casual, res és inútil. En la naturalesa mateixa de tot allò al là ha posat aquest tret que tot és com a mínim per una raó, i Allah sosté aquesta característica de tot. El que observem ens mostra que el creador i el sustentador és savi, i qualsevol cosa que crea compleix amb els seus atributs.

Així podem dir que en la seva totalitat aquest univers no té un objectiu?

3.2.2.2 HI HA RAONS PER A AQUEST UNIVERS

Llavors vostè pensa que hem creat inútilment

i que per a nosaltres no vols ser tornat?

(Alcorà: 23/115)

I hem creat no els cels i la terra i tot el que és entre ells, per mera jugar,

No va crear ells excepte en veritat, però la majoria d'ells no saben.

(Alcorà: 44/38-39)

Com tot és per com a mínim una raó, entenem que Allah és savi. Per tant, la creació d'aquest univers en la seva totalitat també ha de ser amb una raó.

Com a exemple per aclarir això, suposem que vostè trobarà una ploma en algun lloc. Vostè sap que això es va fer per a que això s'utilitzaria per escriure. Per què? Perquè, en primer lloc, va ser dissenyat en aquella forma; en segon lloc va ser consumit algun material per fer-ho; en tercer lloc, el material utilitzat per a això podria ser utilitzat per un altre propòsit; quart, l'únic que ho va fer ho sap fer una ploma, sap sobre l'escriptura; cinquè, si hi havia cap tal raó, llavors l'esforç dedicat al disseny i per fer-ho seria només una pèrdua, que no és una cosa raonable, però la persona que és capaç de fer-ho, ha de ser raonable.

Com aquest exemple, quan observem l'univers, veiem que amb la seva galàxies, amb seus planetes, amb les seves vides, amb les lleis físiques, amb els seus sistemes, amb les arts, amb les seves belleses, no va ser inútilment. El mateix s'aplica per a nosaltres també. Si tenim en compte la nostra capacitat

d'analitzar, nostres orelles, ulls... podem concloure que no hem estat creat només per menjar, beure i dormir i desaparèixer per sempre.

Per tant, com les parts d'aquest univers són temporals, i com que és un gran producte, és evident que és creat per a determinats objectius. En cas contrari seria un malbaratament.

D'altra banda, no tenim cap raó sòlida per reclamar que la mort és el final. La mort és només una de les etapes. Fins i tot quan estàvem a terra, o fins i tot abans d'això, hi havia la voluntat d'Allah sobre cada un de nosaltres; per tant podem patir etapes. A través de la mort, vam tornar a la terra, però hi ha proves definitives que s'han completat les etapes. I estem informats en els següents versos que les etapes a seguir fins a l'escenari conclouent:

Sens dubte haurà de viatges d'etapa a etapa (en aquesta vida i en el futur).

(Alcorà: 84/19)

Cada ànima farà un tast de la mort, i només es pot donar el seu [] íntegra en el dia de resurrecció.

Així que el que està allunyada de l'incendi i admès en el paradís haurà aconseguit.

I què és la vida d'aquest món excepte al gaudi de la il·lusion.

(Alcorà: 3/185)

Com podem veure a la següent declaració de l'Alcorà aquesta part de la vida en aquest món temporal és només per a determinades raons, i aquesta etapa de la vida no és la part essencial de la vida:

I el que es creu va dir: "el meu poble O! Segueix-me, vaig a guiar a la dreta curs;

O el meu poble! Aquesta vida mundana és només el mitjà (al final),

Però el futur serà al domicili d'estabilitat".

(Alcorà: 40 / 38-39)

Algunes de les raons són les següents:

3.2.2.2.1 LA IMPLEMENTACIO D'ELS FAVORS D'AL LÀ

(Allah) és el Beneficent, el Clement.

(Alcorà: 59/22)

El seu Senyor és un sobirà faedor de què ell voluntats.

(Alcorà: 11/107)

Saber que la vida d'aquest món és però d'atraccions i desviament i adorn,
I amb un altre i la competència en l'augment de la riquesa i els nens,
Com l'exemple d'una pluja el creixement de les plantes [resultant] plagui les tiges;
A continuació s'asseca i es veu convertit groc;
Llavors es converteix en runes [disperses].
I en el futur és sever càstig i el perdó de Allah i aprovació.
I què és la vida mundana excepte al gaudi de la il·lusió.

(Alcorà: 57/20)

Si Allah és Beneficent i poderós faedor de què ell voluntats, llavors ell pot crear un entorn on es pot atorgar els seus favors.

El Beneficent d'Allah ens diu que ell willed i és capaç de donar favors permanents. El lloc d'aquests favors permanents és el paradís, que és perfecte, en la mesura que Allah testaments. En aquest lloc, s'hi sense dolor, sense por, cap enemic, no hi ha escassetat de recursos i sense dolor. En aquest lloc hi ha la felicitat i la Pau [62] .

Allah ha volgut també per posar-hi els éssers que tenen certs coneixements i competències. Va crear els éssers humans amb el potencial i la capacitat de triar el bé o el mal; de fer i conèixer el bé com el mal com podem veure en el següent vers:

I ens va dir, "O Adam, habiten, vostè i la seva muller, al paradís i menjar dels mateixos en [facilitat i] l'abundància de allà on es vol.

Però no el plantejament aquest arbre, no sigui que vostè estar entre els malfactors."

(Alcorà: 2/35)

Però també Allah ha prohibit l'entrada del dolent, arrogant, falsa i ingràt al paradís. Hi ha una referència a aquest fet en el vers següent:

Però el Messies, va dir:

"Fills d'Israel, veneren Allah, el meu Senyor i el seu Senyor. Qui associats tot amb Allah, Allah ha fet paradís Prohibit a ell i el seu domicili serà al foc.

Els malfactors tindrà cap ajudants."

(Alcorà: 5/72)

Així, es permet l'entrada en aquest paradís pels éssers humans que sincerament decideix entrar allà, que estan en harmonia amb els valors divins i que fer el bé. Així, el lloc essencial i permanent on passarà els seus favors és el paradís, com s'explica en els versos següents:

Per als que fan bé (Escriptures) és la bondat i l'extra.

No hi ha foscor a cobrir la seva cara, ni la humiliació.

Aquells són companys del paradís; es van complir eternament en el mateix.

Però que el que guanyen mal fets, la recompensa d'una acció mal és seu equivalent, i humiliació a cobrir-los.

Que es tenen des d'Allah cap protector.

Es com si els seus rostres estan cobertes amb trossos de la nit tan fosca [són].

Aquests són els companys de l'incendi; es van complir eternament en el mateix.

(Alcorà: 26/10-27)

En el context de la permanents favors d'Allah, una de les raons per la qual ha creat nosaltres en aquesta fase en aquest univers és per donar-nos l'oportunitat de fer les nostres opcions pel que fa a les fases finals i presents. En els versos següents aclareix això:

I qui vol tenir la recompensa d'aquest món que li donarem dels mateixos;

i qui vol tenir la recompensa de la d'ara endavant que li donarà dels mateixos.

I es recordi que premiem la agraït.

(Alcorà: 3/145)

I dir, "la veritat és del seu Senyor, així qui testaments deixava creure; i qui va dubtar deixar testaments."

(Alcorà: 18/29)

De fet, podem guiar-lo a la manera, va estar agraït o va ser ingrát.

(Alcorà: 76/3)

En el context de la permanents favors d'Allah, la segona raó per la qual ha creat nosaltres en aquesta fase és distingir amb criteris objectius els que són bons dels que són el mal, els que tracten d'obeir a Allah i complir amb els valors divins dels que no, els que són humils, dels que són arrogants, i així successivament. El vers següent fa referència a això:

Tenia Allah willed, li hauria fet una nació [Unit en religió], però [pretenia] per provar en el que ell ha donat carrera així a [tot] el bo. A Allah és el seu retorn tots junts, i [llavors] ell us informarà sobre que sobre les quals solia diferir.

(Alcorà: 5/48)

En conseqüència, Allah es atorgar la seva permanents favors a aquells que opten per creure en ells i que els volen, que va beneficiar els missatges d'Allah i que opten per complir amb els valors divins.

Aquestes són totes les conseqüències naturals d'un Déu que és Beneficent i actius.

I en el paradís serà presenciada permanentment que Allah és el Beneficent.

3.2.2.2.2 L'APLICACIÓ DE LA VERITAT

Allah és la veritat.

(Alcorà: 22/6)

Que ell ha de demostrar la veritat per ser veritat,

I el fals fals,

Tot i que els criminals no li agradava.

(Alcorà: 8/8)

"I de fet, ens o són a l'orientació o clar error."

(Alcorà: 34/24)

De fet, hem ofert la confiança que els cels i la terra i les muntanyes, i es va negar a suportar-ho i temia però l'home [es va comprometre a] suportar-ho.

De fet, va ser injust i ignorants.

[Va ser] per tal que Allah pot castigar els homes d'hipòcrita i dones hipòcrita i els homes i dones que s'associa a altres amb ell i que Allah pot acceptar el penediment del creient d'homes i dones de creure.

I mai és perdonar a Allah i Clement.

(Alcorà: 33/72-73)

Així que la veritat es va establir i va abolir estava el que estaven fent.

(Alcorà: 7/118).

La veritat s'amagarà o quedar-se a l'estat de coneixement per sempre?

Hi ha propòsits pel que fa a nosaltres. Formem part de l'escena per a l'execució de la veritat.

Allah sap la veritat. Però les conseqüències de la veritat també serà executat. Va crear aquest univers, va crear moltes criatures que tenen un gust seu poders i la seva misericòrdia i ell ens ha creat. Ell ens distingir entre el bé i malament, bad i bones permès. I va crear milers de milions de senyals sobre la veritat en nosaltres mateixos, a la terra i el cel. I ell ens ha mostrat la veritat i el camí correcte en els seus missatges que va enviar a través del seus missatgers. I ens va donar la llibertat d'escollir el camí que volem. I ens va donar un cert temps per a que ens assabentem de la veritat.

Requereix que siguem en harmonia amb la veritat en les nostres creences, paraules i accions.

Ara bé, en aquest món hi ha gent de diferents opinions, creences i les accions. I un dia morirem. I en un dia - no sabem el seu temps-, aquest univers col·lapsarà per començar de nou. I llavors se substituiran. Llavors tothom es recrearà físicament i espiritualment. I tothom es donarà els registres del que ell o ella creia en, va dir i va fer en la present part de les nostres vides. I serà el dia del judici quan Allah considerarà amb plena justícia.

Llavors aquelles persones que estan en harmonia amb la veritat en les seves creences, paraules i accions serà recompensat i dirigida als llocs pertinents en el paradís. Aquelles persones que no complia amb la veritat serà castigat i dirigida als llocs pertinents a l'infern.

D'aquesta manera, la veritat s'han produït les seves conseqüències i s'executarà la veritat. Menys vegades menys fa més, més temps fa que a més a més. Així, tant la veracitat de la veritat i la falsedat de la falsa serà evident. Seves conseqüències s'executarà. Això passarà en el càstig per les males accions i en la gratificant per a les bones accions. I, com deia en l'Alcorà:

Així que qui pes d'un Àtom de bona voluntat veure; i el qui fa d'un Àtom pes del mal ho veurà.

(Alcorà: 99/7-8)

Com a resultat, en totes les dimensions i en totes les titulacions, la veritat serà evident per a tots i executat. Deixi ns recordar aquí que un dels noms d'Allah és la veritat [63] .

Com la veritat eterna, les conseqüències de complir o no-complir amb ella en la creença serà per sempre.

3.2.2.2.3 L'ESTABLIMENT DE L'EQUILIBRI

Però els que dubten diuen, "l'hora no vindrà a nosaltres."

Dir, "Sí, pel meu Senyor, sens dubte vindrà per a vostè. [Allah és] el Knower de the unseen. "

No absent d'ell és el pes d'un Àtom dins els cels o dins la terra o [és] més petit que o més gran, excepte que és en un registre més clar.

Que va premiar els que creuen i fer els justos fets.

Aquells tindrà perdó i prestació noble.

Però aquells que s'esforcen contra nostres versos [buscar] a causa de fracàs per a ells serà un dolor càstig de naturalesa bruta.

(Alcorà: 34/3-5)

És ell qui li ha nomenat virrei a la terra i ha suscitat alguns de vostès en el rang per sobre d'altres, que es pot tractar en el que ha donat. Segurament el seu Senyor és ràpid en retribució; i segurament és perdonar tots, compassiu tot.

(Alcorà: 6/165)

Tot pertany a ell.

(Alcorà: 27/91)

I el cel va criar i va establir l'equilibri.

(Alcorà: 55/7)

Allah ha establert l'equilibri en aquest univers. Per exemple, qualsevol equació física o equació química ve cert quan fem un experiment. I si no es compleix, podem dir que "Nosaltres" comès un error. Aquestes ens mostren la importància de l'equilibri per al creador.

Per tant, prenem l'equilibri en el món físic com a concedida. Això ens mostra que Allah testaments i és capaç d'establir l'equilibri en els detalls més minuciosos. Així, al là que és capaç i que ha volgut establir aquest equilibri en el món físic per descomptat és capaç d'establir com un equilibri en l'univers del bé i del mal. I ens informa que ell és ferm en l'establiment com un equilibri [64] que ens adonem en els versos següents:

Així que qui pes d'un Àtom de bona voluntat de veure-ho,

I el qui fa d'un Àtom pes del mal ho veurà.

(Alcorà: 99/7-8)

Allah creava els cels i la terra en la veritat i així que cada ànima pot ser recompensava per què ha guanyat i no seran tractats injustament.

(Alcorà: 45/22)

3.2.2.3 COMUNICACIÓ I LA PROMESA D'ALLAH

De fet, aquest Quran guies a la que és més adequat,

I dóna la bona nova als creients que fer els justos fets que tinguin una gran recompensa.

I que els que no creuen en el futur

Hem preparat per a ells un dolor càstig.

(Alcorà: 9/17-10)

Per a aquells que estan convençuts de l'autoritat d'al là, l'enllaç directe de lògica a la d'ara endavant és el missatge d'Allah, que és el Totpoderós i tot Knower.

Allah és el Knower millor del què passarà, només que ell pot informar-nos perfectament sobre el més enllà, tal com especifica en el vers següent:

I cap no pot informar com aquell que és conscient de tot.

(Alcorà: 35/14)

D'altra banda, per a qualsevol creient en un Déu tot knower i Totpoderós, un missatge com l'Alcorà pot no escapar el coneixement d'aquest un Déu. Com l'Alcorà, tant en la Torà i l'Evangeli hi ha referències al futur també. Un tot-knower i Totpoderós Déu té el poder per a prevenir o corregir els missatges àmpliament acceptades sobre el futur, donat el seu nom per algunes persones, havien estat aquells missatges enganyós. Per a qualsevol creient en un Déu que és fort i knower, seria possible que el Déu no elimina estès falsedat es parla en el seu nom? Allah diu el següent sobre aquest tema:

O ells diuen, "Que ha inventat sobre Allah una mentida"?

Però si Allah willed, ell podria segellar sobre el seu cor.

I Allah elimina la falsedat i estableix la veritat per les seves paraules.

De fet, és saber que dins els pits.

(Alcorà: 42/24)

O fer ells diuen, "Que ha inventat això?"

Dir, "si he inventat, vostè té res [respectuoses] mi des d'Allah. És saber la majoria d'allò en el qual estan implicats.

Suficient és va com a testimoni entre tu i jo, i ell és l'indulgent el Clement. "

(Alcorà: 46/8)

Ha va inventar sobre Allah una mentida o hi en ell la bogeria?

Més aviat, que no creuen en el futur serà en el càstig i [són] error extrema.

Llavors, no veuen que té davant i què hi ha darrere del cel i la terra?

Si ens ha es, ens podria provocar la terra d'empassar-los o [podria] deixar caure sobre ells fragments del cel.

Fet que és un signe per a cada servidor marxa enrere [a Allah].

(Alcorà: 34/8-9)

3.2.3 CONSEQÜENCIES PRACTIQUES DE LA D'ARA ENDAVANT [65]

I recordar els nostres funcionaris, Abraham, Isaac i Jacob - les de força i visió [religioses].

De fet, hem triat-los per a una qualitat exclusiva:

Record de l'habitatge [de la d'ara endavant].

(Alcorà: 45/38-46)

Hi ha conseqüències pràctiques de creure en el futur, per a societat i individus com s'explica en el següent:

3.2.3.1 SABENT QUE HI HA UNA VIDA ESTABLE

I el que es creu va dir: "el meu poble O! Segueix-me, vaig a guiar a la dreta curs;

O el meu poble! Aquesta vida mundana és només el mitjà (al final),

Però el futur serà al domicili d'estabilitat".

(Alcorà: 40 / 38-39)

I Iblees [66] havia confirmat a través d'ells la seva suposició, així que van seguir-lo, excepte per a una festa de creients.

I tenia sobre d'ells cap autoritat excepte [va decretar] que ens podria fer evident que creu en el més enllà del que és dels mateixos en dubte.

I el seu Senyor, sobre totes les coses, és tutor.

(Alcorà: 34/20-21)

És la prestació de la vida d'aquest món, però poc en comparació amb el d'ara endavant.

(Alcorà: 9/38)

I es diuen,

"Lloança a Allah, que ha eliminat de nosaltres [tots] tristesa.

De fet, el nostre Senyor és indulgent i Appreciative.

Que de la seva generositat ens ha portat a viure al domicili de la vida eterna en la qual no cansament ens ataca ni fatiga."

(Alcorà: 34/35-35)

I aquesta vida mundana no és sinó la desviació i d'atraccions.

I de fet, la casa del més enllà, que és la vida (eterna), si només el sabien.

(Alcorà: 29/64)

D'una banda, tenim tota la vida que és com un punt en comparació amb el període de temps enorme, i l'altre hi ha un esforç enorme dins de nosaltres per l'eternitat. Si no reconciliat, aquest conflicte serà l'origen del dolor i d'harmonia amb la veritat.

La nostra vida en aquest món és molt petit en comparació amb el que podem concebre. Qualsevol alegria mundans gaudim, i el dolor que pateixen en aquesta vida es quedarà enrere. Si vivim en les cases més luxoses, si podem ocupar els llocs més alts, tots ells es quedarà enrere. Així que fins i tot si volem oblidar que som mortals, o fins i tot si no recordem, tenim el coneixement en les profunditats de la nostra consciència que hi haurà un final a totes les nostres alegries, plaers, nostres viatges, les trobades...

D'altra banda, tot el que tenim, entre ells els nostres pensaments, sentiments, òrgans, cèl•lules objectiu a l'eternitat. Per exemple, si el foc afecta la nostra mà, podem estirar-lo al revés voluntària o involuntàriament.

Són els mecanismes dins de nosaltres mateixos amb l'objectiu per l'eternitat coherent amb la veritat, o són només les il. lusions i ens serà final i desaparèixer per sempre?

La motivació dins de nosaltres per a l'eternitat i el coneixement que aquesta vida és massa limitat pot causar dolor enorme i conflicte. I de fet, el final dels favors d'Allah que gaudim en aquest món podria ser una gran pèrdua. És difícil per a una persona ser feliç mentre creure que tot acabarà per la mort, mentre que creient que un dia no serà capaç de veure, sentir, respirar, per moure's... per sempre.

Així, aquesta persona pot tractar de gaudir les alegries d'aquesta vida en intentar oblidar la mort. Tractant d'oblidar la mort requerirà alguns lluita. També, la satisfacció d'una ànima que està habilitat per comprendre l'infinit amb alegries limitades d'aquesta vida és difícil. Per tant, tractant de satisfer un per només maximitzar els plaers mundans causarà greus trastorns.

Per tant sovint podem veure exemples de persones que tenen com a objectiu duplicar la seva riquesa, encara que tenen milers de milions de dòlars, mentre que hi ha milions de persones que pateixen fam qui no ajuda molt. També podem veure la gent que no en els seus esforços per augmentar la seva riquesa mundans legalment i que tractar d'aconseguir els drets d'altres de manera il•legítim. Una vegada més, sentim de persones que provat tots els plaers d'aquesta vida, però es suïciden perquè veuen que no estan satisfets amb els plaers mundans.

Però una persona que sap on va a; qui sap que aquesta vida és una fase de preparació per a la d'ara endavant, que la mort és només una etapa es passin es reconciliat les seves aspiracions amb una vida

eterna, en realitat i en el pensament. D'aquesta manera, qualsevol cosa que es pretén es solapen amb totes les dimensions de la seva naturalesa. I aquesta persona no provarà gaudir de les alegries d'aquesta vida d'una manera desequilibrada i es beneficiarà de les alegries d'aquesta vida en l'equilibri, la pau i la felicitat mentre dóna gràcies al creador.

3.2.3.2 RENDICIÓ DE COMPTES

I establim les balances de Justícia pel dia de la resurrecció,

Així que cap ànima és tractat injustament en absolut.

I si hi [encara] el pes d'una llavor mostassa, anem a portar-ho endavant.

I prou estem com a comptable.

(Alcorà: 21/47)

Ell està amb vostè on sigui que és

I Allah és vident del que fas.

(Alcorà: 57/04)

En aquest món, de vegades les persones que cometen crims contra altres impunes. L'esperança d'obtenir per descobrir i impunes pot fer que algunes persones cometen o continuar els seus crims. Però el fet que tot està enregistrat i ser es recompensava desaconsella molta gent de cometre crims i encoratja a molts a fer bones obres. I hi ha molts exemples reals en aquest sentit.

També la desesperança de no ser recompensats per fer el bé als altres, sacrificis i dolors necessaris per aquestes bones accions pot impedir que la gent fent bones obres.

Per tant, una situació on els autors de les bones accions i els malfactors veure les conseqüències dels seus actes animar els justos per bones obres i descoratjar la evildoer de males obres. Com a conseqüència provoca la creença en el més enllà i causa el món serà un lloc millor.

3.2.3.3 FELICITAT DE LA JUSTÍCIA DIVINA

Llavors serà tractem els peticionaris com els criminals?

(Alcorà: 68/35)

Hi ha els criminals que maten milers de persones, que robar milers de milions de dòlars, que el malestar de molta gent. Al final en aquest món és que tots van al cementiri com els justos. En molts casos, aquesta és una situació que pugui molestar a una persona que es preocupa per la justícia.

Per tant, el dia del judici i els procediments i les conseqüències següents són importants consol fets pels que es preocupen per la justícia.

3.2.3.4 INCENTIU PER A LA MILLORA

Cada ànima farà un tast de la mort.

Llavors ens li serà retornat.

(Alcorà: 29/57)

Sens dubte haurà de viatges d'etapa a etapa (en aquesta vida i en el futur).

(Alcorà: 84/19)

En aquest món, estudiem, podem augmentar la nostra experiència. No obstant això, la gent tot ben informat, moren, se n van amb els seus coneixements i experiències. Encara que aquests són heretats i utilitzat en alguns casos per les futures generacions, des del punt de vista personal, hi ha un carreró sense sortida en termes de millora.

Per a un disbeliever en el futur, d'una perspectiva personal, totes les millores ser res per a la persona rellevant en el punt mort.

Però per a un creient en el futur, la mort és només una etapa. Per a ell, tots els desenvolupament i objectiu es regeix amb el definitiu objectiu d'aconseguir el plaer d'Allah. I aquest objectiu exigeix un per maximitzar les bones obres i a ser millor i millor. I aquesta obra i aquesta millora ha de continuar fins i tot fins a la mort.

I fins i tot després de la mort i en el futur, com podem veure en el vers següent, cap sentiment-malalta restant seran eliminats dels cors dels bons autors, i arribin a purificació Definitiu amb l'ajuda de Allah:

I hem serà eliminat el sigui dins els seus pits de ressentiment, [mentre] que flueix sota d'ells són rius.

I es diuen, "lloar a Allah, que ens ha guiat a aquest; i ens vols mai ha guiat si Allah no ens havia guiat.

Certament, els missatgers del nostre Senyor havia arribat amb la veritat." I s'anomenarà, "Això és el paradís, que ha estat fet per heretar per què solia fer."

(Alcorà: 7/43)

Així, per al creient en el futur, desenvolupament és innecessari ni infructuós com la mort no és el final.

3.2.3.5 INCENTIU PER A PENSAR I ESCOLLIR

Aquests són els que han intercanviat orientació per error i el perdó per a càstig. Com pacient són la recerca de l'incendi!

(Alcorà: 2/175)

Especialment amb la promesa de l'infern que és un lloc insuportable i amb la promesa del paradís, un ésser humà és impulsada per prendre una decisió final o bé seguir el que Allah exigeix o no. En cas contrari un podria decidir que ell podria suportar el càstig, i no valdria la pena pensant molt sobre Déu o sobre el període després de la mort. Així, es podria argumentar que la seva incredulitat no era a causa de la seva ungratefulness, sinó perquè ha estat massa ocupat per treballar sobre les qüestions més importants. La promesa d'un càstig insuportable tanca la porta a tal hipocresia.

Així com a resultat de la d'ara endavant una persona que ha estat objecte de la invitació d'Allah farà que una decisió rellevant en qualsevol cas, i si rebutja, li han tret de riscos com els que ho fan en els versos següents:

I un home creient que la família del faraó que portava oculta la seva fe, va dir, "fer matar un home [merament] perquè, diu, "el meu Senyor és Allah" mentre que ha portat esborrar proves del seu Senyor?

I si ell ha d'estar mentint, llavors a ell és [la conseqüència de] la seva mentida; però si ha de ser veraç, allà et copejarà a tu alguns del que es promet".

(Alcorà: 40/28)

Has vist qui prohibeix,

Un servent quan prega?

Ha vist si és a l'orientació

O enjoints de Justícia?

Has vist si ell (el disbeliever) nega (orientació Allah) i allunya,

Ell no sap que veu Allah?

No! Si no va desistir, segurament arrossegarem ell al front,

Un front mentidera, gent...

(Alcorà: 9/96-16)

L'infern pot semblar injust per a alguns. No obstant això, encara que en aquest món que pot semblar com que, en el futur, no ho farà, perquè els disbelievers llavors veurà que totes les coses que van substituir Allah amb eren res i que tot ve des d'Allah. I es donen testimoni que encara que clarament "vist" senyals d'Allah, que han "escollit" entrar en l'infern. Aquells que substitueix al là amb els ídols, els éssers humans, les forces naturals, les relacions físiques, els objectes i així successivament a veure que aquestes coses no tenia poder a tots.

Un exemple d'això de l'Alcorà és el següent:

I [compte amb el dia] quan Allah diu, "O Jesús, fill de Maria, va dir a la gent, 'prendre jo i la meva mare com les divinitats a més d'Allah?'"

Ell diu, "exaltat és vostè! No era per a mi per dir que a la que tenen cap dret.

Si ho havia dit, s'hauria sabut això.

Saps el que és dins de mi, i jo no sé el que està dins de tu mateix.

De fet, és vostè qui és Knower d'invisibles.

He dit no a ells, excepte el que manava a mi, per venerar Allah, el meu Senyor i el seu Senyor. I era un testimoni sobre ells mentre jo estava entre ells; però quan vostè ha finalitzat la meua vida (a la terra), que van ser l'observador sobre ells, i sou, sobre totes les coses, testimoni.

Si s'hauria de castigar de fet són seus servents; però si et perdonem a ells de fet és el que és el Majestic, el savi".

Allah diu, "aquest és el dia quan el veraç es beneficiaran de la seva veracitat. Per a ells són jardins [en paradís] sota la qual flueixen rius, on ells es respectar per sempre, Allah es complau amb ells i ells amb ell. Que és l'èxit".

(Alcorà: 5/116-119)

En el futur, els disbelievers no podran culpar ningú més que ells mateixos. No tenen cap argument a tots els que es mostren que eren raonables en les seves creences en els déus falsos. Aquesta situació ha estat explicat en els versos següents:

I estem certament havia portat un llibre que hem detallat de coneixements - com orientació i misericòrdia a una gent que creuen-.

Esperen excepte el seu resultat? El seu resultat dia ve qui havia ignorat això abans de dir, "els missatgers del nostre Senyor havia arribat amb la veritat, així que hi [ara] qualsevol desvirtuïn a intercedir per nosaltres o pogut enviar podem tornar a fer altre que hem utilitzat per fer?"

Els s'han perdut a si mateixos,

I perdut d'ells és el que s'utilitza per inventar.

(Alcorà: 7/52-53)

I si [mesura] una alenada del càstig del seu Senyor ha de tocar-los, ho farien segur dir, "O aflicció a nosaltres! De fet, hem estat evildoers."

(Alcorà: 21/46)

I [en] s'ha acostat la veritable promesa; a continuació, de sobte els ulls d'aquells que dubtaven es estar mirant [d'horror, mentre diuen], "O aflicció per nosaltres. havíem estat unmindful d'aquest; més aviat, estàvem evildoers."

(Alcorà: 21/97)

D'altra banda, té un musulmà a petició de l'entrada de Allah en la protecció de l'infern i el paradís. Aquest és considerat com a deure, l'oració, conseqüència de la seva humilitat i part de la seva servanthip.

3.3 ELS ÀNGELS

I qui disbelieves en Allah, els seus àngels, els seus llibres, seus missatgers i l'últim dia sens dubte ha anat molt per mal camí.

(Alcorà: 4/136)

I sens dubte va fer nostres missatgers (angel) vénen a Abraham amb bona nova;

Deien, "Pau". Va dir, "La pau" i arribà a [ells] portant un vedell rostit.

Però quan va veure que les seves mans no arribant per a això, desconfiat ells i sentir d'ells l'aprensió.

Van dir, "no tinguis por. Hem estat enviat a la gent de molt."

(Alcorà: 11/69-70)

I per Allah prostrates tot el que és en els cels i tot el que és a la terra de criatures i els àngels [també], i no són arrogants.

(Alcorà: 16/49)

Els àngels són les creacions d'Allah que no estan definits amb les normes físics o biològics que sabem. No tenen gènere; no es reproduïxen, no menjar i no beuen. Porten a terme certes funcions donades per Allah; ells no decidir desobeir Allah.

3.4 ELS MISSATGERS D'AL LÀ

I no va enviar abans, [O Muhammad], qualsevol dels missatgers excepte que van menjar aliments i va entrar en els mercats.

I hem fet alguns de vostès [la gent] com a prova per a altres,

Tindrà paciència?

I mai és el seu Senyor, veient.

(Alcorà: 25/20)

Allah essencialment ha relacionats amb els seus missatges a la humanitat a través de persones que ha escollit. Aquestes persones són anomenats missatgers d'Allah.

Els missatgers són per naturalesa com altres éssers humans. Però estan a un nivell alt pel que fa a determinades qualificacions humans, com ara els valors morals. La raó principal que han rebut el missatge diví és l'elecció de Allah. Hi ha una referència a aquest fet en el vers següent:

[És] l'exaltat damunt [tots] graus, propietari del tron; Posa la inspiració del seu comandament en qui ell voluntats dels seus servents per advertir de la dia de la reunió.

(Alcorà: 40/15)

3.4.1 ELS MISSATGERS COM MODELS DE PAPER

Els missatgers que van tenir els valors com la veracitat, la bondat, la gratitud, justícia en gran mesura també són models per a la humanitat, com podem veure en els versos següents:

Hi ha certament per a vostè en Missatger d'Allah un patró excel·lent per a qualsevol del qual l'esperança és a Allah i el darrer dia i [que] recorda Allah sovint.

(Alcorà: 33: 21)

I en efecte, (O Muhammad) que són d'un gran caràcter moral.

(Alcorà: 68/4)

I ens va donar a Abraham, Isaac i Jacob - tots [ells] hem guiat. I Noè, guiat abans. I entre els seus descendents, David i Salomó i feina i Josep i Moisès i Aaron. Així premiem els autors de bo.

I Zacaries i John i Jesús i Elias i tot eren dels justos.

I Ishmael i Eliseu i Jonàs i Lot - i tots [ells] hem preferit sobre els mons.

I [alguns] entre els seus pares i els seus descendents i els seus germans - i que vam triar-los i els guiàvem al camí recte.

Que és l'orientació d'al·là que ell qui guies testaments ell dels seus servents. Però si que va tenir associats altres Allah, llavors sense valor per a ells seria el que sigui que estaven fent.

Aquests són els que a qui ens va donar l'escriptura i autoritat i prophethood. Però si els disbelievers negar-ho, ens han ja confiat a una gent que no són disbelievers en això.

Aquests són els qui Allah ha guiat, així que prendre un exemple de la seva orientació.

Dir, "jo no demano que per a aquest missatge cap pagament. No és sinó un recordatori per als mons."

(Alcorà: 6 / 84-90)

És molt important que Allah enviava els seus missatges a través de missatgers qui va ha destinat entre els éssers humans. Que ha triat els éssers humans com nosaltres i que ells es mostra com a exemples per a nosaltres és un fet important que ens motiva i ens dóna l'esperança que podem ser un èxit en la forma en què Allah ens mostra. En cas contrari, no podria ser l'esperança de tenir èxit.

També gràcies a missatgers que eren com nosaltres i els esdeveniments d'exemple, els desafiaments que experimentat i les seves reaccions com a éssers humans que podem entendre com hem de comportar-se com a éssers humans [67]. Per això, Allah va donar molts exemples d'aquests éssers humans en l'Alcorà i altres llibres sagrats: podem veure en l'Alcorà com es comportava com un amic, com a líder, com un membre de la família, com a oficial de govern, com a jutge, com un criat d'Allah, com una persona que van cometre un error, com una persona que va patir, com una persona jove, com una persona vella... Els registres històrics, especialment sobre l'últim profeta Muhammad (pau ser a ell) Mostra amb gran detall com es comportava com un empresari, com a un marit, com un estadista, com un veí, com un mestre... També veiem en ells com ser agraït, amable, útil, pacient, just i humil...

Allah podria tenir relacionades amb els seus missatges a través de només els àngels o llibres. Però en aquest cas, no hem pogut trobar exemples com a pares, com a amics, com a líders, com a membres de la família, com a empresaris... que són aprovats per Allah. D'altra banda, en aquest cas podríem dir per exemple, "però són els àngels, i no som àngels, llavors, com podem esperar tenir èxit?" Però com Allah ha escollit com a models de paper persones entre nosaltres mateixos, que havia similars fortaleces i debilitats, que he menjat, es va casar, va fer negocis, va demanar perdó, tenia problemes de salut, va morir... llavors, podem esperar tenir èxit, perquè som de la mateixa naturalesa com a missatgers i Allah ens diu que van tenir èxit.

3.4.2 ALGUNS MISSATGERS ELS VA PREDIR I CONFIRMAR

Missatgers va predir certs missatgers a futur, com podem veure a les prediccions sobre Prophet Muhammad (pau ser a ell). Algunes de les prediccions són [68]:

En el vell Testament Deuteronomi/18/18-19 vam veure les següents declaracions: "es alçar-los un profeta entre els seus germans, com a tu i posarà les meves paraules a la seva boca; i parlarà unto ells tots els que seran Mani-li. I vindrà a passar, que qui no prestar atenció a les meves paraules que parlarà en nom meu, I serà necessari que d'ell. [69]"

Profeta Muhammad (pau ser a ell) no era jueu, però va venir de la descendència d'Abraham profeta a través seu fill Ismael (pau ser a ells). Per tant, el futur Missatger diu que cal plantejar des de "entre els seus germans", entre "la seva descendència" ni entre "si mateixos". i seria que Profeta "com a" Moisès (pau ser a ell). Profeta Muhammad (pau ser a ell) era en efecte com Moisès (pau ser a ell) en molts aspectes, com també ser un líder mundana.

Allah de també posar les seves paraules en el seu "boca" i "va parlar a la seva gent" tots els que Allah "li havia manat": Profeta Muhammad (pau ser a ell) llegit mai res, mai no va escriure res en la seva vida, com havia predit va recitar l'Alcorà, la paraula d'Allah. Aquest llibre va ser escrit en la seva memòria [70] i va ser només els escribes que escriure-ho.

Una altra vegada el Profeta Muhammad (pau ser a ell) havia victòria contra els seus oponents, que confirma també el que diu en el vers citat de Deuteronomi com "vindrà a passar, que qui no prestar atenció a les meves paraules que parlarà en nom meu, I serà necessari que d'ell."

També, en el Nou Testament, en l'Evangeli de Joan, part 16 versos 12-13 de Jesucrist (pau ser a ell) diu que no era capaç d'explicar a la seva certa veritat la gent com no van poder suportar-ho. I li dóna la bona notícia que vindrà un altre Missatger que donarà lloc a tota veritat: "tinc encara moltes coses a dir a vostè, però vostè no pot tenir-los ara. Amb tot això, quan ell, l'esperit de la veritat [71], ha arribat, ell us guiarà a tota veritat: per no parlarà de si mateix, però tot el que ell sent, que es parlava: i ell et mostrarà les coses per venir. "

Aquestes prediccions també eren exactament què va passar amb el Profeta Muhammad (pau ser a ell) que era inliterate com podem veure clarament en l'Alcorà:

Els que segueixen el Missatger, el Profeta inliterate, que troben escrit en el que tenen de la Torà i l'Evangeli, que enjoins a ells el que és correcte i prohibeix què és dolent i fa legal per a ells les coses bones i prohibeix per a ells el mal i alleuja-los de la seva càrrega i els grillons que eren sobre ells. Així que han cregut en ell, li va retre homenatge, donar-li suport i va seguir la llum que va ser enviat amb ell és qui serà l'èxit.

(Alcorà: 7/157)

Feia vostè (O Muhammad) llegir qualsevol llibre abans d'això (aquest Quran), ni va escriure cap llibre (en absolut) amb la mà dreta. En aquest cas, de fet, els seguidors de falsedat podria tenir dubtava.

(Alcorà: 29/48)

Li farem recitar (l'Alcorà), [O Muhammad], i que no oblidareu,

(Alcorà: 87/06)

Resulta miraculoses que Muhammad (pau ser a ell) qui sabia escriure ni llegir relacionades amb un llibre com l'Alcorà. La gent que ha escrit un llibre o potser només un text complet pot imaginar com no seria possible redactar un llibre sense ser capaç d'escriure ni llegir. I escriure un llibre com l'Alcorà seria fins i tot impossible per a algú que és llegir i escriure com esmentat en el desafiament en el vers següent:

I si vostè està en dubte sobre què hem enviat cap avall a nostre servent [Muhammad], llavors produeixen una surah [72] l'estil dels mateixos i crida el seu testimoni més que Allah, si ha de ser veraç.

(Alcorà: 2/23)

L'arribada de Muhammad (pau ser a ell) és també una confirmació de Moisés i Jesús (pau ser a ells) en que les seves prediccions no van ser en va.

Així, en harmonia amb les prediccions de missatgers anteriors, aproximadament fa 1400 anys, al là, relacionat els éssers humans seu missatge parlat per última vegada, a través del seu missatger final a tota la humanitat, anomenat Muhammad (pau ser a ell). En el vers següent hi ha una referència a aquest fet:

Muhammad no és el pare de [qualsevol] un dels seus homes, però [és] el Missatger d'Allah i l'últim dels profetes. I Allah té ple coneixement de totes les coses.

(Alcorà: 33/40)

Com el Profeta Muhammad (pau ser a ell) ha lliurat el missatge final i completa d'Allah per a la humanitat sense ambigüitats, i com aquest missatge històricament està protegit, no hi ha necessitat de més missatgers. I en efecte després d'ell hi ha no vénen qualsevol Missatger com ell o Moisès o Jesús (pau ser a ells) amb clara signes i miracles.

Els missatgers venia amb miracles que Mostra el que ells i els missatges que van portar són aprovats per al là que és absoluta i que té poder sobre totes les coses. Els miracles dels profetes Noè, Abraham, Moisès, Jesús (pau ser a ells) són àmpliament conegudes. Els missatgers no tenen les competències per produir aquests miracles, però té d'Allah.

Profeta Muhammad (pau ser a ell) també va ser objecte de molts miracles amb el poder d'Allah: entre els centenars de miracles enregistrats històricament el més important és l'Alcorà que és un llibre ple de saviesa. L'Alcorà conté també molts fets científics que no eren coneguts pels éssers humans en l'edat es va revelar [73]. Hi ha informació en l'Alcorà sobre els esdeveniments que van succeir a molts segles abans que el temps del Profeta Muhammad (pau ser a ell), sobre els esdeveniments de secrets i privats en la seva època, sobre el futur van ser un altre grup de miracles. En paraules del Profeta Muhammad (pau ser a ell) també podem veure informació extraordinari similar.

Miracles relacionats amb esdeveniments sobrenaturals com la divisió de la lluna, miracles relacionats amb la curació casos normalment impossibles curar, miracles relacionats amb l'augment de menjar i aigua, relatius a la protecció del Missatger de miracles són alguns altres tipus de miracles que històricament van ser enregistrat i ser testimoni per centenars de persones. Alguns dels que s'esmenten en l'Alcorà.

3.4.3 ALGUNS ALTRES ATRIBUTS DELS MISSATGERS

Els missatgers arribar a la humanitat i no s'identifiquen segons el cristianisme o el judaisme o qualsevol ètnia especial. Hi ha explicacions sobre això en els versos següents:

O dius que Abraham i Ishmael i Isaac i Jacob i descendents eren jueus o els cristians? Dir, "Ets més sabent o és Allah?" I qui és més injust que un que oculta un testimoni que té des d'Allah? I Allah no és conscient del que fas.

(Alcorà: 2/140)

Abraham no era jueu ni cristià, però va ser un inclinat cap a la veritat, un musulmà (submissió a Allah). I no era de la politeïstes.

(Alcorà: 3/67)

Tots els esmentats en l'Alcorà com a missatgers són homes. Com messengership és una feina molt perillosa, és natural. Gairebé en tots els casos una mica disbelievers intentat comprovar Allah o intentar aturar la promoció del seu missatge per perjudicar els seus missatgers, per insultar, amenaçar, ferint, boicotejar, matant-los, els seus amics, els seus familiars... La invitació a Allah exigeix contínua obres dur dia i nit. Tots aquests podria provocar un Missatge de la dona a patir dificultats addicionals, el dolor insuportable i comunicació insuficient del missatge. Els seus atributs especials i situacions, s'observa per exemple que les dones en la seva majoria no prefereix treballar molts difícils sectors com la construcció, mineria... L'organització internacional del treball conjunt de normes, limitacions i recomanacions per a les dones en relació amb el treball nit, treball perillós, fulles de l'embaràs i els requisits de privadesa... Així és assenyat que Allah restringit messengership de les dones.

No obstant això, Allah esmenta en l'Alcorà que va triar i posar com exemple certes dones. Maria i l'esposa del faraó (pau ser a ells) esmentat en l'Alcorà són exemples en aquest sentit.

3.5 ELS LLIBRES D'ALLAH

3.5.1 LA SANTA LLIBRES EN GENERAL

Ell ha enviat a vostè, [O Muhammad], el llibre en veritat, confirmant el que era abans d'això. I va revelar el Torah i l'Evangelí.

(Alcorà: 3/3)

Ens relacionem amb tu, [O Muhammad], el millor d'històries en què ens han revelat a vostè d'aquest Quran, encara que fos, abans d'això, entre l'inconscient.

(Alcorà: 12/3)

Dir, "has considerat: si (l'Alcorà) és des d'Allah i dubtaven en ella, que seria més astray que un que està en extrema dissensió?"

(Alcorà: 41/52)

I sens dubte hem fet el Qur ' an fàcil d'entendre, però és allà qualsevol qui li importarà?

(Alcorà: 54/17)

L'Islam requereix la creença en el llibres sagrats d'Allah, com podem veure en els versos citats. En l'Alcorà, els llibres sagrats relacionats a través de Mahoma, Jesús, Moisès i David (pau ser a ells) s'han

esmentat pel nom; però sabem a través de les dites del Profeta Muhammad (pau ser a ell) que hi ha hagut molts altres missatgers. Que també relacionats amb els missatges d'Allah.

Els llibres d'Allah són els seus missatges relacionats amb la humanitat a través del seus missatgers per tal de donar coneixements fonamentals de la humanitat, de manera que són guiades, així que es pot reflexionar sobre, per tal que no segueixen Fes de cecs, i de manera que tingui èxit. El vers següent fa referència a això:

Aquest [Quran] és un llibre beneït que ens ha revelat a vostè, [O Muhammad], que es podria reflexionar sobre versos i que vols recordar aquells de la comprensió.

(Alcorà: 38/29)

Aquest coneixement es refereix a Allah, l'ésser humà, l'univers, la veritat, la vida, la d'ara endavant, els objectius, la forma, l'èxit, on venim, on anem, què hem de fer, com hem de ser, els exemples pertinents, i molts altres assumptes crítics que algunes de les quals veu en aquest llibre que llegir. Les paraules d'Allah amb el seu estil o el seu contingut ens donen informació directa sobre si mateix com un objecte, un ésser viu i un esdeveniment positiu o negatiu i objectiu. Aquest coneixement és útil per a l'èxit en aquest món i en la vista d'Allah.

En un vers introductor de l'Alcorà Allah diu:

Aquest és el llibre sobre el qual no hi ha dubte, una orientació pels justos.

(Quran:2 / 2).

Alguns aspectes d'aquest coneixement van ser desconegudes pels éssers humans. A continuació hi ha una referència a això:

Lectura i el seu Senyor és més Generous

Que va ensenyar per la ploma

Ensenyar l'ésser humà el que ell no sabia.

(Alcorà: 96/3-5)

Els llibres sagrats abans de l'Alcorà han estat subjectes a intervenció humana. En els versos següents hi ha referències a això:

I no valorar Allah amb veritable avaluació quan va dir, "Allah no va revelar a un ésser humà res."

Dir, "que revela l'escriptura que Moisès va portar com la llum i l'orientació a les persones?

[Jueus] fer-ho en pàgines, de divulgació [alguns]-lo i ocultant molt.

I li van ensenyar el que sabia no - ni tu ni els vostres pares."

Dir: "Allah [revelat]." Llavors deixar-los en el seu discurs [buit], divertint-se.

(Alcorà: 6/91)

Fer cobegen [l'esperança, O creients], que vols creuen per a vostè en una festa d'ells solia escoltar les paraules d'Allah [74] i llavors distorsionar-lo després que havia entès mentre es van sabent?

(Alcorà: 2/75)

Entre ells hi ha una mica analfabets que no sé el seu llibre sagrat; van seguir els seus propis desitjos i no fan res sinó que conjecturen.

Així aflicció als que escriuen l'escriptura amb les seves pròpies mans, llavors diuen, "Aquest és d'Allah," per tal de canviar-lo per un preu petit. Aflicció a ells pel que han escrit les seves mans i aflicció a ells per el que guanyen.

(Alcorà: 2/78-79)

No obstant això, com a Profeta Muhammad (pau ser a ell) va ser l'últim dels missatgers, en el vers següent Allah no dona la garantia per protegir el llibre va portar per ell:

De fet, és que qui envia cap avall de l'Alcorà i de fet, que serà el seu tutor.

(Alcorà: 15/9)

I històricament fou protegit l'Alcorà.

3.5.2 L'ALCORÀ

Aquest és el llibre sobre el qual no hi ha dubte, una orientació pels justos.

(Quran:2 / 2).

Un musulmà ha de creure en l'Alcorà; i ell ha de creure que en la seva forma original, la Torà, l'Evangeli, i Salms són també les paraules d'Allah.

3.5.2.1 L'ALCORÀ ÉS UNA GUIA COMPLETA

Una de les característiques de l'Alcorà és que clarament explica tot en certs aspectes fonamentals. Això es nota en els versos següents:

Mai no era l'Alcorà una narració va inventar, però una confirmació del que va ser abans d'això i una explicació detallada de totes les coses i d'orientació i misericòrdia per a les persones que creuen.

(Alcorà: 12/111)

I hem enviat a vostè el llibre com aclariment per totes les coses i com a orientació i pietat i bona nova per als musulmans.

(Alcorà: 16/89)

Aquest nivell de detall cancel•la la necessitat d'intermediaris entre Allah i l'individu que s'interpreten temes fonamentals [75]. La pràctica del Profeta Muhammad (pau ser a ell) per que Allah ho fa clar referències també són útils en termes d'integritat del missatge final. Aquesta integritat també elimina la necessitat de més de missatgers.

Com les fonts reals de l'Alcorà i els textos originals de l'Evangeli i Torà són els mateixos, hi ha moltes similituds entre el contingut de l'Alcorà i la Bíblia avui. Tots ells conviden a Allah i bones accions. No obstant això, com els llibres Sants anteriors han estat sotmesos a canvis, també hi ha diferències fonamentals entre el contingut de la nou i antic Testament i les seves interpretacions de l'Alcorà i els seus seguidors. Per exemple, en l'Alcorà la Trinitat és clarament rebutjada, mentre que per a la majoria dels cristians segons l'Evangeli actual hi ha Trinitat. Jesús (pau ser a ell) no és ni Déu ni el fill de Déu segons alguns dels versos de l'Alcorà pertinent a aquesta qüestió són els següents:

I [compte amb el dia] quan Allah diu,

"O Jesús, fill de Maria, va dir a la gent, ' prendre jo i la meva mare com les divinitats a més d'Allah?'"

He(, Jesus Christ) diu,

"Exaltats és vostè! No era per a mi per dir que a la que tenen cap dret. Si ho havia dit, s'hauria sabut això. Saps el que és dins de mi, i jo no sé el que està dins de tu mateix. De fet, és vostè qui és Knower d'invisibles.

Em va dir no a ells excepte el que manava em (dir): "veneren Allah, el meu Senyor i el seu Senyor. I era un testimoni sobre ells mentre jo estava entre ells; però quan vostè em va portar cap amunt de, que van ser l'observador sobre ells, i són, sobre totes les coses, testimoni".

(Alcorà: 5/116-117)

Vostè pot trobar algunes altres diferències entre el contingut de l'Alcorà i la Bíblia a part de preguntes i respostes.

3.5.2.2 L'ALCORÀ FOU PROTEGIT

En l'Alcorà, Allah ens informa que ell va baixar-lo i li dóna la garantia que es protegir-lo. L'Alcorà en primer lloc va ser escrit en la memòria del Profeta Muhammad (pau ser a ell) permanentment, com podem veure en els versos següents:

Farem que recitin, [O Muhammad], i que no oblidareu, excepte Allah ha es. De fet, ell sap el que es declara i què s'amaga.

(Alcorà: 6/87-7)

No la llengua amb ell, [O Muhammad], moure's per a accelerar amb la recitació de l'Alcorà.

De fet, a nosaltres, és la col•lecció (en el seu cor) i (per fer possible) la seva recitació.

(Alcorà: 75/16-17)

Profeta Muhammad (pau ser a ell) estava recitant l'Alcorà i els escrivans es van escriure-ho i molts dels seus amics eren memoritzar-lo. En els mesos de l'Àngel Gabriel Ramadà i el Profeta Muhammad (pau ser a ells) eren recíproca recitant i escoltar les parts de l'Alcorà revelats fins a aquell mes del Ramadà. En el darrer mes del Ramadà abans de Prophet Muhammad (pau ser a ell) va morir, això passava dues vegades. Hi va haver aproximadament deu persones que ja havia memoritzat l'Alcorà sencer quan Prophet Muhammad (pau ser a ell) va morir. Hi havia també moltes altres persones que havia memoritzat molts capítols.

Poc després de Prophet Muhammad (pau ser a ell) va morir, es va recollir una còpia escrita de l'Alcorà sencer en un sol volum limitada amb la confirmació de testimonis qualificats. I d'aquest volum s'han copiat uns quants altres volums. I l'Alcorà ha estat protegit en la seva forma inicial i això és un fet històric. Hi ha només una versió de l'Alcorà a tot arreu en el món. L'original i avui també text disponible de l'Alcorà és en àrab, que és una llengua viva d'avui. Totes les seves paraules, frases i capítols estan disponibles en la forma original com si han estat revelat d'avui.

3.5.2.3 L'ESTIL DE L'ALCORÀ

En l'estil de l'Alcorà l'orador com la primera persona és al là [76]. Així aquest estil no és així que per reflectir la comprensió o la interpretació de qualsevol ésser humà. El Profeta (pau ser a ell) va dir exactament el que va rebre sense addició o reducció de res. Per exemple, un vers comença com "Diuen que sóc només un ésser humà com tu" [77]... Així el Profeta es relaciona això i els escriptors escriure. El Profeta (pau ser a ell) no diu "Jo sóc només un ésser humà com tu", diu exactament el que va ser revelat. Així que l'estil de l'Alcorà és perquè no hi ha intervenció humana existeix en ella, ni tan sols qualsevol intervenció del Missatger. I tots els de l'Alcorà va arribar només a través de la boca del Profeta Muhammad (pau ser a ell) com a ésser humà.

Aquest procés és exactament el Crist Jesús (pau ser a ell) predit en l'Evangeli de Joan 16/13: "amb tot això, quan ell, l'esperit de la veritat [78], ha arribat, ell us guiarà a tota veritat: per no parlarà de si mateix, però tot el que ell sent, que es parlava: i ell et mostrarà les coses per venir." Profeta Muhammad (pau ser a ell), amb l'Alcorà, amb l'esperit de la veritat que és en el seu cor i en la seva memòria, guies en veritat "tots". I ell no "parlar" de si mateix, però ell parla en absolut "Escolta". Rep la revelació des d'Allah, la mateixa font com a font de Jesucrist (pau ser a ell) com s'indica en el vers següent:

I així ens han revelat a vostè un esperit de nostre comanda.

No sabia el que és el llibre o [és] la fe, però ens han fet una llum que ens guia qui anem dels nostres servidors. I de fet, [O Muhammad], guiar a un camí dret.

(Alcorà: 42/52)

3.5.2.4 L'ALCORÀ ÉS INIMITABLE

Com podem veure en els versos següents, Allah convida a aquells que estan en dubte sobre l'Alcorà per compondre un llibre tan forta com l'Alcorà i per demostrar-ho pels testimonis suficients:

I si vostè està en dubte sobre què hem enviat cap avall a nostre servent [Muhammad], després es produeixen un capítol l'estil dels mateixos i crida el seu testimonis més que Allah, si ha de ser veraç.

(Alcorà: 2/23)

O ells diuen, "Va inventar"? Dir, "llavors portar deu capítols com això que s'han inventat i crida [per assistència] qui pot a més d'Allah, si ha de ser veraç."

I si no respondre a vostè llavors sap que l'Alcorà es revelava amb el coneixement d'Allah i que no hi ha cap Déu excepte ell. Llavors, vols [no] ser musulmans.

(Alcorà: 11, 13-14)

En el passat hi ha hagut alguns intents per produir capítols, com els capítols de l'Alcorà, però ha fallat.

Una altra invitació és en el vers següent. Un disbeliever hauria de respondre la següent pregunta proposant un llibre que no sigui l'Alcorà que seria més digne de creure en i a seguir:

En quin missatge després d'això es llavors creure?

(Alcorà: 7/185)

En l'Alcorà hi ha molts fets científics que no eren coneguts o que estaven en contra de les creences científics fins fa poc. Però segles més tard s'ha descobert que es va dir en l'Alcorà va ser correcta. Un pot trobar un munt de tals exemples fàcilment mitjançant la recerca de paraules clau com "miracles en l'Alcorà" a internet.

I per sota són només alguns exemples de fets que existia en l'Alcorà [79] per segles, però que han estat científicament descobert només recentment:

L'expansió de l'univers:

I el cel que construït amb força, i de fet, som [seva] expandir.

(Alcorà: 51/47)

El big bang:

Els que dubtaven no haver considerat que els cels i la terra eren un es va unir a l'entitat, i ens van separar i va fer de l'aigua cada cosa viva? Llavors es que no creuen?

(Alcorà: 21/30)

Les barreres entre els mars:

Va publicar dos mars, reunió [de costat];

Entre ells és una barrera de [perquè] cap d'ells transgresses.

Així, quin d'els favors del teu Senyor vols de negar?

De tots dos d'ells emergeix Perla i coral [80].

(55/19-22)

Aquests són només alguns dels exemples que ens mostren que un que ha enviat l'Alcorà té ple coneixement.

3.6 EL DESTÍ

I mai és l'ordre d'Allah un destí [81] va decretar.

(Alcorà: 33/38)

A qui pertany el dominion dels cels i la terra i que no ha tingut un fill i no ha tingut un soci en el domini i ha creat cada cosa i determina que sigui amb determinació [precisa].

(Alcorà: 25/2)

I no absent del seu Senyor és qualsevol [part] del pes d'un Àtom dins la terra o dins el cel o registrar [tot] més petit que o més gran, però que està en un clar.

(Alcorà: 10/61)

Els diuen, "Si no hi havia res que podríem haver fet en l'assumpte, alguns de nosaltres no haurien estat matat aquí." Dir, "fins i tot si havia estat dins les seves cases, aquells decretat per ser matat que han sortit a la seva llits mort."

(Alcorà: 3/154)

Dir, "Mai no es podem ser colpejat excepte què Allah ha decretat per a nosaltres."

(Alcorà: 9/51)

3.6.1 DESCRIPCIÓ

El destí està fet per Allah i és un registre complet i clar de la creació i els esdeveniments creat per Allah. El destí ha molts aspectes diferents.

D'una manera és un registre que inclou també tant mundana i religioses causa i efecte relacions i definicions. Físics, biològics definicions d'objectes, lleis físiques i les relacions pertinents o les relacions entre la mala acció i els càstigs rellevants es poden citar com a exemples en aquest sentit. Això s'explica parcialment en els versos següents:

Exaltar el nom del seu Senyor, el més alt,

Qui creada i proporcionat

I que determina i [llavors] guiat.

(Alcorà: 87/1-3)

[Faraó] va dir, així que qui és el Senyor de vosaltres dos, Moisès O?

Va dir: nostre Senyor és ell qui va donar tot el seu caràcter llavors guiar.

(Alcorà: 20/49-50)

I de les persones és el que els conflictes sobre Allah sense coneixement i segueix cada diable rebel.

Per a ell que està escrit avall que qui pren ell d'amic, realment es enganyar a ell i li guiarà pel càstig de la flama.

(Alcorà: 22/3-4)

Com s'entén de versos al seguir, en relació amb els actes d'Allah el destí és com un pla:

I per a cada nació és un terme [especificat].

Així que quan ha arribat la seva hora, no quedarà darrere d'una hora, ni precedirà [que].

(Alcorà: 7/34)

Així que ell [82] invoca el seu Senyor,

"De fet, m'envaeix, així ajudar."

Llavors vam obrir les portes del cel [83] amb pluja torrencial,

I provocat la terra a rebotar amb springs,

I les aigües es van reunir per a una matèria ja predestinat.

(Alcorà: 54/10-12)

Allah ha escrit: jo prevaldrà sens dubte, jo i el meu missatgers.

(Alcorà: 58/21)

D'altra banda el destí té la característica d'un pressupost per a la distribució de recursos com esmentat en el vers següent:

I no hi ha cap criatura a la terra però que a Allah és la prestació, i ell sap el seu lloc d'habitatge i lloc d'emmagatzematge.

Tot està en un registre més clar.

(Alcorà: 11/6)

D'altra banda el destí és com un rècord històric [84] des de la Perspectiva d'Allah que sap i testimonis al futur sense limitacions de temps. Així que encara que tenim lliure albir en certa mesura, tot és conegut per Allah. En els versos següents hi ha una referència a aquest coneixement d'Allah:

Sense ànima sap el que això serà guanyar demà, i sense ànima sap en quina terra es moren. Segurament al là és sabent completament, tot conscient.

(Alcorà: 31/34)

Sap què és davant d'ells i el que és després d'ells, i no una cosa dels seus coneixements amb l'excepció que ell voluntats abasten.

(Alcorà: 2/255)

De fet Allah és mai, sobre totes les coses, un testimoni.

(Alcorà: 4/33)

Allah abasta totes les coses.

(Alcorà: 4/126)

A Allah pertany l'ordre abans i després.

(Alcorà: 30/4)

També el destí té la propietat de anterior i posterior permisos Allah per a qualsevol testaments i actes de les seves creacions. Res pot passar al contrari de la seva es com es veu en el vers següent:

I no és per a una ànima de creure excepte per permís d'Allah.

(Alcorà: 10/100)

3.6.2 CONSEQÜÈNCIES DE LA DESTINACIÓ DELS ÉSSERS HUMANS

En qualsevol acte d'Allah, qui sap tot, incloent-hi el futur que podem suposar que hi ha tots els aspectes positius d'un pla perfecte en qualsevol cas, fins i tot si no hi ha cap pla enregistrat. Així que podem esperar que tot ho fa per ser coherent i equilibrat com una cosa perfectament previst. Allah no necessita el destí per tal de crear o de sostenir alguna cosa. No obstant això, des de la perspectiva humana, té certes implicacions com esmentats en els versos següents:

Cap desastre sobre la terra o entre vosaltres excepte que és en un registre abans t'ho portem a l'existència. Fet que, per Allah, és fàcil.

Per tal que no us desespereu sobre el que vostè ha eludit i no gaudirà [en orgull] sobre el que ha donat.

I Allah no com tots els self-deluded i fanfarró.

(Alcorà: 57/22-23)

Aquest registre té conseqüències significatives per a nosaltres:

Conformitat amb el destí, ens trobem en un marc well-determined, també poden fer plans, i podem determinar objectius. Gràcies a això, som capaços de pensar i que la nostra pròpia voluntat. En cas contrari, podria no tenir cap continuïtat que hem de pensar i d'enllaç d'esdeveniment (a) a l'esdeveniment (b) o mitjans als objectius.

També sense un marc, hem sento molt insegur. Per exemple, vivim en un planeta que es mou amb una velocitat de milers de quilòmetres per hora. Hi ha milions de variables, molts dels lleugerament desviat que si vols fer-nos a desaparèixer immediatament. No obstant això, tot està sota control, així que tenim una forta sensació de seguretat. Esperem que viure a l'hora següent, l'endemà, l'any següent i podem fer plans, podem fer eleccions. D'altra banda, fins i tot si certs desastres [85] passar, vols sabem que són part d'un pla d'aquest Déu que és savi que són no casual; que ja són coneguts com a mínim al Totpoderós i tot-Knower; i que es serveixen certes metes més altes.

D'altra banda, gràcies a la destinació, sabem que tot està sota el control de la nostra estimada un sol Déu, així que no estem sense esperança. I gràcies a això sabem que alguna cosa que trobem a faltar pot anar a un altre un dels seus servents. Es pot relacionar amb tot el registre i el registre al seu creador i aquest fabricant a nosaltres mateixos.

Considerem una pregunta sobre el destí, lliure albir, responsabilitat, recompensa i càstig en part 8.3.

4 ELS OBJECTIUS DE L'ISLAM A UN ESSER HUMA

La casa de la d'ara endavant podem assignar a aquells que no el desig de exaltedness a la terra o corrupció.

I el resultat (millor) pertany a justos.

(Alcorà: 28/83)

L'Islam és una religió basada en resultat. Al llarg de l'Alcorà hi ha un munt de referències als resultats, Allah ens convida a concentrar-se en el resultat; i que ens adverteix contra de ser enganyat per la provisional com en el vers següent:

L'exemple del paradís, que els justos han estat promès, és que sota d'ella cabal de rius. El fruit és duradora i la seva ombra.

Que és el resultat dels justos, i el resultat dels disbelievers és el foc.

(Alcorà: 13/35)

Segons l'Islam, l'elecció més fonamental que un ésser humà ha de fer és triar l'Islam, o no. Llavors immediatament sorgeix la gran pregunta: què fa l'Islam donar un ésser humà? O en altres paraules, per què un ha de triar l'Islam? Què és l'objectiu de l'Islam en relació amb un ésser humà?

Així, en aquesta part, serà aclarir els objectius principals i beneficis que l'Islam dona a un ésser humà. També donarem els detalls sobre l'èxit més gran en la nostra vida segons l'Islam.

Un ésser humà no es crea inútilment, i es creà així que ell arriba a certs objectius. Aquest és un missatge important d'Allah per a nosaltres que podem veure clarament en el vers següent:

Llavors vas pensar que hem creat inútilment i que per a nosaltres no es retornarien?

(Alcorà: 23/115)

En el vers següent podem veure els objectius i els elements essencials de l'èxit més gran:

Allah dirà:

Aquest és el dia quan el veraç es beneficiaran de la seva veracitat.

Per a ells són jardins [en paradís] sota la qual flueixen rius,

En el qual es respectar per sempre,

Allah ser complaure amb ells i ells amb ell.

Que és l'èxit.

(Alcorà: 5/119)

Aquests objectius són aconseguir el plaer d'Allah; d'estar satisfet i content amb els favors va prometre i preparat per a seus servents justos, per entrar en el paradís; i estar en harmonia amb la veritat.

4.1 PER ACONSEGUIR EL PLAER D'AL LÀ

L'objectiu final de la vida per un musulmà és aconseguir el plaer d'Allah. Si ha aconseguit, aquest objectiu produirà els següents objectius així: per alegrar per ell, per entrar en paradís i arribar a plena satisfacció en aquest món i en el futur.

4.1.1 LA MANERA DEL PLAER D'AL LÀ

La sub-goals i la forma en que condueixen a aquest objectiu essencial són les següents:

4.1.1.1 CONFORMITAT AMB ELS VALORS DE LA DIVINS

Allah té certs valors. Ell estima a determinats valors. Així que una persona que estima Allah i vol invocar el seu amor, també ha de transmetre aquests valors i millorar-se en harmonia amb ells.

En els versos següents podem veure des de les seves pròpies paraules algunes de les titulacions que estima:

Allah estima els autors de bons.

(Alcorà: 2/195)

Segurament Allah estima els que al seu torn molt (a ell), i li encanta qui purificar-se.

(Alcorà: 2/222)

Allah estima els justos.

(Alcorà: 3/76)

Allah estima el pacient [86] .

(Alcorà: 3/146)

Segurament Allah estima els que confien [en ell].

(Alcorà: 3/159)

De fet, Allah estima els que actuen justament.

(Alcorà: 5/42)

També hi ha títols que Allah no estimi, així que hem de desfer-se d'aquestes qualificacions o controlar-los. En els versos següents podem veure algunes de les titulacions que Allah no estimi:

Segurament Allah estima no els agressors.

(Alcorà: 2/190)

De fet, Allah no estimi tothom ingrati i traïdor.

(Alcorà: 22/38)

Allah no estimi el corruptors.

(Alcorà: 28/77)

De fet, que no estima l'arrogància.

(Alcorà: 16/23)

Allah no estimi el evildoers.

(Alcorà: 3/57)

Es pot aprendre els detalls sobre altres valors divins que Allah estima i sobre qualificacions que ell no estima de l'Alcorà.

Així, en primer lloc i més en general, incloent-hi no-musulmans dels éssers humans han de preocupen els valors universals divins que estima Allah i ha de gastar esforços per millorar-se en relació amb ells per tal que poden ser candidat per ser guiat per Allah. Un evildoer, persona injusta, arrogant no té dret a l'orientació d'Allah i no és acceptada per Allah. Així que per tenir èxit i per tal de ser un veritable creient, un ha de superar aquestes qualificacions negatives. Els versos següents són alguns exemples en aquest context:

Allah no guia correctament les persones injustes.

(Alcorà: 2/258)

Tornar del meu signes als que són arrogants sobre la terra sense dret.

(Alcorà: 7/146)

De fet, Allah guia un que és un transgressor i un mentider.

(Alcorà: 40/28)

Aquestes qualificacions negatives també es formen grans barreres psicològiques que eviten que la creença en un Totpoderós, un Déu tot Knower. Per exemple, Imagineu una persona que conscientment o inconscientment creu que ell és el més important i la més gran com a individu, o com un ciutadà d'un determinat país, o com a membre d'una certa nació o com un ésser humà. Aquesta persona tindrà un problema psicològic en creure en un Déu que és knower més que ell. Per desgràcia, els sistemes educatius presents, estils de vida, jocs i altres elements del medi ambient en la seva majoria promouen una mentalitat tan arrogant. També moltes religions promouen una mentalitat similar per deifying éssers humans, o Estatuts i déus fets pels éssers humans o lleis físiques descoberts pels éssers humans...

4.1.1.2 MESURES OBJECTIVES HAURIA DE SER COMPLERT PER ACONSEGUIR EL PLAER D'AL LÀ

Se li puja el bon discurs,

I just treball planteja-ho.

(Alcorà: 35/10)

Per tenir èxit un hauria de millorar a si mateix en relació amb els valors estimats per Allah i sincerament de complir amb els valors a través de realitzar els requisits en els costats de creença i l'acció.

Aquests requisits són molt importants perquè són mesures objectives. Allah mesura nostres nivells de conformitat amb els seus valors no només segons les nostres paraules, però també basada en les nostres creences i les nostres accions. Nostres paraules pot ser subjectiva i enganyosa. Com podem llegir en les següents afirmacions, Allah utilitza criteris objectius per avaluar-nos:

No serà d'acord amb el seu desitjos [musulmans], ni els de la gent de l'escriptura [jueus i cristians];

Qui treballa mal, voluntat tenen la recompensa dels mateixos, i que no trobarà cap protector o ajudant a més a més d'Allah.

(Alcorà: 4/123)

I de les persones són alguns que diuen,

"Creiem en Allah i el darrer dia"

Però no són creients.

(Alcorà: 2/8)

Per tant, no és possible aconseguir el plaer d'Allah, si una persona està en plena d'error en les seves creences i/o les seves accions. Una persona que és just, humil, Fira, agraït i perseverant pot estar en harmonia amb la veritat en les categories tant creença i l'acció amb alguns esforços.

Així, una persona que és injust, arrogant, ingràt will només tenir èxit i realitzar requeriments tant creença i l'acció si es supera aquestes no desitjats qualificacions que són dins d'ell [87] . El vers següent és un exemple en aquest sentit:

Tornar del meu signes als que són arrogants sobre la terra sense dret.

(Alcorà: 7/146)

Així, d'una banda, gràcies a les nostres creences i accions que compleixen amb la veritat, podem millorar en paral•lel amb els valors de la divins, i pot tenir dret a l'amor diví i el paradís. I d'altra banda observant nostres creences i accions, podem mesurar on estem en l'univers d'aquests valors.

Una persona que compleix amb la voluntat divina valors en primer lloc realitzar els seus deures cap al seu creador. Així doncs, es va reconèixer ell; ell creurà seus missatges, seus missatgers i les seves promeses; i ell van adorar. Una persona també realitzarà els seus deures envers els altres, és a dir els éssers humans, les criatures, el medi ambient...

I ell es avançat en graus segons el seu coneixement pertinent, creença i fets com va dir en els versos següents:

Mireu com ens han afavorit [en disposició] alguns d'ells sobre els altres. Però el futur és major en graus i major de distinció.

(Alcorà: 17/21)

I per a tots els que hi ha graus per el que han fet i així que ell pot plenament compensi pels seus actes, i no es ser injustament.

(Alcorà: 46/19)

Però qui ve a ell com un creient haver fet justos fets per aquells serà el més alt grau.

(Alcorà: 20/75)

Allah s'aixequi els que han cregut entre vostè i els qui se'ls coneixements, per graus. I Allah és Cognizant del que fas.

(Alcorà: 58/11)

Si tenim realment els valors necessaris i qualificacions, llavors Allah ens estima. Llavors tindrà la nostra quota de les següents afirmacions d'Allah i han arribat a l'èxit més gran:

(A l'ànima justa es diu :)

"O plenament satisfets ànima!

Tornar al seu Senyor, ben complagut i agradable [a ell],

I entrar entre els meus servents [rectes]

I introdueixi el meu paradís."

(Alcorà: 89/27-30)

Quin bon criat!

(Alcorà: 38/44)

Realment, enmig de jardins i rius serà justos habiten.

En el seient de la veritat,

En presència del rei potent.

(Alcorà: 54/54-55)

4.2 PER ARRIBAR A ALLAH DE FAVORS PERMANENTS PER SEUS SERVENTS JUSTOS

Si va ser complau amb nosaltres, ell ens farà també completament satisfet amb els favors que va prometre i preparat per a seus servents justos. Un dels seus atributs és el Appreciative.

Els musulmans creuen que com va dir en la declaració següent en l'Alcorà que Allah és:

Quin bon patró!

(Alcorà: 8/40)

I que la seva misericòrdia és immens [88] :

La meva misericòrdia abasta totes les coses.

(Alcorà: 7/156)

En la present vida, l'amor diví, la creença en Allah, els valors i les accions necessàries per Allah són les úniques coses que ens pugui satisfer.

I el paradís és el lloc on pot ser satisfets completament i permanentment.

4.3 D'ESTAR EN HARMONIA AMB LA VERITAT

Allah dirà:

Aquest és el dia quan el veraç es beneficiaran de la seva veracitat.

Per a ells són jardins [en paradís] sota la qual flueixen rius,

En el qual es respectar per sempre,

Allah ser complaure amb ells i ells amb ell.

Que és l'èxit.

(Alcorà: 5/119)

Com podem veure en l'èmfasi fet a la veracitat en el vers citat, un element important de la gran èxit és ser veraç, en harmonia amb la veritat. Si estem en harmonia amb la veritat en el que creiem, el que diem i què fem llavors aquest és un gran pas cap a l'èxit més gran.

Per ser sincer requereix estar en harmonia amb la veritat més important.

Com podem veure en el vers següent, un dels noms d'Allah és la veritat:

Allah és la veritat.

(Alcorà: 22/6)

4.3.1 D'ESTAR EN HARMONIA AMB LA VERITAT EN EL QUE CREIEM QUE EN

La veritat no és la conseqüència de les nostres creences personals, i és independent de les nostres creences personals. Tota la veritat és un, encara que hi ha moltes creences diferents perfils. Per tant, tots els perfils de creences diferents no pot estar en harmonia amb la veritat simultàniament. Per exemple, si un musulmà està en harmonia amb la veritat, llavors un dirigí no és; i si la dirigí està en harmonia amb la veritat llavors un musulmà no és. Lògicament tant no pot ser cert del tot [89] .

Segons l'Islam és molt útil i necessari que la nostra creença està en harmonia amb la veritat, i és molt perillós per a entrar en conflicte amb la veritat. I en els següents versos Allah ens diu sobre l'origen i els principals canals de la veritat:

De fet, ens han enviat, [O Muhammad], amb la veritat [90] com un portador de la bona nova i un Avisador i no es preguntarà sobre els companys de Hellfire.

(Alcorà: 2/119)

La veritat és del seu Senyor,

Així que mai serà entre el criticaven.

(Alcorà: 2/147)

4.3.2 D'ESTAR EN HARMONIA AMB LA VERITAT EN EL QUE DIEM I QUÈ FEM

El que diem que ha d'estar en harmonia amb la veritat, com anotat en el vers següent:

Així que és més injust que un que es troba sobre Allah i nega la veritat quan s'ha arribat a ell? És que allà no en infern a residència pels disbelievers?

(Alcorà: 39/32)

Quan creiem en i dir alguna cosa, llavors hem d'actuar en conseqüència. En cas contrari, hem de pensar en la causa de la diferència entre el que fem i el que diem. Potser no ens importa en absolut sobre la veritat, potser no som sincers en què diem o potser estem mentider; que són grans problemes. Hi ha una referència a això en el vers següent:

O vostè que han cregut, per què dius que no fas?

(Alcorà: 61/2)

Una vegada que creiem en i reclamar a seguir la veritat, llavors el que fem ha de ser en harmonia amb el que creiem i què podem dir com es va esmentar en el vers següent:

Righteousness no és que es giri les seves cares cap a l'est o l'oest, però righteousness és [a] un que creu en Allah, l'últim dia, els àngels, el llibre i el profetes i dóna riquesa, tot i l'amor per a ella, a familiars, orfes, els més necessitats, el viatger, aquells que demanar [ajuda] i per a alliberar esclaus; [i que] s'estableix l'oració i dóna caritat obligatori; [aquells que] complir la seva promesa quan prometen; i [aquells que] són pacients en una pobresa i penúria i durant la batalla.

Aquests són ells que són el veraç;

I aquells que són justos.

(Alcorà: 2/177)

Aquest és l'única manera de l'èxit gran.

Així que en la part següent trobareu informació important sobre els elements essencials de l'acció de l'Islam.

5 ELEMENTS ESSENCIALS DE L'ACCIO I CINCPILARS

5.1 ELEMENTS ESSENCIALS D'ACCIO

Els creuen en Allah i el darrer dia, i demanen el que està bé i prohibeixen el que està malament i afanyo a bones accions.

I aquests són entre els justos.

(Alcorà: 3/114)

L'Islam no consta només de creença. L'Islam també requereix l'acció [91]. El comportament requerit és fer "bones accions" [92]. En l'Alcorà, creença en general és esmentat amb bones obres.

Bones accions són fets que són coherents amb la veritat. Per exemple, s'anotava abans que un dels atributs d'Allah és que ell és "Un", i un dels seus atributs és que ell és "A prop". Així que ell és el Déu de tots. I ell és més a prop de nosaltres, fins i tot que els nostres pares, fins i tot que els nostres millors amics. Així que si tots tenim el mateix Déu, i si ell és més a prop de tots nosaltres fins i tot que els nostres pares, llavors aquesta veritat ens fa com germans i germanes. Així, si som com germans i germanes, llavors pel que fa a l'acció, per exemple tenim ajudar els altres quan sigui necessari. Hem d'evitar perjudicar els altres. En conseqüència, si vaig alimentar una fam orfe, això és una bona obra, perquè jo i que la persona són els criats del mateix creador, qui està més a prop de cada un de nosaltres fins i tot que els nostres pares. Però, dins la mateixa lògica, si podem fer mal a algú sense una causa justa, aleshores aquesta és una mala acció. Aquests són només exemples que mostren com es pot determinar una acció bona o una mala acció.

Encara que la bona acció en termes generals es pot determinar de tal manera, Allah es manifesta en l'Alcorà, moltes bones accions en els diferents nivells de detall. Per exemple, en un vers, Allah diu:

I quan la benvinguda amb una salutació, saludar amb la salutació que això o tornar-lo; segurament Allah té en compte de totes les coses.

(Alcorà: 4/86)

O, com veurem en el següent, ser amables cap a l'altre i abstenir-se de la violència són molt important:

I no igual són l'escriptura bo i el dolent. Repel. lir [mal] per aquell [escriptura] que és el millor; i llavors aquell que entre vostè i ell és l'enemistat es convertirà en que era un amic càlid.

(Alcorà: 41/34)

I afanyo al perdó del seu Senyor i un paradís tan àmplia com el cel i la terra, preparat pels justos que passen [en la causa d'Allah] durant la facilitat i les dificultats i que contenir la ira i perdonar a cap a la humanitat; i Allah estima els autors de bo.

(Alcorà: 3/133-134)

Bones obres, incloent-hi els cinc pilars [93] són útils de moltes maneres:

Els representen la nostra obediència a Allah i el nostre servantsip a ell.

Que produeixen dades objectives sobre si una persona realment compleix amb els valors de la divins o no, sobre si una persona és realment bo o no [94] .

Van ajudar-nos a millorar en paral•lel amb els valors divins: per exemple, una persona que contínuament gràcies al là, millorarà en gratitud, o una persona que dóna caritat millorarà en generositat.

Van ajudar-nos a superem les nostres debilitats que poden existir en diferents aspectes: una persona que pot donar milers de dòlars en el camí d'Allah, pot ser incapaç de deixar de menjar per un període determinat, o viceversa. Una persona pot ser capaç de deixar de menjar per a Allah, però poden tenir dificultats de l'arrogància en posar front a terra per adorar Allah... Quan aquestes persones realitzar els requeriments de l'Islam, es han aconseguit passos importants per a la superació de les seves debilitats.

Bones obres ajudar-nos a millorar en el nostre amor per Allah, com a través de bones obres ens passaran algunes dificultats per a ell i ens sentim que aquest amor ens posa a l'acció.

Que serà útil també en dimensions psicològiques, socials, econòmics, ambientals i altres. Donarem exemples rellevants en les parts següents.

Nostre compliment d'aquests requisits es també ajudar-nos a tenir èxit en la vida actual [95] : Per exemple un empresari que es preocupa per la justícia, en general, serà més èxit en el seu negoci; i en total aquest comportament serà bo per a moltes persones. Com podem veure en el vers següent, Allah que és el savi pretén facilitat per a nosaltres:

Allah per a la facilitat té la intenció i la intenció no tens dificultats.

(Alcorà: 2/185)

L'èxit en aquesta vida pot contribuir a l'actuació reeixida dels requisits d'aconseguir el plaer d'Allah: per exemple un musulmà fort en termes mundanes pot donar més organitzacions benèfiques [96] .

No obstant això, l'ús més gran de les bones accions serà la seva contribució a arribar al plaer d'Allah; i per arribar als seus favors que es va preparar per seus servents justos.

5.2 ELS CINC PILARS DE L'ISLAM

Els requisits general de l'Islam són molt complets i constitueixen un munt de comportaments necessaris i universalment aprovades. Podem esmentar comportaments d'exemple en aquest sentit com ser amable cap als pares, els veïns, l'entorn; a treballar dur; per viure segons els principis esmentats valors com la humilitat, sinceritat, bondat, justícia; evitar ser gelós; d'evitar pèrdues, es neteja, convidar a la veritat i de bones obres. Un musulmà ha de complir amb tots aquests amb la intenció d'aconseguir el plaer d'Allah. És molt difícil per a un musulmà tenir èxit si no va complir amb aquests requisits.

Com podem veure en el vers següent, allò que és útil per a la humanitat és molt important en aquest sentit:

S'envia cap avall des del cel, la pluja i el flux de Valls segons la seva capacitat,

I el torrent porta a un augment d'escuma.

I des d'aquell [mineral] que van escalfar al foc, desitjar guarniments i utensilis, és una escuma com això.

Així Allah presenta [l'exemple de] veritat i falsedat.

Pel que fa a l'escuma, això desapareix, [ser] emesos

Però pel que fa a això que beneficia a la gent,

Queda a la terra.

Així Allah presentar exemples.

(Alcorà: 13/17)

Entre aquests requisits són també els que són específics per a l'Islam i que tenen gran part i influir en la vida d'un musulmà practicant. Els requisits específics per a l'Islam va contribuir en gran mesura a l'aplicació dels esmentats requisits fonamentals de l'Islam. D'altra banda, són una part molt especial de l'obediència a Allah i servir-lo.

Els principals requisits específics per a l'Islam es va destacar en l'Alcorà i públicament són coneguts com els cinc pilars de l'Islam. Són el testimoni-la declaració del testimoni a la unitat d'Allah i messengership de Muhammad (pau ser a ell)-, l'oració diària, la caritat regular, el dejuni i la peregrinació. Aquestes s'emfasitzen per Allah juntament amb els altres requisits. El vers següent és un exemple en aquest sentit:

De fet, els musulmans homes i dones musulmanes,

El creient homes i dones, de creure

Els homes obedients i les dones obedients,

Veraces homes i dones veraces,

El pacients homes i dones pacients,

Als humils homes i dones humils,
La beneficència homes i dones solidàries,
En dejú homes i dones en dejú,
Els homes que la Guàrdia els seus parts privades i les dones que ho fan,
I els homes que recordar Allah sovint i les dones que ho fan
Per a ells Allah ha preparat el perdó i una gran recompensa.

(Alcorà: 33/35)

Així que en les parts següents us donarem alguns detalls sobre les funcions dels pilars, les condicions, mètodes, beneficis i les seves relacions amb els altres requisits:

5.2.1 DECLARACIÓ DEL TESTIMONI A LA UNITAT D'AL LÀ

Se li puja el bon discurs,
I just treball planteja-ho.

(Alcorà: 35/10)

El primer Pilar de l'Islam és el testimoni [97] a la unitat d'Allah i els servants i messengership del Profeta Muhammad (pau ser a ell). Aquesta és una declaració que conté una part fonamental de la veritat i té el potencial d'unir la humanitat al voltant d'una veritat. És com això: "Sóc ós testimoni que no hi ha cap Déu excepte Allah, i sóc ós testimoni que Muhammad és el seu servent i el seu missatger".

La declaració de "No hi ha cap Déu excepte Allah" (LA ILAHA ILLALLAH en el text àrab original) és com un resum de tots els llibres sagrats. Aquesta és també la primera condició per aconseguir el plaer d'Allah i entrar en el paradís. Naturalment, una persona es pot esperar a arribar al plaer d'algú en qui no creu ni per entrar en el paradís que és creat pel creador en qui no creu.

També és una condició de ser salvats de l'infern per a aquells que han rebut el missatge d'Allah:

I els que dubten i negar rètols aquells seran companys del foc; es van complir eternament en el mateix.

(Alcorà: 2/39)

Més explicacions pel que fa a la declaració de "No hi ha cap Déu que Allah" en part existeixen 3.1.1.

La segona part del testimoni fa referència a l'últim Missatge d'Allah que relacionats amb el missatge final d'al là on tot és clar. Aquest aspecte de la creença és necessari per a algú que ha sabut de Prophet Muhammad (pau ser a ell). Profeta Muhammad (pau ser a ell) és un ésser humà i un criat d'Allah. Ell no és Déu, ni part de Déu. Allah ha escollit per relacionar el seu missatge amb nosaltres. I que ha mostrat ell com un bon exemple per a nosaltres.

Si una persona creu en el testimoni i després que la persona és considerada com un musulmà. Això és entre Allah i la persona corresponent. En l'Islam no hi ha cap baptisme. No hi ha ningú més que Allah que podrà acceptar la submissió a Allah. Una vegada que un declara aquest testimoni obertament llavors naturalment serà també considerat com un musulmà per la societat musulmana.

El testimoni és com la signatura d'un contracte entre l'Allah i la persona que accepta l'Islam. Amb aquest contracte la persona escull el dret al paradís i aconseguir el plaer del seu Senyor contra complint amb les normes divines i valors.

També és el reconeixement del seu Senyor pel criat. El reconeixement d'Allah fa una gran diferència en el pensament i en la pràctica. Reconeixent el seu Senyor, el servidor reconeix ell mateix així. Sense un reconeixement i enllaç a l'etern, un individu és com res en aquest univers immens i l'estructura d'hora. Per exemple, probablement ningú no ho recordarà alguns segles després va morir, i fins i tot si se l recorda, aquest record no beneficiarà ell. I ningú no el coneixia fins i tot només un any abans que ell naixés. Així, des de la perspectiva d'una persona que no reconeix el seu creador, és com si res.

5.2.2 L'ORACIÓ DIÀRIA S

l'establir l'oració i donar [obligatori] caritat, i qualsevol bé posar endavant per vosaltres mateixos es troba amb Allah. De fet, al là del que fas, és veure.

(Alcorà: 2/110)

El segon Pilar de l'Islam és el diari [98] en per l'oració. Hi ha cinc oracions diàries a l'Islam. Cada un d'aquests triga uns 10 minuts i es realitzen entre parèntesis de temps. Per exemple, suposem que al migdia hora d'inici de l'oració és a les 13.00 i tarda hora d'inici de l'oració és a les 17.00 hores, llavors un ha de realitzar l'oració del migdia entre les 13.00 i de 17.00 [99]. En cas contrari es considera com un pecat. Oracions diàries es poden realitzar no només en les mesquites sinó a tot arreu que és net [100].

Oracions diàries consisteixen en obligatoris i parts addicionals. Parts addicionals són essencialment d'acord a la pràctica del Profeta Muhammad (pau ser a ell). Aquestes parts són similars i consisteixen en unitats que consisteixen en subunitats com de peu, inclinació cap avall, prostració. Oracions diàries començar amb la intenció [101] i després la declaració "Allah és el més gran [102] (això significa més gran en els seus poders, el coneixement, ajudar i així successivament)", i va en cada transició generalment això és reiterar. Estar de peu, el primer capítol de l'Alcorà anomenat "The obertura" es recita, aquest capítol és una súplica especial donat a nosaltres per Allah. Aquest capítol és la següent:

En [103] el nom d'Allah, el Beneficent, el Clement.

Lloança [104] [i gràcies] (prevista) Allah, Senyor dels mons.

La benèfica, el misericordiós.

Màster del dia de judici.

És vostè venerem i ens va demanar ajuda.

Ens guïï pel bon camí,

El camí d'aquells a qui hagi atorgat a favor, no d'aquells a qui és la ira ni d'aquells que són per mal camí.

(Alcorà: 1/1-7)

This is a full communication between us and Allah, in that while we recite it, in one way we listen to what Allah says, and in the other Allah listens to what we say as a supplication. And after this, some more verses are recited. In the next parts, statements of thanking, asking for help, praising are recited.

Daily prayers are performed partly individually and partly in congregation.

The men are strongly recommended to pray the obligatory parts of the daily prayers in congregation. The women do not have such a requirement [105], but they can choose to participate in prayers done together. If two or more men are together while it is time for prayer, they should choose one of them as "Imam" [106]. Imam means leader. It is important that the imam is one of them who knows best the recitation of the Quran and religious knowledge. Imam prays in the front, facing Kaba as others. The others pray in lines behind him. Kaba is the central Mosque in Mecca/Saudi Arabia. The imam says aloud the transition words first and passes to the next part of the prayer and others follow him [107] in harmony.

Orderliness is very important in the prayers performed together. In one way this reflects the harmony in the universe: Remember how orderly each wave from one's laptop reaches another laptop on the other side of the earth as Allah willed.

Men and women generally pray in separate places in the mosques [108]. Except for the Friday prayer, the prayers can be performed wholly individually as well. When we pray in congregation, we feel that though we are many, our Lord is One. When we pray individually, we feel more our one to one relationship with Allah.

The daily prayers are useful in many respects:

- Thanks to the daily prayers we remember Allah as it is emphasized in the following verse:

Indeed, I am Allah. There is no deity except Me. so worship Me and establish prayer for My remembrance.

(Quran: 20/14)

In Islam it is important to have a strong consciousness about the nearness of Allah. So the remembrance of Allah is very important. It is not sufficient to remember Allah once a day, or once a week or once a month. To allocate certain time to only Allah five times a day helps us improve our feelings of nearness and love with Allah. And as Allah is not represented or imagined as a human being or as a statute or as another object, and as He is not limited with space or time, in prayers a Muslim does not have any feelings of distance between himself and Allah. These facts allow for feelings of nearness as we see in the following verse:

And We have already created man and know what his soul whispers to him, and We are closer to him than [his] jugular vein.

(Quran: 50/16)

El record d'al•là canvia fonamentalment per com millor podem mirar la vida, en el món. Ens fa positiu. Ens pot explicar això per l'exemple següent: en primer lloc, suposem que vostè va comprar una ploma i en segon lloc, suposem que una ploma idèntiques va ser donat a vostè com un regal per algú que és molt especial per a vostè. Probablement el llapis en la segona situació et fa molt més feliç tot i que la primera ploma també té els funcionalities físics mateixes. Perquè el bolígraf en la segona situació és no només una ploma, però també el representant de l'atenció, amor i bona voluntat de que aquesta persona especial cap a vostè.

Així, quan fem nostres oracions diàries i Recordeu que Allah sovint, tot es converteix en molt més significatiu, valuosos i bonics. Per exemple, els nostres ulls fer-nos veure, però també i més important, Mostra l'atenció i la pietat d'Allah, del Totpoderós, del nostre creador per a nosaltres. Per la mateixa raó, si recordem sovint Allah, el sol, la lluna, l'aire, l'aigua, nostres famílies, amics... ser molt més significativa i bonica. Una vegada més, gràcies a aquesta commemoració, percebre i recordar que formen un conjunt en harmonia i solidaritat sota una unitat, saviesa i control; i per tant la seva bellesa són encara més realçat per a nosaltres. També, gràcies a aquest record i l'amor d'Allah contínuament podem exercir els nostres sentiments d'amor, i això ens ajudarà a tenir més forts sentiments positius cap a tot. Així mateix, podem estar ple d'esperança per a la continuïtat de totes aquestes bellesa de l'ajuda i el poder de la Allah Totpoderós i etern.

- Les oracions diàries són notificacions dels valors divins. Gràcies a les oracions diàries podem millorar-nos a convertir-se en una millor persona: saber que un s'observa pel seu creador que és Beneficent i Clements, ajudarà a ser millor i millor, i abstenir-se de fer mals fets. Veiem una referència a aquest fet en el vers següent:

De fet, l'oració prohibeix la immoralitat i irregularitats,

i el record d'al•là és més gran.

(Alcorà: 29/45)

- En oracions diàries podem gràcies a Allah i millorar-nos en ser agraït i no ingrati. Aquests són valors importants a destacar en l'Alcorà:

Més ben dit! però serveixen Allah sol i ser de l'agraït.

(Alcorà: 39/66)

Tenir cura de (el seu deure a) Allah llavors, que pot donar gràcies.

(Alcorà: 3/123)

I ser agraït per a mi; i no ser ingrati cap a mi.

(Alcorà: 2/152)

- En oracions diàries posem nostre front a terra. En l'Islam un dels pecats més gran és l'arrogància. Hem de ser humils tant cap a Allah i cap al seus servents. Quan ens inclinem cap avall i ens postren en les oracions diàries, que l'estat que hi ha un poder més gran que nosaltres; podem afirmar que no estem per sobre de tot; podem afirmar que som iguals amb els altres a ser subjectes a nostre Senyor per damunt de tot. D'aquesta manera que intentem millorar-nos a convertir-se en humil tal com especifica en el següent:

I buscar l'ajuda a la paciència i la pregària.

I és difícil, excepte els humils.

(Alcorà: 2/45)

- Com s'esmenta també en el vers citat, en oracions diàries demanem ajuda des d'Allah. Demanant l'ajuda de Allah és un requisit clau en l'Islam com s'explica en les parts rellevants d'aquest llibre.
- En les oracions diàries, el criat rep més a prop seu creador. És una reunió contínua del servidor que estima el seu creador amb seu creador que estima el seu criat.

En l'Islam, preguem a Allah amb tota la nostra existència. En les oracions diàries, preguem no només amb la nostra ment, sinó també amb el nostre esperit i cos, amb tots els nostres músculs, les cèl lules. Ens trobem, ens inclinem cap avall, ens postrar, i ens asseiem amb la consciència d'estar sota la seva presència. Podem demanar-li ajuda, que ens recita l'Alcorà. Recordem la seva misericòrdia sobre nosaltres, ens sentim la seva proximitat.

- Gràcies a oracions diàries, conèixer gent, i que saben sobre d'altres desenvolupaments feliç o dolent.
- Oracions diàries contribuir a la nostra salut, així. Qui prega es renta el seu mans, cara, braços i peus abans de les oracions. Aquestes són útils per a la higiene. Moviments en la forma de l'oració perfecta exercicis periòdics i també són útils per a la salut.
- Oracions diàries ajudar-nos a millorar la fermesa, simpatia per éssers humans, la consciència del temps i la disciplina.

Oracions diàries són útils per a moltes altres maneres. Però la conseqüència més important de l'oració diària és el sentiment i coneixement del fet que el creador de tot és amb nosaltres allà on som.

5.2.3 CARITAT REGULAR

O que han cregut, passar d'allò que ens han proporcionat per a vostè abans que arriba un dia en el qual no hi ha cap canvi i no hi ha amistat i sense intercessió.

I els disbelievers són els malfactors.

(Alcorà: 2/254)

La beneficència, la generositat i la misericòrdia són importants valors divins. Per tant, Allah recomana que siguem generosos, amables i misericordiosos. I el Profeta Muhammad (pau ser a ell) que va donar a gairebé tot el que havia de necessitats i en el camí d'Allah ha estat un gran exemple en aquest sentit.

Preocupar la societat i altres és molt essencial en l'Islam, com tot és la creació i el criat d'Allah.

I com va destacar en el vers següent, el bé dels éssers humans és valuós, i per treballar per ella es produeixen conseqüències positives i permanents:

De fet, en la creació dels cels i terra i l'alternança de la nit i el dia i els vaixells [grans] que navegar a través del mar, amb el que beneficia a la gent, i el que Allah ha fet baixar del cel, de pluja, donant vida així a la terra després de la seva lifelessness i dispersió en això cada criatura [mena de] en moviment, i [seva] direcció dels vents i els núvols controlades entre el cel i la terra són signes d'un persones que utilitzen la raó.

(Alcorà: 2/164)

En conseqüència, el tercer pilar de l'Islam és la caritat regular. En l'Islam, preguem Allah amb tota la nostra existència. La caritat regular és una oració fet amb la nostra riquesa. La prioritat que donem a Allah ha de ser superior a la prioritat que donem als diners.

Tots els musulmans s'ha de donar un fortieth de la seva riquesa qualificat després de necessita la base als necessitats. Això una altra vegada es refereix a la unitat d'Allah que reuneix tota la seva creació com si fossin germans i germanes. Aquest fet i l'enfocament consegüent de cura dels altres, són la base de la caritat. A més de la caritat obligatori, també es recomana per donar més de si tenim els mitjans.

D'altra banda, Déu diu:

A vostè no assolir el bé (recompensa) fins passar [en el camí d'Allah] de la que t'agrada.

(Alcorà: 3/92)

Per tant, si pensem només en nosaltres mateixos, no podem ser bons.

També en l'Islam l'equilibri és important. Com va dir en l'Alcorà:

I el cel que va ha aixecada; i ell ha establert l'equilibri,

Que no transgredir dins de l'equilibri.

(Alcorà: 55/7-8)

Així hem d'avançar cap a l'equilibri dins el nostre propi ser, dins de la societat i entre nosaltres i Allah.

Si diem sempre "per a mi, per a mi" no podem arribar a aquest equilibri, no podem arribar a la felicitat. Però si donem per Allah sense esperar cap retorn mundans, ens pot acostar-se un equilibri dins les nostres ànimes, dins de la societat i entre nosaltres i Allah.

Perquè, d'aquesta manera ens estarà no dient només "per a mi, per a mi"; però també "per a mi i de mi per a aquells que estan en necessitat". Així que això ajudarà a l'equilibri dins de nosaltres. Una

vegada més, comportant-se d'aquesta manera ens ajudarà a controlar la nostra ambició de riquesa. I d'aquesta manera que millor pot empatitzar amb la societat.

Pel que fa a la societat, a través de la caritat obligatori, aquells que són capaços de es donat a aquells que estan en necessitat. Es reduirà d'aquesta manera la bretxa entre rics i pobres i s han avançat cap a l'equilibri en la societat. Els versos següents són rellevants en aquest sentit:

I aquells que dins la riquesa és conegut dreta

El peticionari i el privat

(Alcorà: 70/24-25)

I a les seves propietats és la dreta del peticionari [necessitades] i el privat.

(Alcorà: 51/19)

Els versos anteriors reflecteixen un nivell de la societat que és tan alta que és molt difícil si no impossible a ser assolit per l'ésser humà, que les ideologies o sistemes. Això és perquè els rics i els pobres consideren d'una perspectiva humana com diferents partits i no poden ser imparcial. Fins i tot si és reconegut pels rics que els pobres té certs drets en la seva riquesa, això es veurà probablement com un favor dels rics als pobres. Si els pobres s'esforça aconseguir un dret de la riquesa dels rics, això farà que els conflictes. Però Allah és el propietari Definitiu i el que dóna a alguns i que no dóna per a alguns la riquesa i els seus mitjans. I autoritza i recomana als éssers humans per establir la pau i l'equilibri. Així, només la seva declaració imparcial i el reconeixement del dret dels pobres en la riquesa dels rics poden ser vàlid i concloent. Així, amb la cooperació i el compliment d'Allah, els pobres no se sent inferiors als rics, i els rics no sentirà arrogants quan la riquesa és compartit. Només a través d'aquesta comprensió equilibrat i els tràmits pertinents poden reduir els conflictes i els dolors de milions [109] entre la humanitat.

Equilibri és també important sobre la nostra relació amb Allah. Allah ens dóna milers de milions dels seus favors cada segon. A canvi de favors de tots aquests i per mostrar el nostre agraïment també ha de sentir la necessitat de donar alguna cosa a ell. Però ell és el ric i no li cal res. Per tant, que podem donar als seus servents per mostrar el nostre agraïment. I el que podem donar a la seva manera, mai no serà igual a seus favors. Encara que plenament no pot pagar pel que ell ens dóna i trobar l'equilibri d'aquesta manera, donant a la seva manera qualsevol cosa que ens pot hem es demostrat li nostre agraïment. I per la seva misericòrdia va acceptar el que li donem.

Així, en donar caritat, podem ser en harmonia amb alguns valors divins. També, d'aquesta manera que ens es han avançat cap a l'equilibri i la Pau dins de nosaltres mateixos, dins la societat i en la relació entre nosaltres i Allah. Una vegada més, d'aquesta manera tindrem més control sobre els nostres desitjos de curt termini i debilitats en relació amb el preu o la riquesa. A més, d'aquesta manera pot provem-nos per veure el que som en realitat.

5.2.4 DEJUNI

El mes del Ramadà és que en què l'Alcorà era descendent, una orientació als homes i proves clares de l'orientació i la distinció;

Per tant, qui de vosaltres que és present en el mes, va serà ràpid en el mateix,

Qui està malalt o a un viatge serà ràpid i un nombre similar de dies més tard.

Allah desitjos facilitat per a vostè, i ell no desig de dificultat,

I (desitjos) que vostè ha de completar el nombre i que hauria d'exaltar la grandesa d'Allah per a la seva després d'haver guiat que, i que pugui donar gràcies.

(Alcorà: 2/185)

El quart Pilar és el dejuni. Un musulmà ha de ràpid durant el mes de Ramadà, que també es diu el mes de participació [110]. Es tracta d'un mes, segons el calendari lunar.

Segons l'Islam, el dejuni consisteix a no menjar ni beure, ni tenir relacions sexuals durant el dia i fer bones obres més i ser molt curós en l'abstenció de mals comportaments.

Alguns dels resultats importants de dejuni són els següents:

En primer lloc, pel dejuni, donem la primera prioritat d'Allah, i podem millorar i estat nostre amor i respecte per Allah. D'aquesta manera que podem tractar d'aconseguir el plaer d'Allah. El dejuni és molt important que ho directament i concretament es refereix a un mateix. Per exemple quan un dona caritat, el seu nivell de vida pot romandre el mateix; No obstant això quan va fasts, se sent en si mateix el que fa d'Allah. Quan ens ràpid, no mengem tot i que podem tenir un dinar deliciós, tot i que estem amb fam, només perquè Allah ens volia ràpid i per arribar al seu plaer. L'amor real requereix l'amant a estar disposats a sotmetre's a les dificultats per a la qual que ell estima. Pel dejuni, donem alguna cosa de nosaltres per Allah i creiem que res és més important que Allah.

En segon lloc, pel dejuni, podem compartir i sentir els sentiments de les persones necessitades. Hi ha centenars de milions de persones a la terra que no es pot menjar o beure com exigint per les normes de salut. Si coneixem, és bo, però també hem de compartir els seus sentiments de manera que podem aconseguir en l'acció més ràpid per a establir un món amb menys desigualtat. Allah ha facultada i ens per establir la pau i la igualtat va recomanar, i que ens ha donat l'oportunitat de col•laborar amb ell en aquest sentit com es va esmentar en els versos següents:

I [menció, O Muhammad], quan el Senyor va dir a l'àngels, "de fet, vaig a fer a la terra un virrei [111]."

(Alcorà: 2/30)

I Allah ha afavorit alguns de vostès sobre els altres en la prestació. Però els que van ser afavorida vols no lliurar la seva disposició a aquells a qui la seva mà dreta posseeixen de manera que siguin iguals a ells en el mateix. Llavors és el favor d'Allah ells rebutgen?

(Alcorà: 16/71)

En tercer lloc, pel dejuni podem entendre millor com limitat que som en l'apreciació els favors d'Allah. Quan es pot menjar el que vulguem i quan ens pot beure el que vulguem, el menjar i l'aigua convertit en molt habituals per a nosaltres i no pot apreciar la seva importància. Però quan vam menjar i beure a les nits de Ramadà després de la daytimes en el qual podem ni menjar ni beure res, el mateix menjar i la mateixa aigua gust molt millors que altres vegades. També en els dies quan ens ràpid, ens sentim com mai vaig sentir en altres vegades que si no hem estat capaços de menjar o beure durant uns quants dies, tindriem problemes de salut o potser vols morir. Pel dejuni que experimentem com grans les disposicions i els favors d'Allah.

De la mateixa manera, veiem, escoltem, respirem però en general, no ens sentim adequadament l'important que són, i no apreciem els favors del nostre Senyor suficientment. No obstant això, si no ens podia respirar durant alguns minuts, volem donar tota nostra riquesa per respirar. Així pel dejuni que podem fer com una analogia i entendre i pot sentir com limitat que som en l'apreciació els favors d'Allah i com dur hem de tractar d'agrair.

I tots aquests pensaments i sentiments vénen juntament amb els elogis i gràcies per a Allah en les oracions addicionals específiques el mes del Ramadà; Així que l'amor del musulmà d'Allah i els sentiments de la bondat arribar els seus nivells més alts en Ramadà.

Ramadà, gent en general, sopar amb amics, veïns, familiars. I al final del Ramadà, hi ha fet de la congregació de oracions celebració, i persones visiten l'altre en els dies de celebració. Els pobres es donen generalment organitzacions de beneficència en Ramadà. Així, els sentiments de gratitud es multipliquen d'aquesta manera. Per tant, el dejuni produeix molts enormes personals i socials conseqüències positives, així.

D'altra banda, quan ens ràpid, nostre cos pren una pausa per un període, que és útil per a la salut.

5.2.5 PELEGRINATGE

I [menció, O Muhammad],

Quan hem designat per Abraham el lloc de la casa,

[dir],

No associar-se res amb mi

I purificar casa meva per a aquells passejant-

I aquells que romanen [en l'oració]

I els que es doblarà i postrar

I proclamar a la gent el pelegrinatge;

Vindran a vostè a peu i en cada magra camell;

Han de venir de cada pas llunyà

Que es pot evidenciar els beneficis per si mateixos

I esmentar el nom d'Allah els dies conegut sobre el bestiar que ell ha proporcionat per a ells.

Per tant menjar d'ells i alimentar els miserable i pobre.

(Alcorà: 22 / 26-28)

El cinquè Pilar de l'Islam és la peregrinació. Disposa d'un musulmà que té els mitjans per dur a terme el pelegrinatge com a mínim una vegada en la seva vida. El pelegrinatge consisteix en una visita a la mesquita Sagrada a la Meca/Aràbia Saudita i algunes oracions [112] en ella i en llocs específics en el seu entorn.

A la Meca, hi ha recordatoris que ens recorden les fortes relacions entre Allah i alguns dels seus servents. El record d'aquestes relacions és molt útil en la millora de la nostra consciència sobre Allah.

Moltes de les notificacions d'allà ens recorden d'Abraham Profeta (pau ser a ell) i la seva família.

Abraham Profeta (pau ser a ell) van viure milers d'anys enrere. Se li va donar l'obligació de declarar la unitat d'Allah en un país principalment pagana. I va fer el seu deure, així que els governants del seu país va decidir matar-lo llançant-li en un foc enorme tant per castigar a ell i donar una lliçó per als seus possibles seguidors. Abraham (pau ser a ell) no va canviar la seva manera, ell no negociar res amb Allah ni amb els que volia matar-li i ell confiat en Allah. Els governants fundada una catapulta i van cremar un virulent incendi i li va llançar en ell. El favor d'Allah, el foc es va convertir en una piscina. I Abraham Profeta (pau ser a ell) s'ha desat. Aquest tirador molt i aquest molt piscina són a Şanlıurfa/Turkiye i obert a visitar.

Més tard va anar amb la seva dona i el seu fill petit a la Meca on ningú no vivia en aquell moment. No hi havia cap font d'aigua. Vaig anar-hi i va haver de deixar-los allà. Va supplicat a Allah que va protegir la seva família. I muller enviada a Allah i ella es quedava allà amb el seu fill. Abraham (pau ser a ell) l'esquerra i ella estava sola amb el seu fill. Totalment havien confiat en Allah. Per un temps, ella va entrar aquí i allà per trobar una mica d'aigua. Llavors quan va arribar a prop de l'infant, que va veure des de la sorra a prop seu fill Ismael (pau ser a ell) va aparèixer la mica d'aigua. Que l'aigua va ser una recompensa per la seva confiança en Allah i una resposta a la seva ajudar a les súpliques; i que l'aigua serveix avui en abundància a milions de pelegrins. Els pelegrins de portar que l'aigua a la seva països d'origen també.

Més tard, Abraham (pau ser a ell) que va tornar a la Meca va fundar Hyppo, mesquita Sagrada de la Meca, amb el seu fill Ismael (pau ser a ell). Aquesta mesquita és un lloc central per a l'Islam. Tots els musulmans en el món mentre realitza les oracions diàries s'enfronta aquesta mesquita; una raó per a aquest lloc central és facilitar la orderliness de les oracions. Allah no està limitada per l'espai o ubicació com s'explica en la metàfora en el vers següent:

I per Allah pertany a l'Orient i Occident. Així que allà on [vostè podria] al seu torn, hi ha la cara d'Allah. De fet, al là és abasta tot i saber.

(Alcorà: 2/115)

A la Meca hi ha molts altres recordatoris que ens recorden la confiança d'Abraham (pau ser a ell) i la seva família a Allah i el seu amor i recompenses per a ells. Podem veure en ells l'exemple de la pura i sincera relació entre Allah i els seus servents. Perquè no hi havia ningú a qui Abraham (pau ser a ell) i

la seva família vols mostrar o demostrar res; i no hi havia ningú més que Allah de qui es podria demanar ajuda.

I milers d'anys més tard, la Meca va ser poblada. Però aquestes persones en general, eren politeistes. I en aquest entorn Prophet Muhammad (pau ser a ell) va venir a la vida a l'A.D. 571 [113]. I en ell i els seus amics podem veure l'exemple de la forta relació entre Allah i els seus servents en moltes dimensions. A cada lloc que visitem durant la peregrinació hi ha coses per recordar en aquest sentit.

Profeta Muhammad (pau ser a ell) va néixer en un entorn en condicions difícils. Havia perdut el seu pare fins i tot abans que va néixer, i va perdre la seva mare quan tenia 6 anys d'edat. No va anar a cap escola; Ell sabia ni escriure ni llegir. Però va ser una persona de la moral molt alta. Fins i tot abans de messengership va arribar, va ser anomenat com digne de confiança.

A l'edat de quaranta anys, va rebre les primeres revelacions de Allah a través de l'Àngel Gabriel de revelació (pau ser a ell), en una cova en una muntanya. Amb l'impacte sorprenent de les revelacions primers va anar a casa tremolant i sentir-se molt fred. A la seva dona, va dir "em cobreix, em cobreix!" i la seva esposa li cobert. Va dir a la seva dona, que tenia por. Ella va respondre: "Allah es mai vergonya vostè. Mantenir bones relacions amb el seu Kith i kin; s'encarregarà dels febles; ajudar els pobres i els necessitats; vostè entretenir els convidats i suportar les dificultats en el camí de la sinceritat".

Quan l'impacte de la primera revelació havia acabat, va dir el que va passar. I la seva dona el va portar a una persona amb coneixements cristians. Li va dir el que va passar. La persona cristiana va dir que això era el mateix esperit que venia a Moisès (pau ser a ell), i que li agradaria viure fins a l'hora quan la gent podria arribar-li. Profeta Muhammad (pau ser a ell) li va preguntar si seu poble podria arribar-li. Va dir que sí, i que qualsevol persona que venia amb una cosa semblant a que ell porta havia estat tractats amb hostilitat; i que si es viva fins a aquell dia, llavors ell recolzaria fortament.

De fet, va ser una tasca enorme. Imaginar 1400 anys enrere, al mig del desert, gent adorar ídols, on no hi ha cap llei eficient, cap policia fiable. I portar i tractar de difondre un missatge que està totalment en contra de les creences, les conductes, l'ordre econòmic i la política de la seva comunitat. Això és gairebé igual a suïcidar. No obstant això, Allah li havia dit que ell li protegiria de la humanitat. I de fet, podem veure que, si bé Prophet Muhammad (pau ser a ell) va ser de Guàrdia en l'etapa més febles i més difícil de l'Islam, va morir una mort natural. Però per exemple, alguns dels líders següents després de Prophet Muhammad (pau ser a ell) van ser assassinats.

En les revelacions va ser obligats a declarar la unitat d'Allah per a la humanitat.

Els disbelievers no li importava molt en el principi. Però els versos eren molt forts, van afirmar que els déus que adoraven a la seva gent no van poder veure, escoltar, crear, per fer qualsevol bona o mala. Però la política, les normes, l'economia de l'època es basen en el politeisme.

Llavors, els dirigents de la Meca va començar a buscar maneres aturar-lo. Li va oferir diners, van oferir a casar-se amb ell amb les dones més belles de l'època, i li va oferir algunes lideratge a canvi de canviar o aturar la declaració de la revelació. Però el Profeta Muhammad (pau ser a ell) va dir que podria no canviar, o aturar l'enviament del missatge com ell creia que era des d'Allah.

Upon that, the leaders of his community and other disbelievers started to use force to stop Prophet Muhammad (Peace be upon him) and his friends. They tortured, they boycotted, they insulted, they killed, and they did whatever they could to stop Islam.

At a certain stage, Allah allowed the Muslims to emigrate from Mecca to Medina, which is a city nearly 500 km away from Mecca. Most Muslims emigrated, and afterwards, making sure that they had emigrated safely Prophet Muhammad (Peace be upon him) also emigrated with one of his friends. Imagine that they both travelled through the desert 1400 years ago, behind them people strongly willing to kill them. Big rewards were offered for whoever would bring him dead or alive. But each time they were about to kill him, he was saved miraculously, in accordance with the guarantee of Allah.

In Medina also the believers were attacked by the disbelievers many times. But Islam grew there with speed. Among those who accepted Islam were many Jews and Christians who expected an important messenger to come from that region and who saw the signs of his messengership, the way shown by Prophet Muhammad (Peace be upon him) and many miracles. Some years later, the Muslims outnumbered the disbelievers in Mecca, and Muslims conquered Mecca in the leadership of Prophet Muhammad (Peace be upon him), without facing any resistance as there was big difference between their powers. And Prophet Muhammad (Peace be upon him) forgave the disbelievers, who tortured, insulted, tried to kill him and his friends, and who raided their properties.

Islam spread quickly, and Prophet Muhammad (Peace be upon him) and his friends had a high name in the history and at present. They trusted in Allah, and they got the biggest success, as did Abraham (Peace be upon him).

So in pilgrimage, we see the reminders of all those as well.

One of the most interesting things about the pilgrimage is the stay in Arafat. Nearly 25 km away from Mecca is a place called Arafat. It is an open area in the desert without any buildings. That place is believed to be the place where Adam and Eve (Peace be upon them) met for the first time on this earth. Now, each year, on a certain day 4 or 5 million people come together in that place; black, white, poor, rich, old, young...; all kind of people.

Think about it, the grand-grand-grand... children of the very first man and woman meeting where their very first parents met. And it is difficult there to distinguish the rich from the poor; the boss from the worker... Every man wears white towels, every woman wears simple clothes, everybody stays under simple tents. There is nothing even close to this event in this world as an example of human brotherhood and sisterhood.

Mostly the pilgrimage leaves unforgettable and unmatched impressions and feelings on the pilgrim for the rest of his life. According to my experience nowhere else one may feel human brotherhood and sisterhood as in pilgrimage.

So above, we have summarized the five pillars of Islam: The testimony, the daily prayer, the regular charity, the fasting, the pilgrimage.

Una persona que és acurat i agraït a buscar a la font de milers de milions de favors donat ens i les raons per a ells [114]. Llavors ell va a trobar les persones que conviden al creador i la seva misericòrdia, és a dir, els missatgers d'Allah com Abraham, Moisès, Jesucrist, Mahoma... (Pau ser a ells). I va a escoltar els seus missatges. En el vers següent hi ha les declaracions pertinents d'alguns creients:

"Nostre Senyor, de fet hem sentit una trucada trucant a la fe, [dir],

"Creure en el teu Senyor", i hem cregut.

Nostre Senyor, així ens perdoni els pecats i treure de nosaltres la nostra malifetes i fer-nos a morir amb els justos."

(Alcorà: 3/193)

I llavors va a fer una "elecció" a seguir els missatgers o no. Així va entrar en el camí de l'Islam i creure en l'essencial de la veritat. En conseqüència, amb l'orientació donada per Allah va serà necessari fer bones accions de manera que es pot millorar més en relació amb els valors necessaris per Allah. Com més va millora d'aquests valors més ell es sentirà la proximitat d'Allah, el més Allah estarà encantat amb ell; i Allah li farà satisfet amb la seva favors que es va preparar per seus servents justos. Així que arribarà a satisfacció de veritable i permanent en aquest món i en el futur.

Així, per tal de procedir cap a aquest objectiu, cal tenir cura d'aquests valors, a creure en el seu Senyor i la veritat i fer el bé. Tots els que es consideren sota el concepte de "servir Allah" esmentats en els versos següents:

Que (només) ens serveixen; (Només) podem demanar ajuda.

(Alcorà: 1/5)

I no va crear la jinn i humanitat excepte al servir-me.

(Alcorà: 51/56)

I com a conseqüència d'aquestes hom pot assolir l'amor diví com esmentat en el vers següent:

Els que creuen i fer bones obres,

Per a ells el Beneficent segurament portarà sobre l'amor.

(Alcorà: 19/96)

I per aconseguir aquests, es necessita una lògica saludable, un caràcter fort, l'ajuda d'Allah, perseverança per passar els esforços necessaris, nostres facultats com veure i escoltar, els fets evidents que s'observen, els missatges dels nostre creador i els nostres codis inicials purs. Aquestes s'explicarà en el següent. Sense utilitzar aquestes en certa manera un no pot tenir èxit. Hem de saber-los de manera que es pot determinar si podem beneficiar-los eficaçment. Aquesta és una de les raons per què Allah fa referència a aquests en molts versos al Quran.

6.1 LÒGICA

(O Muhammad), per exemple,

"Aquest és el meu camí. Jo i els meus seguidors conviden a Allah amb comprensió adequada.

Al là és més Glorious.

I no sóc d'aquells que s'associa a altres amb ell."

(Alcorà: 12/108)

Allah suposarà una forta lògica. No obstant això, la lògica és sota la influència de determinats títols. Una lògica fort requereix estar lliure de prejudicis, que requereix coneixements sòlids, caràcter de so, els esforços per raonament, l'observació acurada i la cura sobre la veritat. Els següents són exemples de l'Alcorà on Allah fa referència a alguns d'aquests elements:

[Això és] una revelació de la Beneficent, el Clement.

Un llibre del qual versos han estat detallats, un Alcorà àrab per a un poble que sap,

Com un donador de bona nova i un Avisador; però la majoria d'ells al seu torn, així que no senten.

I diuen, "els nostres cors estan dins de revestiments de que al qual conviden i en els nostres oïdes és la sordesa i entre nosaltres i és una partició, així que el treball; de fet, estem treballant."

(Alcorà: 2/41-5)

Els líders arrogants de la seva nació va demanar l'oprimit entre ells que han cregut: "Realment creus que Saleh és un Missatger del seu Senyor?" Li contestaren: "en efecte creiem en la revelació amb la qual ha estat enviat".

Aquells que van ser arrogant va dir: "Segurament som disbelievers en el que vostè creu."

(Alcorà: 7/75-76)

És ell [no millor] que respon a la desesperada, quan ell demana a ell i treu el mal i fa que els hereus de la terra? Hi ha una divinitat amb Allah? Mica que reflecteixen!

(Alcorà: 27/62)

En les altres parts d'aquest llibre, ens va explicar la manera i exemples de raonament segons l'Alcorà.

6.2 SO DE CARÀCTER

El dia quan hi haurà no benefici [algú] riquesa o nens,

Excepte el que ve a Allah amb un cor pur,

(Alcorà: 26/88-89)

I en efecte, (O Muhammad) que són d'un gran caràcter moral.

(Alcorà: 68/4)

Hi ha certament per a vostè en Missatger d'Allah un patró excel·lent per a qualsevol del qual l'esperança és a Allah i el darrer dia i qui recorda Allah sovint.

(Alcorà: 33: 21)

Cadascú farà una creença referent a elecció. Aquesta elecció també es reflecteix la personalitat de cada persona:

Aquest món està dissenyat per tal que un no està obligat a creuen o no creuen. Com podem veure en els versos següents, la creença en la invisible es requereix:

Aquest és el llibre sobre el qual no hi ha dubte, orientació pels justos,

Que creuen en invisibles, establir l'oració i passar de què hem proporcionat per a ells

(Alcorà: 2/2-3)

Com podem veure en el vers següent, tenia willed Allah, que podria haver fet tots els membres d'una sola comunitat homogènia:

Tenia Allah willed, li hauria fet una nació [Unit en religió], però [pretenia] per provar en el que ell ha donat carrera així a [tot] el bo. A Allah és el seu retorn tots junts, i llavors ell us informará sobre que sobre les quals solia diferir.

(Alcorà: 5/48)

Però el nostre entorn amb les visibles i invisibles i nostra incapacitat d'entendre i veure l'invisible permet a cada persona donar forma a la creença o incredulitat segons el seu caràcter i valors, juntament amb la seva lògica. D'aquesta manera ens porta objectivament només amb qui i què som, sense ser forçat. Per exemple, gratitud no està en harmonia amb beneficiar-se de tots els favors en aquest univers i llavors no pensar en on ve tot això. I una persona que realment es preocupa per gratitud tindrà dificultat en no donant les gràcies per tots aquests favors. I si no va agrair, probablement es sentirà infeliç [115]. Tan nostres lògiques són, naturalment, sota les pressions de la nostra personalitat [116].

Per tant, en l'Islam, la llibertat d'escollir la pròpia creença és molt essencial. Hi ha clares referències a això en els versos següents:

Hi haurà cap obligació en la religió.

El curs dret ha quedat clar des del mal.

Així que qualsevol rebutja mal i creu que a Allah ha captat l'handhold més fiable sense descans en ella.

I Allah és auditiva i coneixent.

(Alcorà: 2/256)

De fet, podem guiar-lo a la manera, va estar agraït o va ser ingrati.

(Alcorà: 76/3)

I dir, "la veritat és del seu Senyor, així qui testaments deixava creure; i qui va dubtar deixar testaments."

(Alcorà: 18/29)

Dir, "O la humanitat, la veritat ha arribat a vostè del seu Senyor, així qui està guiat es guia només per [el benefici de] la seva ànima, i qui es perd només va astray [en violació] contra d'ella. I no sóc més que un director."

(Alcorà: 10/108)

En molts casos, una disbeliever no creuen que fins i tot si va veure aparents miracles; llevat que és obligat a creure. Però si un es veu obligat a creure, això seria una veritable creença ni un reconeixement sincer de la veritat. Una altra vegada el passat també ha demostrat que fins i tot si hi ha miracles aparents, una persona no creu que si ell no és apta per a la seva personalitat de creure o per ser acceptat per Allah [117]. El vers següent indica això:

I fins i tot si ens havia enviat a elles, Àngels [amb el missatge] i els morts parlar amb ells [en això] i va reunir totes les coses [crear] davant d'ells, no ho vols creure llevat que Allah ha es. Però la majoria d'ells, [per això], són ignorant.

(Alcorà: 6/111)

Miracles augmentaria la responsabilitat de les persones, mentre que no afecten tant la seva creença.

6.3 L'AJUDA DE ALLAH

No és al là suficient pel seu servent?

(Alcorà: 39/36)

"I el meu èxit no és sinó a través d'Allah.

A ell I han confiat, i li tornar."

(Alcorà: 11/88)

Però Allah és el protector,

I ell és el millor d'ajudants.

(Alcorà: 3/150)

L'ajuda de Allah és important tant per a creients i disbelievers. Els creients necessiten per tal que la seva creença és una creença real, que es pot mantenir, que pot ser acceptable per Allah, i que es pot fer bones accions que són acceptables per Allah. I els disbelievers ho necessiten per tal que ells es poden guiar pel camí de l'Islam. I per tal d'invocar l'ajut d'Allah, tots dos han de tenir certs valors universals i divins que s'exigeixen per Allah.

Com podem veure en el vers següent, bones accions ajudar-nos a invocar la pietat d'Allah:

De fet, la pietat d'Allah és a prop els autors de bo.

(Alcorà: 7/56)

Com un ésser humà el nostre objectiu i responsabilitat és gran. Però tenim debilitats. Per exemple, el nostre coneixement és limitat: un pot saber alguna cosa durant dècades en certa manera i llavors percebre que era clarament equivocada. Llavors, com podem esperar per tenir èxit en termes de creença i bones obres? D'altra banda, fem el que fem per a Allah, no poden pagar pel seu favors que són massa grans i massa. No obstant això dura que tractem de fer el nostre millor, ens poden cometre errors i hi ha sempre un risc de ser unsuccessful i les conseqüències del fracàs són grans. Per tant hem de gestionar bé el que risc. Com ho fem?

La forma essencial per tenir èxit en termes de creença i bones obres i gestionar el risc esmentat a dalt és a confiar en la pietat d'Allah, per demanar la seva ajuda i seguir les seves directrius. Amb la seva ajuda nostres bones intencions i sinceritat per Allah pot millorar i pot ser acceptables.

Allah ens ensenya en el següent vers, que un gran obstacle que pot impedir que ens demanant la seva ajuda és nostra arrogància i que necessitem la humilitat que podem demanar convenientment per la seva ajuda:

I buscar ajuda a través de la paciència i la pregària, i de fet, és difícil amb l'excepció la humilment submís [a Allah].

(Alcorà: 2/45)

En el començament de l'Alcorà hi ha un capítol anomenat el "obertura". Aquest capítol és una oració especial donat a nosaltres per Allah. Enmig d'aquest capítol hi ha aquest vers:

"Servim i podem demanar ajuda."

(Alcorà: 1/5)

Aquest capítol i per tant aquest vers ha de ser recitats moltes vegades cada dia pels musulmans, fins i tot pels més ben informats. Així que és crucial demanar l'ajuda de Allah durant tota la vida.

Una vegada que el Profeta Muhammad (pau ser a ell) deia els seus amics que no hi ha ningú deeds vivien mai fer-lo entrar en el paradís. Deien, "Ni tan sols tu, O Missatger d'Allah?" Ell va dir, "No, ni tan sols jo, llevat d'Allah dutxes a mi amb la seva misericòrdia. Així que intenta ser prop de la perfecció. I ningú hauria de desitjar per mort; és o bé fer-ho bé deeds així ho farà més d'això, o que està fent malament així que ell pot penedir-se." [118]

Demanant l'ajuda de Allah és molt inherent a nosaltres, és molt natural, i és molt lògic. Suposo que ha estat tancat en un lloc on no hi ha cap menjar, no beure i sense llum. Heu de sortir urgentment, però no saps si hi ha ningú fora. Així que, fins i tot si vostè no sap si hi ha ningú fora, has de demanar ajuda.

Així, en qualsevol cas, hem de demanar l'ajuda de la veritat per tenir èxit.

I com va dir en el vers següent, Allah és a prop; i es compromet a respondre a ajudar a les nostres súpliques sincers:

I quan el meu servents preguntar, (O Muhammad), pel que fa a mi,

De fet jo sóc a prop.

Respondre a la invocació de la suplicant quan ell crida a mi. Així que per respondre a mi (per l'obediència) i creu en mi, que es pot ser [] guiats.

(Alcorà: 2/186)

Per tant, l'acceptació i l'ajuda de Allah són requisits importants per l'èxit. Aquestes són a prop d'aquells que tenen un cert grau de sinceritat, humilitat, la gratitud i altres qualificacions positives esmentats en l'Alcorà. No obstant això, no arriben certes persones com els que no la raó, o les persones que estan sota el control dels seus desitjos a curt termini, com s'explica en el següent:

I no és per a una ànima de creure excepte per permís d'Allah, i es posarà a portava a aquells que no farà servir la raó.

(Alcorà: 10/100)

Però aquells que [voluntàriament] obre la seva pits d'incredulitat, sobre ells és ira des d'Allah, i per a ells és un gran càstig;

Això és perquè que preferia la vida mundana sobre el més enllà i que Allah no guia el poble incrèdul.

(Alcorà: 16/106-107)

Mentre que una persona està sota la influència dels seus desitjos a curt termini i mai li demana l'ajuda d'Allah, la veritat, no és possible per a ell per beneficiar-se de signes ni advertiments. Això és degut a la creença és no només una qüestió de lògica, però també una qüestió de Justícia, gratitud, citades, visió... Hi ha una referència a aquest fet en els versos següents:

Senyals i avisos no es beneficien aquelles persones que no creuen.

(Alcorà: 10/101)

O la injustícia de la humanitat, és només contra vosaltres mateixos, [ser merament] al gaudi de la vida mundana.

Llavors, per a nosaltres és el seu retorn,

I et mantindrem informat de què solia fer.

(Alcorà: 10/23)

Ningú no cal perdre l'esperança d'Allah com tots nosaltres estem subjectes a pecats i errors. Ningú no hauria de ser cert contra les coses negatives que poden venir d'ell. Un musulmà hauria d'adoptar la manera mitjà per tal que el resultat pot ser positiu. Hi ha una referència a aquests fets en els versos següents:

"De fet, ningú es desespera d'alleujament des d'Allah excepte la gent incrèdula."

(Alcorà: 12/87)

Llavors va fer se senten segurs del pla d'Allah? Però ningú se sent segura del pla d'Allah, excepte la gent perdre.

(Alcorà: 7/99)

Per tant, tothom hauria de ser en un estat de demanant la seva ajuda.

6.4 ELS NOSTRES ESFORÇOS & PERSEVERANÇA

Hem de donar cap amunt d'alegries a curt termini i baixes nivell metes i desitjos més enllà del legítim nivells, per tal d'arribar a plena satisfacció permanent i alt nivell i objectius de terme llargs. Un musulmà ha de despertar-se quan encara és fosc, en comptes de dormir, per estar amb el seu Senyor. Ell ha de donar part dels seus diners als necessitats per tal que ell pot tenir el plaer d'Allah. Ell ha d'abstenir-se de beure alcohol per tal que ell pot obeir a Allah i de manera que va mantenir la seva salut. No obstant això, el curt termini alegries i dolors passen i els objectius a llarg termini més gran s'assolirà si som prou forts. Amb aquesta finalitat, hem de dedicar esforços, i d'aquesta manera es pot millorar nosaltres mateixos en termes de qualificacions que Allah estima. Continuar en aquest camí que hem paciència i perseverança, perquè de vegades pot danyar el conflicte entre el curt i llarg termini a curt termini. S'esmenta en el vers següent:

i perseverar [119] , de fet, Allah no permet que es perd la recompensa d'aquells que fer el bé.

(Alcorà: 11/115)

Bona notícia és que els éssers humans només estan obligats a gastar esforços que són capaços. Allah diu en l'Alcorà:

Allah no cobra una ànima més enllà de la seva capacitat.

(Alcorà: 2/286)

Així, per exemple mentre algú no té prou diners per anar a ermites, no és un pecat per a ell per a anar a la peregrinació. Així, els éssers humans tenen cap argument contra Allah pels requisits que no fan encara que han estat capaços de fer.

I fer qualsevol cosa que els éssers humans en compliment d'Allah és finalment útil per a ells. Allah diu el següent:

Allah per a la facilitat té la intenció i la intenció no tens dificultats.

(Alcorà: 2/185)

D'altra banda, els nostres esforços ha de ser sincer. Els nostres esforços ha de ser amb l'objectiu d'aconseguir el plaer d'Allah, no per l'espectacle per als altres. En els versos següents Allah ens explica aquest fet:

Així que i Ai d'aquells que pregar, [però] que són despreocupats de la seva pregària;

Els que fan l'espectacle i es neguen a ajudar els més necessitats.

(Alcorà: 107/4-7)

De fet, els hipòcrites serà a les profunditats més baix de l'incendi i mai no va a trobar per a ells un ajudant.

(Alcorà: 4/145)

Dir,

"De fet, la meva pregària, el meu ritus del sacrifici, la vida i el meu morint són per Allah, Senyor dels mons".

(Alcorà: 6/162)

6.5 ALTRES FACULTATS

A l'altre costat, Allah ha donat nosaltres certes facultats com veure, escoltar, entendre, sabent, pensant, recordant, l'aprenentatge i així successivament. Tots aquests ens ajuden a prendre millors decisions. Hem de posar a bon ús d'aquests poders que Allah ens ha confiat. Per exemple, si mira milers de milions dels favors d'Allah, però no pensa sobre la seva font, llavors ens pot hauria perdut les nostres capacitats de veure i pensar.

6.6 FETS OBVIS

Hi ha molts signes en els cels i la terra que passen per; No obstant això ells no presten atenció a ells!

(Alcorà: 12/105)

[Es diu], "llegir el registre. Suficient és tu contra tu aquest dia com a comptable."

(Alcorà: 17/14)

I ell ha emesos en la terra fermament conjunt de muntanyes, no sigui que es desplaça amb vostè i [fer] rius i les carreteres, que vostè pot ser guiat i llocs d'interès.

I per les estrelles [també] són guiades.

(Alcorà: 15/16-16)

El dia que Allah haurà de pagar-los en la seva totalitat la seva justa recompensa, i es saben que Allah és la veritat evident.

(Alcorà: 24/25)

Així que confiar en Allah;

De fet, ets a la veritat evident.

(Alcorà: 27/79)

També Allah ha creat fets obvis que deixar-nos saber el que està bé i què està malament. Per exemple a les escoles estudiem diferents ciències per beneficiar-se de fets. Per exemple, mirant les estrelles podem trobar l'adreça on hem de procedir.

A més, Allah aclarit en els seus missatges alguns fets evidents sobre el marc en el que són.

Entre ells hi ha alguns fets obvis que tothom està d'acord amb. Per exemple, el foc o un lloc com l'infern no és desitjable per a un ésser humà.

En el món actual, també hi ha fets que no semblen ser evidents per a tots en tot moment. Per exemple, els fets en el nostre entorn ens mostren els favors del nostre Creador pot ser obvi per a alguns i no tan obvi o fins i tot erronis per als altres. La causa de la diferència pot ser que com a éssers humans en alguns casos tenim deficiències en els nostres processos de decisió, o en alguns casos ens pot tenir bloquejat els nostres processos de decisió a causa dels nostres desitjos a curt termini.

No obstant això, una vegada tothom s'enfronten les conseqüències dels signes evidents d'Allah en el futur, s'entén que van ser obvi per a tothom en tot moment. S'entén com s'explica en el vers següent que Allah no estava jugant un joc; No obstant això, qui va rebutjar-los no van poder veure'ls per a certes raons:

I no va crear els cels i la terra i que entre ells en el joc.

(Alcorà: 44/38)

Aquesta és la conclusió del creient. No obstant això, els disbelievers serà confós fins i tot mentre es presenciï la veritat en el futur, com va dir en l'Alcorà:

I qui és cec en aquesta [vida] es cega en el futur i més astray de manera.

(Alcorà: 17/72)

6.7 ELS MISSATGES DEL CREADOR

I es diuen, "lloar a Allah, que ens ha guiat a aquest; i ens vols mai ha guiat si Allah no ens havia guiat. Certament, els missatgers del nostre Senyor havia arribat amb la veritat."

(Alcorà: 7/43)

Els missatges que contenen coneixement, objectius, directrius, recordatoris, ens han vingut a nosaltres de nostre Creador. Són crítics del nostre èxit. Per això és important llegir, entendre i seguir-los per tal de tenir èxit.

6.8 NOSTRES CODIS INICIAL

L'èsser humà es distingeix de les altres éssers stones, plantes o animals. Ell s'ha habilitat per buscar el bé, a pensar i se li va donar una especial consciència.

Home no està cansat de súplica per sempre [coses], però si li toca el mal, és inútil i desesperats.

(Alcorà: 41/49)

També profund dins de cada ésser humà hi les traces de la fe en Allah com esmentat en l'Alcorà:

I [parlar] Quan el seu Senyor va prendre dels fills d'Adam de la seva lloms els seus descendents i els va fer donar testimoni de si mateixos, [dient a ells], "jo no sóc el seu Senyor?" Deien, "van Sí, podem tenir declarar." [Aquest] perquè no hauria de dir el dia de resurrecció, "De fet, eren d'aquesta inconscient".

(Alcorà: 7/172)

I com s'explica en els versos següents, qui purifica l'ànima de les impureses artificials s'activarà l'essència pura de la seva ànima i tindrà èxit:

I [juro] per l'ànima i ell que proporcionat

I va inspirar-lo [amb discerniment de] la maldat i la seva rectitud,

Que ha aconseguit que purifica

I ha fracassat que inculca [amb corrupció].

(Alcorà: 91/7-10)

7 CONCLUSIÓ

Així, amb l'ajuda dels signes en l'Alcorà podem concloure que Islam és sobre:

1. Ser estimat per Allah, creador nostre, la nostre Senyor i Allah amorosa:

ELL [120] estima i l'estimen.

(Alcorà: 5/54)

2. Sent guiat per Allah:

Pel qual Allah guia aquells que persegueixen el plaer a les formes de la pau i treu-los de darkneses a la llum, amb el seu permís i els guia per un camí dret.

(Alcorà: 5/16)

3. Raonament sobre els senyals d'Allah:

Va Mostra seva signes que vostè podria raonar.

(Alcorà: 2/73)

4. Creure en Allah:

Creuen en Allah i el seu Missatger i el llibre que va enviar cap avall al seu Missatger i l'escriptura que va enviar cap avall abans.

(Alcorà: 4/136)

5. Confiant en Allah:

A deixar d'Allah els creients confiança.

(Alcorà: 3/160)

6. Recordant Allah &

7. Agraint a Allah:

Per tant recordar-Me, vaig a recordar i gràcies a mi i no ser ingrati a mi.

(Alcorà: 2/152)

8. Súplica a Allah:

Dir, "crida a Allah o crida a la Beneficent. Qualsevol [nom] vostè truqui, a ell pertànyer els noms millors. "

(Alcorà: 17/110)

9. Demanant l'ajuda de Allah:

I buscar ajuda a través de la paciència i la pregària, i de fet, és difícil amb l'excepció la humilment submís [a Allah].

(Alcorà: 2/45)

10. Tenint cura d'Allah:

I tenir cura d'Allah que vostè pot tenir èxit.

(Alcorà: 2/189)

11. Sent sincer per a Allah &

12. Holding ràpid a Allah:

A excepció d'aquells que penedir-se, corregir-se, mantenir ràpid a Allah i és sincer en la seva religió d'Allah, per a aquells que es realitzaran amb els creients. I Allah va donar una gran recompensa els creients.

(Alcorà: 4/146)

13. Servint Allah:

I no va crear la jinn i humanitat excepte al servir-me.

(Alcorà: 51/56)

14. Obeint a Allah:

Dir, "Obeir a Allah i Missatger."

(Alcorà: 3/32)

15. Fent bones obres per a Allah:

I fer un bon; de fet, Allah estima els autors de bo.

(Alcorà: 2/195)

16. Que viuen d'Allah &

17. Morint per Allah:

Dir, "De fet, la meva pregària, el meu ritus del sacrifici, la vida i el meu morint són per Allah, Senyor dels mons".

(Alcorà : 6/162)

18. Submissió a Allah:

Quan el Senyor va dir a ell, "Sotmetre", va dir "He presentat al Senyor dels mons".

(Alcorà: 2/131)

19. Perseverant a través d'Allah:

I ser pacient, i la seva paciència no és sinó a través d'Allah.

(Alcorà: 16/127)

20. Perseverant per Allah:

I pel seu Senyor, ser pacient.

(Alcorà: 74/7)

21. Pertanyents a Allah:

Que, quan vagues de desastre, diuen, "fet que pertanyem a Allah, i de fet li tornarem".

(Alcorà: 2/156)

22. Estar amb Allah:

Segurament al là és amb qui Guàrdia (contra el mal) i els que fan bé.

(Alcorà: 16/128)

23. D'acord amb al là:

I qui compleixi el que ell ha va pactar amb al là, ell es atorgar-li una gran recompensa.

(Quran: 48/10)

24. Being true to Allah:

If they were true to Allah, it would be better for them.

(Quran: 47/21)

25. Reaching Allah:

The return of you (all) is to Allah.

(Quran: 5/48)

26. Pleasing Allah &

27. Being pleased with Allah:

Allah being pleased with them and they with Him. That is the great success.

(Quran: 5/119)

28. Being satisfied by Allah:

(To the righteous soul it will be said:)

“O fully satisfied soul!

Return to your Lord, well-pleased and pleasing [to Him],

And enter among My [righteous] servants

And enter My Paradise.”

(Quran: 89/27-30)

29. Allah.

8 QUESTIONS & ANSWERS

8.1 ARE MEN AND WOMEN EQUAL IN ISLAM?

O mankind, indeed We have created you from male and female and made you peoples and tribes that you may know one another.

Indeed, the most noble of you in the sight of Allah is the most righteous of you.

Indeed, Allah is Knowing and Acquainted.

(Quran: 49/13)

Men and women have the same status in Islam. A righteous woman may have a higher degree in the sight of Allah than a man who is not careful of his duty to Allah. The following verses are some examples in this respect:

Indeed, the Muslim men and Muslim women, the believing men and believing women, the obedient men and obedient women, the truthful men and truthful women, the patient men and patient women, the humble men and humble women, the charitable men and charitable women, the fasting men and fasting women, the men who guard their private parts and the women who do so, and the men who remember Allah often and the women who do so for them Allah has prepared forgiveness and a great reward.

(Quran: 33/35)

And their Lord responded to them, “Never will I allow to be lost the work of [any] worker among you, whether male or female; you are of one another. So those who emigrated or were evicted from their homes or were harmed in My cause or fought or were killed I will surely remove from them their misdeeds, and I will surely admit them to gardens beneath which rivers flow as reward from Allah, and Allah has with Him the best reward.”

(Quran: 3/195)

The believing men and believing women are allies of one another. They enjoin what is right and forbid what is wrong and establish prayer and give regular charity and obey Allah and His Messenger. Those Allah will have mercy upon them. Indeed, Allah is Exalted in Might and Wise.

(Quran: 9/71)

For men is a share of what they have earned, and for women is a share of what they have earned.

(Quran: 4/32)

O que han cregut, no és legal per a vostè d'heretar les dones per obligació. I no fan les dificultats per a ells per tal de tenir [altra vegada] part de què vostè els va donar llevat que cometen un clar immoralitat. I viure amb ells en la bondat. Per si li desagrada a ells - potser no li agrada una cosa i Allah en això fa molt bona.

(Alcorà: 4/19)

La justícia, no segons el gènere o la riquesa és segons la superioritat en la vista d'Allah. Maria i l'esposa del faraó (pau ser a ells) que s'han esmentat en l'Alcorà per exemple ocupen titulacions superiors a la vista d'Allah, en comparació amb molts homes. Els versos següents són rellevants en aquest sentit:

I Allah presenta un exemple de qui creu: l'esposa del faraó, quan ella va dir, "el meu Senyor, construir per a mi a prop tens una casa al paradís i salvar-me de Faraó i els seus fets i salvar-me de la gent d'irregularitats".

I [l'exemple de] Maria, la filla de Imran, que vigilat seva castedat, així que va bufar en això a través nostre angel, i ella creia en les paraules del seu Senyor i els seus escriptures i era de la devotament obedient.

(Alcorà: 66/11-12)

A Islam ser criat d'Allah, és l'aspecte més important de la identitat. Tan gènere podrà ser considerada per sobre de l'atribut de ser criat d'Allah. L'Islam planteja dona de ser la conseqüència d'una coincidència al grau d'un ésser que existeix segons certs objectius dins el pla del creador. Com a tal un ésser ella té dret en determinades condicions per ser l'amant i l'estimada del creador i establir la pau a la terra.

Una vegada més les dones i els homes formen un tot com s'explica en el vers següent:

I dels seus signes és que creava per vostè de vosaltres mateixos companys que pot trobar tranquil•litat a ells; i entre l'afecte i la misericòrdia. Fet que els signes per a un poble que donar pensar.

(Quran: 30/21)

L'Islam relacionats amb una vegada més el Profeta Muhammad (pau ser a ell) fa 14 segles transforma les dones de ser els objectes d'operacions de desitjos sexuals, d'estar avergonyit de, a ser un individu que té la dignitat i la identitat que tenen drets i deures de la gent.

Els drets i els requisits per a dones i homes són el mateix. Per exemple, la riquesa i cossos d'homes i dones són objecte de protecció legal; homes i dones han de ser encara que això pot costar qualsevol home o dona alguns milions de dòlars; homes i dones tenen despertar-se abans de la sortida del sol cada dia per la pregària del matí...

Tant homes com dones poden mantenir posicions més altes com esmentat en l'Alcorà per l'exemple de la Reina de Saba:

Ella (la Reina de saba) va dir, O els eminents, assessorar-me en el meu afer. No vols decidir un assumpte fins que és testimoni [per] mi.

Van dir, som els homes de força i de gran poder militar, però l'ordre és el teu, així que veure què es manen.

(Alcorà: 32/27-33)

L'Islam reconeix la identitat i certs trets diferents de cada gènere també. L'Islam no rebutja els atributs especials de les dones. Per tant, hi ha algunes situacions on no hi ha diferències entre els requisits a dones i homes.

Algunes d'aquestes diferències semblen ser més avantatjós per a les dones. Per exemple, és la vida d'una família en els homes; les dones pot pregar a les seves llars o oficines i no estan obligats a anar a la mesquita.

També en temps de guerra en general, els homes estan obligats a participar en la guerra.

L'Islam requereix d'un home a una estricta disciplina que podem veure en la prohibició estricta de l'adulteri, l'alcohol i l'exigència de responsabilitat per a la família. Per tant, l'Islam és molt útil per a cada dona que vol tenir una vida normal, tranquil i previsible.

Avui els homes, dones, nens en general es neguen a molts dels seus aspectes naturals. L'Islam protegeix totes elles d'acord amb els seus atributs definitives. L'Islam és un sistema. En l'Islam són homes, dones i nens com parts d'un organisme dissenyat completant un altre de moltes maneres. Punts forts d'alguns cancel•lar les debilitats d'altres. I gràcies a aquests poden formar parelles i famílies.

Els deures de cada gènere en relació amb la família ha de ser reconegut per tal que els homes, dones i nens pot ser més feliç i més saludable.

La família, els nens i les mares són danyats a causa d'estils de vida general que no tenen les mesures islàmics. Així, com avui en dia principalment les dones se'ls anima a ser com els homes, veiem moltes situacions tristos com els nens petits plorant cada matí quan es va deixar en els vivers de dia; o venint nens casa sense que ningú s'hi fins al final de les nits; un munt de consegüent, psicològica, econòmica... problemes per a tothom.

També avui la cultura occidental dominant masculí inspira a curt termini, superficials i lliures de les relacions entre homes i dones. Així, ambdós sexes generalment priva de la llarga, profunda i escalfar les relacions. Molts homes pot veure aquesta situació tan avantatjoses, ja que tenen accés a tantes dones com ho desitgin, mentre que molt limitat de responsabilitat per a nens i la consegüent embaràs. Com les dones són més sensibles a la calor, a llarg termini i els sentiments profunds; i com hi ha una relació més estreta entre les mares i els seus fills el mal més gran d'aquest estil de vida és contra les dones. A causa d'una vida persones ser i sentir-se més i més solitaris com a tal les relacions no pot satisfer necessitats humanes. Una altra vegada a causa d'una vida, hi ha molts nens que no viuen amb els seus pares, o que mai sap les seves mares o pares encara estan vius. Hi ha molts altres problemes que sorgeixen d'aquest un estil de vida a causa de la manca de les mesures islàmics.

Bàsicament aquests problemes també estan relacionats amb l'enfocament descregut que nega la unitat del creador que sosté tot. Així quan tot és vist com aïllats uns dels altres, sense cap vinculació entre res, les conseqüències socials seran en la seva majoria negatius com es veu en l'anterior [121] en per exemples.

Per tant, la granota sistemàtica de l'Islam quant a gèneres contenen avantatges fonamentals per a les dones. Probablement aquesta és una de les raons pel major nombre de dones que trien l'Islam en molts països, en comparació amb el nombre d'homes que trien l'Islam.

D'altra banda, en l'Alcorà hi ha algunes situacions que pot ser considerat per algunes persones com menys avantatjós per a les dones, encara que són avantatjoses en molts aspectes tant per a les dones i la societat. Aquestes excepcions són les següents: -l'obligació de cobrir una part més gran del cos per a les dones en comparació dels homes. -El permís condicional per als homes per casar-se amb fins a quatre dones. -En algunes situacions l'herència de més riquesa per als homes quan es compara amb certes dones. -La substitució d'un testimoni d'home amb dos testimonis de dones en situacions legals específiques que es relacionen amb deute.

Com especialment les qüestions que es veuen desfavorable per a les dones estan subjectes a preguntes, us els aclarim-los breument en les parts següents:

8.1.1 QUE COBREIX ALGUNES PARTS DEL COS

I diuen les dones per reduir [alguns] de la seva visió i la Guàrdia la seva privades parts i no exposar la seva adorn excepte allò que apareix [necessàriament] dels mateixos i d'embolicar [una porció de] la seva head cobertes sobre els seus pits i no exposar la seva adorn excepte pels seus marits, els seus pares, pares dels seus marits, els seus fills, fills dels seus marits, els seus germans, fills dels seus germans, fills dels seus germanes, les seves dones, allò que el seu dret a les teves mans posseeixen, o als assistents mascles després d'haver cap desig físic, o nens que encara no són conscients dels aspectes privats de les dones. I deixar-los no segellar els seus peus per donar a conèixer què amaguen de la seva adorn. I al seu torn a Allah en el penediment, tots vostès, O creients, que podria tenir èxit.

(Alcorà: 24/31)

O profeta, dir els vostres dones i les seves filles i les dones dels creients per baixar sobre ells mateixos [part] de la seva peces exteriors. Que és més adequat que serà conegut i no ser abusats. I mai és perdonar a Allah i Clement.

(Alcorà: 33/59)

Homes i dones han de cobrir certes parts del seu cos. Però les dones han de cobrir la seva Perruqueria [122], mentre que els homes no tenen. Això pot ser contra els desitjos d'algunes dones que vulguin mostrar la seva bellesa a tots i contra els desitjos d'alguns homes que pot voler tenir més accés a dones boniques al voltant de si mateixos.

Ens pot resumir les raons d'aquesta mesura com segueix - Allah sap millor:-

En primer lloc, en l'Islam, un s'ha concentrat en primer lloc en Allah en lloc de desitjos sexuals fora de matrimoni.

En segon lloc, un ha de tenir control sobre el seus desitjos a curt termini. En una societat que està ple de temptador homes i dones; en una societat on la gent es concentren en gaudint d'excessives alegries sexuals, la riquesa, l'estat; ningú no pot ser feliç. Perquè en una societat, ànima d'una persona mitjana es trencarà cap amunt moltes parts que s'executa després molts desitjos diferents com una persona els òrgans són preses apart.

En tercer lloc en una societat on la gent està temptant, tant homes com dones es tendeixen més cap a l'engany o no a casar-se. La força d'els llaços entre dona i marit serà menys. En aquest entorn, hi haurà menys fills, i els nens hi tenen més risc de tenir divorciat pares o cap mares o no pares o als pares en tot. En conseqüència, hi haurà més d'ús de drogues, delictes més, envelliment de la població i molts altres problemes.

D'altra banda en una societat on no hi ha aquestes mesures hi passarà més sexuals crims contra ambdós sexes.

Però les dones que usen modestament com és requerit per l'Islam donar un missatge a tots sobre la importància dels objectius a llarg termini de l'Islam, la importància de la família i nens.

Un podria preguntar "per què les dones tenen els requisits més en aquest sentit que els homes?" La investigació mostra que quant a sentiments sexuals, els homes són més sensibles a la visió, i les dones són més sensibles als trets més personals com olorar [123]. I com podem veure a l'ampli difondre l'explotació de les bellesa femenines de la dona en molts anuncis, és evident que les dones són més influents en la seva mirada en comparació amb els homes [124]. Per tant, encara que els homes també han de cobrir certes parts del seu cos, les dones estan subjectes a mesures més complets en aquest sentit.

Hi ha variacions en la forma de vestir de les dones musulmanes. Alguns no porten hijab [125]. La majoria d'aquestes dones d'acceptar que no pot portar és un pecat. Es pot esperar a ser perdonat per Allah. Alguns d'ells pot ser interpretar erròniament que abasta el cabell no és estrictament necessari.

Desgast de les dones musulmanes més practicant d'acord amb els requisits generals explicats abans.

Algunes dones musulmanes desgast per tal que només els seus ulls es veuen o per tal que res dels seus cossos és vist a tots. Això pot ser a vegades a causa de la cultura de la seva comunitat. Això també pot ser a causa d'una interpretació del vers següent d'una manera d'incloure totes les dones musulmanes:

O que han cregut, no entris habitatges del Profeta d'un àpat, sense l'espera de la seva preparació, excepte quan vostè està autoritzat. Però quan vostè és convidat, llavors entrar; i quan li he menjat, dispersar sense buscar de romandre durant la conversa. De fet, aquell [comportament] estava molestant el Profeta, i ell és tímid de [desestimant] vostè. Però Allah no s'avergonyeix de la veritat. I quan li demanem [126][, seves mullers] per una cosa, demanar-los [127] darrere una partició [128]. Que és més pura pel seu cor i la seva [129] cors. I no és [concebible o legal] per a vostè per fer mal a Missatger d'Allah o a casar-se seva esposes després d'ell, mai. De fet, que seria en la vista d'Allah una enormitat.

(Alcorà: 33/53)

8.1.2 PERMÍS PER ALS HOMES DE CASAR-SE FINS A QUATRE DONES EN CERTES CONDICIONS

O persones! Tenir cura de (el seu deure de) el seu Senyor, que vostè creat a partir d'un ésser únic i creada el seu company de la mateixa i es va estendre a partir d'aquests dos, molts homes i dones; i tenir cura de (el seu deure a) Allah, per qui demanen un d'un altre (els seus drets) i (a) els llaços de relació; segurament Allah mai rellotges sobre vostè.

I donar als orfes de les seves propietats i no substituir el defectuós [del seu propi] per al bé [d'ells]. I no consumir les seves propietats en el seu compte. De fet, això és alguna vegada un gran pecat.

I si tens por que vostè no tractar justament amb els orfes, llavors casar amb aquells que si us plau que de [altres] dones, dues o tres o quatre. Però si té por que vostè serà no només, llavors [casar-se amb només] un o el que posseeixen les mans de la dreta. Que és més adequat que no pot inclinar a la injustícia.

(Alcorà: 1/4-3)

Com podem veure en els versos citats, casar-se amb més d'una dona no és un requisit i és només un permís i es basa en certes condicions. En aquests versos una limitació és governava sobre el nombre d'esposes que un home pot casar-se.

L'Alcorà no és un llibre de fa només uns anys, és de manera que es pot aplicar fins a la fi del món, de la fase actual en el nostre univers. En diferents països, períodes o pot haver-hi situacions necessiten per a una llibertat de casar-se amb més d'una dona. Per exemple, en temps de guerra hi pot haver un munt de dones que perden els seus marits. Si no hi ha cap tal permís en aquestes situacions, hi pot haver un munt de dones que hi haurà problemes econòmicament, psicològicament, biològicament i de moltes altres maneres.

Hi pot haver altres situacions on el permís per casar-se amb més d'una dona pot ser beneficiós per al marit i la dona: si la dona és estèril, i el marit vol nens, el marit pot voler divorci; No obstant això, les dones poden preferir el seu marit per casar-se amb una altra dona en lloc de divorci [130]. Si la dona té algun problema de salut i no es compleixen els requisits del matrimoni i no vol que el seu marit a divorciar d'ella, ella pot preferir marit casar-se amb una altra dona. Si l'home és financerament fort i sexualment exigent i la seva esposa no és així en aquest cas, el marit de casar-se amb una altra dona pot ser preferible a la seva relació il·legal fora de matrimoni amb una altra dona.

En països on no està permès casar-se amb més d'una dona, si passa de les situacions esmentades, moltes persones tendeixen a ser juntament amb les dones més que les seves dones fora de matrimoni. Aquestes relacions addicionals no s'aproven seriosament, mentre que tanmateix es considera fer trampa. En aquests casos, els homes una altra vegada aconseguir el que necessiten en certa mesura, mentre que no tenen responsabilitats als socis addicionals. No obstant això, el marit, la muller, la parella i els nens entrar en greus problemes.

Es podria argumentar que per raons similars dones també permetria casar-se amb més d'un home. No obstant això en aquest cas, dels danys conseqüents per a tot el món seria molt més gran que els beneficis. En primer lloc, el pare del nen no seria clara. Fins i tot si proves d'ADN donaria una mica d'orientació, el pare no se sent la seva paternitat molt per a un nen nascut d'una dona que és la dona d'altres, i que conté la llavor d'altres homes també. En segon lloc, els sentiments de lideratge són generalment més forts en els homes. Per tant, més d'un marit d'una família podria provocar grans enfrontaments.

D'altra banda, en l'Islam una dona pot posar com a condició a un home qui ella es casarà, no per casar-se amb un altre mentre ella està casada amb ell. Per tant, això no és un permís il·limitat o il·limitable.

8.1.3 L'HERÈNCIA DE MÉS RIQUESA PER A FILLS I MARITS, EN COMPARACIÓ AMB LES FILLES I ESPOSES EN DETERMINADES CONDICIONS

Allah instrueix sobre els seus fills: per als homes, el que és igual a la quota de dues femelles. Però si hi ha [només] filles, dues o més, per a ells és dos terços de la finca. I si hi ha només un, per a ella és la meitat.

I per un dels pares, a cada un d'ells és un sisè dels seus béns si va deixar els nens. Però si no va tenir descendència i els pares hereta d'ell, llavors per a la seva mare és una tercera part.

I si va tenir germans [o germanes], per la seva mare és un sisè.

Després de qualsevol donació va [pot tenir] fet o deute.

Els seus pares o els seus fills, no saps quin d'ells són més a prop en benefici.

[Aquestes accions són] una obligació [imposat] per Allah. De fet, al là és sempre saber i savi.

I per a vostè és la meitat de què el seu esposes deixar si tenen cap nen. Però si que tenen un fill, per a vostè és la quarta part de què se n, després de qualsevol donació que [hagi] fet o deute. I per a les dones és un quart si deixes cap nen. Però si deixa un nen, llavors per a ells és un vuitè de què deixes.

Després de qualsevol donació que [hagi] fet o deute.

I si un home o una dona deixa ni ascendents ni descendents però té un germà o una germana, llavors per a cada un d'ells és un sisè.

Però si són més de dos, que comparteixen una tercera, després d'algun llegat que es va fer o deute, sempre que no hi ha cap perjudici [causat].

[Això és] una ordenança d'Allah i Allah és coneixent i Forbearing.

(Alcorà: 4/11-12)

Si podem navegar a través de la llista dels més rics 100, 200... la gent en el món, ens adonem que el nombre de dones són a menys de % 10. Moltes d'aquestes persones són en els països de non-Muslim. Si ens fixem en les figures polítiques o la burocràcia alta podem veure més o menys una imatge similar. Això ens mostra clarament que els homes tenen més voluntat i capacitat per augmentar la riquesa. Sembla que no hi ha cap objecció gran aparent de la dona a aquesta situació; i això és natural ja que tots aquests homes tenen filles, esposes, mares que gaudeixen de la mateixa o millor qualitat de vida en comparació amb els seus marits o pares, mentre se sent menys preocupacions.

Cap d'aquests fets demostren la qualsevol superioritat o inferioritat de qualsevol gènere. Allah expressa això en el vers següent:

No és el seu patrimoni ni els seus fills, que li portarà a nosaltres en grau.

(Alcorà: 34/37)

Un home pot ser la creació d'ocupació per a milers de persones; No obstant això, l'únic que va donar a llum a ell i li va aixecar era una dona. També probablement el seu èxit té molt a veure amb el suport de la seva dona.

En una estructura, l'ús eficient dels recursos requereix certs mecanismes que donen la gestió dels recursos més a qui pugui administrar-los de manera més eficient. D'altra banda, ha de ser garantit sustenance econòmica suficient per a tothom.

Hi ha una normativa molt detallada i estudis dins de la Llei de l'herència islàmica. Segons l'herència principis en l'Islam, en certes dones situacions tenen la quota igual com els homes i en certes situacions certes dones reben menys que els homes. Les responsabilitats financeres contínues per a la família o per als pares pertanyen principalment als homes. Per exemple, abans del matrimoni l'home està obligat a donar o compromís de la seva dona una quantitat de riquesa que la seva dona accepta. Com a conseqüència, aquesta diferència en la distribució en determinades condicions és permetre els homes millor les seves funcions. Així, una dona pot heretar menys, tanmateix el seu present o futur marit pot rebre una porció més gran en comparació amb la seva germana.

Per tant, per les disposicions de l'herència positiu per als homes, quan un marit passa a la seva família, això no és un comportament voluntària o un favor o una organització de caritat però això és un deure per a l'home i un dret per a la dona. Així que segons aquesta sistemàtica, la dona pot sentir-se còmode mentre es beneficien de la riquesa de la família, com la riquesa del marit es considera

essencialment la riquesa de la família. Així, el marit ha de proporcionar un nivell de vida igual tant per a si mateix i per a la seva dona.

8.1.4 LA SUBSTITUCIÓ D'UN TESTIMONI D'HOME AMB DOS TESTIMONIS DE DONES EN CERTS CASOS LEGALS

O vostè que han cregut, en contractar un deute per un termini especificat, Anoteu-lo. I deixar un escriba escriure [que] entre el que en justícia. Deixi cap scribe es neguen a escriure com Allah li ha ensenyat.

Així que va escriure i deixar que l'únic que té la dicten obligació. I donar-li la por d'Allah, el seu Senyor i no deixar res fora d'ella.

Però si el que té l'obligació és de limitada comprensió o feble o no es pot dictar si mateix, llavors que seu tutor dictar justícia. I portar a presenciar dos testimonis entre els seus homes. I si no hi ha dos homes [disposició], a continuació, un home i dues dones d'aquells qui accepta com a testimonis de manera que si una de les dones erra, llavors l'altre pot recordar-la.

I no els testimonis es neguen els cridat. I no ser [també] cansat d'escriure-ho, si és petita o gran, per al seu terme [especificat]; Això és més justa a la vista d'Allah i més forts com a prova i més probable que evitar dubte entre vostè, excepte quan és una operació immediata que que la conducta entre vosaltres. Per llavors no hi ha cap culpa a vostè si vostè no ho escrigui. I testimonis de prendre quan vostè de concloure un contracte.

Deixi cap scribe perjudicats o qualsevol testimoni. Si ho fa, de fet, és la desobediència [greu] en tu. I por d'Allah. I Allah li ensenya. I Allah és coneixent de totes les coses.

(Alcorà: 2/282)

Testimonis és principalment un deure especialment pel que fa a un testimoni escrit sobre deute. Com hi pot haver pressions en el testimoni, el testimoni pot ser requerit per presenciar en una situació inadequat, i pot requerir un cert esforç per presenciar justament. En el vers citat hi ha una referència a això en la declaració de "Deixar cap scribe perjudicats o qualsevol testimoni". Aquest risc i la necessitat d'esforços són molt probables en casos relacionats amb un acord de deute que poden contenir molts detalls.

Per tant, un motiu important per la diferència entre el requisit de testimoni en la situació anterior entre homes i dones pot ser per reduir la càrrega de testimoni per a una dona i distribuir-la d'una dona a dues dones.

8.1.5 ALGUNES ALTRES QÜESTIONS SOBRE LA PREGUNTA "SÓN HOMES I DONES EN L'ISLAM IGUALS?"

En les parts anteriors hem explicat les diferències en els requisits per a homes i dones i els beneficis d'aquestes diferències per a tots els [131] .

No obstant això, cal tenir en compte que un musulmà no compleix amb aquests requisits a causa dels seus beneficis mundans. Per a un musulmà, una vegada que és clar que un cert ordre és des d'Allah,

llavors hi ha raons suficients per a complir amb aquesta comanda. Aquestes raons són per aconseguir el plaer d'Allah i el respecte i la por d'Allah. El vers següent és rellevant en aquest sentit:

I si ens havia decretat sobre ells, "Maten" o "Deixar casa seva", que no fa, a excepció d'alguns d'ells. Però si que havien fet el que s'instruïen, hauria estat millor per a ells i una posició més ferma [per a ells en la fe].

(Alcorà: 4/66)

D'altra banda, en qualsevol cas els favors d'Allah són milions de vegades més gran que qualsevol dificultat que ens pot sotmetre's a causa de les ordres d'Allah. Per exemple, quantes dones triaria l'alternativa (b) si Allah va preguntar: "triar una de les alternatives següents: (a) I a mantenir la capacitat de veure, però vostè haurà de complir amb les meves obligacions per a les dones. (b) serà lliure complir o no amb aquestes obligacions però es recuperar només el seu capacitat veure. "

Però com podem veure en el vers següent, Allah pretén facilitar per a nosaltres:

Allah per a la facilitat té la intenció i la intenció no tens dificultats.

(Alcorà: 2/185)

Per tant, creiem que els beneficis de les ordres d'Allah ser més gran que els seus desavantatges en mundans termes també. Hem esmentat alguns dels beneficis de les normes excepcionals per a les dones. Però és clar com s'explica en el vers següent que podem haver passat per alt o perdut alguns dels beneficis que Allah sap:

Pot ser que no li agrada una cosa tot i que és bo per a vostè, pot ser que t'agrada una cosa mentre que és dolent per a vostè; i Allah sap mentre vostè no ho sap.

(Alcorà: 2/216)

A més, també hem de considerar la rellevància de les desavantatges per a un determinat gènere com un criteri en reconèixer i obeir Allah. En alguns casos la causa d'incredulitat és el rebuig de les coses que estan en contra d'alguns sentiments personals com les dificultats que sorgeixen a causa de les obligacions. En aquest cas, la persona que rebutja fe a causa de dificultats ha pregunta si la seva intenció per creure que és sincera. Si es tria a desobeir Allah o negar-li a causa de les obligacions o drets d'un gènere, certament Allah és mai perjudicat per aquesta denegació. S'esmenta en el vers següent:

Ens van fer cap mal, però ells perjudicats pròpies ànimes.

(Alcorà: 2/57)

8.2 PER QUÈ PODEM VEURE EN ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ REALITZAT MOLTES ACCIONS VIOLENTES EN EL NOM DE L'ISLAM O ALLAH?

L'Islam significa pau i com podem veure en els versos següents, Allah convida els musulmans a comportar-se justament a tot el món incloent-hi els disbelievers. En l'Islam no és permès a forçar a algú a acceptar una determinada religió:

Convidar a la forma del seu Senyor amb saviesa i bona instrucció i discutir amb ells en la forma més cortès.

De fet, el seu Senyor és saber més del que té es va allunyar de la seva manera, i ell és saber més del que és [] guiats.

(Alcorà: 16/125)

Hi haurà cap obligació en la religió. El curs dret ha quedat clar des del mal.

(Alcorà: 2/256)

A causa d'aquestes ordres en l'Alcorà, en la història de l'Islam, els musulmans han no obligat altres musulmans.

D'altra banda, com podem veure en els versos següents, Allah no permet els musulmans d'atacar els qui no atacar als musulmans. No obstant això, els musulmans estan obligats a defensar-se:

Així si que treure's de vostè i no lluiten amb vostè i oferir-li la pau, llavors Allah no ha fet per a vostè una causa [per a la lluita] contra ells.

(Alcorà: 4/90)

I no discutir amb la gent de l'escriptura excepte d'una manera que és millor, a excepció d'aquells que cometre injustícia entre ells. I dir, creiem en el que s'ha revelat a nosaltres i revelat a vostè. I al nostre Déu i el seu Déu és un; i som musulmans [en presentació] a ell.

(Alcorà: 29/46)

Allah no prohibeixen d'aquells que no lluiten per la religió i no expulsar de les seves llars de tractar amablement amb ells i actuant justament cap a ells. De fet, Allah estima els que actuen justament.

(Quran: 60/8)

And it is big sin to harm human beings as we see in the following statement:

“Wrong not mankind in their goods, and do not evil, making mischief, in the earth.”

(Quran: 26/183)

A good example in this respect happened when Muslims got Mecca back from the disbelievers who killed many Muslims, declared and organized many wars against Muslims, tortured them, took their wealth by violence. The Muslims in the leadership of Prophet Muhammad (Peace be upon him) forgave those disbelievers although they had the power to retaliate and destroy them. So it is clear that the acts of terrorists who claim to kill innocent and defenseless civilians in the name of Allah,

have nothing to do with Islam, as in Islam even in wartime such civilians must not be killed. Such people are very few within almost 2 billion Muslims.

Sometimes there are people who do evil for political or economic goals but who claim to act in the name of Allah as they feel the need to hide behind some generally accepted concepts.

Sometimes, terrorist activities are performed and claimed in the name of Muslims or Muslim groups in order to create a bad impression about Islam and Muslims.

In many situations, non-Muslims reconcile terrorists with Islam wherefore they unconsciously support the terrorists by considering them as a part, or kind of representative of the large community of Islam. A simple example of such an attitude is the use of the concept "Islamic terrorism" in the media by non-Muslims. As terrorism cannot be Islamic -peaceful- "Islamic terrorism" is a misleading and wrong statement which may be useful only for such terrorists.

Some media channels partially give the impression that Islam promotes violence, although violent acts of the adherents of the other cultures and their consequences are much bigger than such acts of those seen as linked to Islam. For example in the Second World War which happened in the western world that adheres to religions other than Islam approximately 60 million people were killed [132]. 40 to 52 million of them were civilians including 13 to 20 million who died because of war-related diseases and famine.

8.3 IF THERE IS DESTINY, IF ALLAH KNOWS ALL, HOW CAN WE HAVE FREE WILL AND HOW CAN WE BE RESPONSIBLE?

Els detalls d'aquesta pregunta pot ser reexposta el següent: "les nostres opcions / testaments referirse a la nostra trajectòria, nostra educació, nostre entorn, nostres gens i les nostres capacitats... Tots aquests ha de ser en el destí. Així que si el Déu és Allah llavors les nostres opcions ha de ser forçat i determinat per Allah; llavors no podem tenir lliure albir i, per tant, no pot ser responsables. Com a mínim com ell no ens ha posat en el camí correcte llavors no significa això que ell és responsable de les nostres eleccions? També hef el Déu és Allah i si sap el futur, llavors ell no pot contradir el seu coneixement o el seu destí relacionades amb el futur de les seves accions presents. I si ell té el poder de fer qualsevol cosa ell voluntats les seves accions serà en harmonia amb el que ja era conegut per ell. Si el Déu és Allah i si hi és el destí, a continuació, per exemple abans dubten, se sap que com un disbeliever es dubten i que vaig entrar a l'infern. Llavors, com pot canviar-lo? "

En els versos següents podem veure un resum d'aquestes preguntes:

Aquells que associada socis [amb Allah] dirà, "Si Allah tenia willed, no han associat [res amb Allah] i ni vols nostres pares, ni ens han prohibiria res." Així mateix va fer aquells abans de negar fins que es va provar un càstig. Dir, "té vostè algun coneixement que es pot produir per a nosaltres? Vostè seguir no excepte suposició, i no són sinó falsifying. "

Dir, "amb al là és l'argument de gran envergadura. Si ell tenia willed, va vols han guiat tots."

Dir, [O Muhammad], "Portar endavant el seu testimoni que donarà testimoni de que Allah ha prohibit això." I si ells donen testimoni, no donen testimoni amb ells. I no seguiu els desitjos d'aquells

que neguen la nostra versos i els que no creuen en el futur, mentre que [altres] equiparar amb el seu Senyor.

(Alcorà: 6/148-150)

8.3.1 TENIM LLIURE ALBIR FINS A CERT PUNT

I dir, "la veritat és del seu Senyor, així qui testaments deixava creure; i qui va dubtar deixar testaments."

(Alcorà: 18/29)

Allah és injust mai als seus servents [133] .

(Alcorà: 8/51)

Qui es guia només està guiat per [el benefici de] l'ànima. I qui només errs errs contra d'ella. I cap portador de càrregues s'encarregarà d'un altre. I mai ens vols castigar fins que ens va enviar un Missatger.

(Alcorà: 17/15)

Tothom que és pres responsable i premia o castigat en el futur té el potencial per trobar la veritat i ser èxit [134]. Tothom té la llibertat de triar el bé o el mal, el paradís o l'infern. Cada ésser humà [135] té la voluntat lliure, però no té el poder que nega la voluntat d'Allah. Encara que hi ha algunes restriccions pel que fa a l'arbitri, en última instància, cada persona té el potencial per a superar les restriccions negatives rellevants.

Nostres testaments tenen molt a veure amb el nostre passat, el nostre coneixement, nostre entorn, nostre estat d'ànim, nostre composició biològica i química... No obstant això, des de punt de vista de les Ciències empíriques és massa aviat a argumentar que hi ha una relació difícil determinista entre aquests factors i les nostres voluntats. I mentre no comprenen tots els nivells subatòmiques i moltes altres coses aquest serà un primer argument. Com va dir en l'Alcorà:

I li pregunten sobre l'ànima. Dir: L'ànima és una de les comandes del meu Senyor, i no els dóna aught de coneixement però una mica.

(Alcorà: 17/85)

En l'Islam, l'ànima no és només una manera casual mecànica resultat de l'activitat biològica, química, social... d'esdeveniments i recursos [136]. Els beneficis d'ànima d'aquests recursos, però no es limita a què està disponible sota certes condicions. La seva essència no es basa en només causa i relacions efecte o processos mecànics segons causalitat. L'ànima té el potencial per canviar i millorar les condicions. Per exemple, una persona que s'enfronta a dificultats en els negocis pot llegir certs llibres i obtenir coneixement addicional i superar les dificultats.

L'ànima no cobreix només el passat que pot tenir causa i la influència de l'efecte, però també el futur. Cada ens faran inclou consideracions sobre el futur, les alternatives, els riscos, els seus beneficis i harms fins a cert punt, mentre que no ha passat encara. L'ànima cobreix també els principis, valors etcètera que no són limitat o situat just dins el passat. Hem de jutjar no només quina alternativa passarà si prenem una decisió determinat, però també com ens sentim si aquesta alternativa passa, i què passa si ens sentim d'aquesta manera. Encara som lliures de triar deliberadament una mala alternativa.

Per tant, tenim una àmplia zona de la llibertat.

Com podem veure en els versos següents, els éssers humans tenen determinades qualificacions especials en aquest sentit:

Llavors va proporcionar ell i respira a ell de la seva ànima i fet per a vostè audició i visió i cors; mica estàs agraït.

(Alcorà: 32/9)

I menció, [O Muhammad], quan el Senyor va dir a l'àngels, "de fet, vaig a fer a la terra un virrei"

(Alcorà: 2/30)

D'altra banda, al là ens va donar molts significa que amb aquesta llibertat ens pot guiar cap a la veritat. Els següents són especialment importants:-els símptomes obvis creada en el nostre entorn qui mai evidència serà evident per a tots, un cop tots nosaltres són ressuscitat. -L'escolta i l'ajuda d'Allah que pot respondre a ajudar a les nostres súpliques presents fins i tot mentre feia el destí. -El Consell d'Allah a través del seus missatgers.

No obstant això, aquesta llibertat no significa que l'ésser humà pot negar la voluntat definitiva de Allah. Es pot desobeir l'orientació d'Allah com ell ha donat la llibertat de seguir el camí de l'obediència o el camí de la desobediència. No obstant això, en el sentit Definitiu, sigui quina sigui l'ésser humà fa, que està envoltat per Allah, com podem veure en els versos següents:

I per Allah pertany el que està en els cels i tot el que és a la terra.

I mai és Allah, de totes les coses, que abasta.

(Alcorà: 4/126)

De fet, al là és abasta tot i saber.

(Alcorà: 2/115)

I no es excepte que Allah testaments, Senyor dels mons.

(Alcorà: 81/29)

Encara que l'ésser humà té certs poders donades per Allah, no pot ser èxit excepte a través d'Allah. Les raons d'això són les següents:

En primer lloc, les nostres circumstàncies són els resultats de de Allah pla i testaments. Per exemple, recursos pot ser limitades. Costos dels recursos o els costos de les alternatives pot ser alts. Determinades circumstàncies pot ser més difícils de superar que altres. Així, tot i que tenim lliure albir, a través d'aquestes circumstàncies Allah pot induir una persona injusta sense interferir amb la seva voluntat. També les alternatives que tenim són determinats per Allah.

En segon lloc tot el que es és amb el permís d'Allah, com es veu en l'exemple següent de l'Alcorà:

I no és per a una ànima de creure excepte per permís d'Allah.

(Alcorà: 10/100)

Tal com veiem en la cita de Profeta Shuayb (pau ser a ell) en l'Alcorà, el nostre èxit depèn Allah:

"I el meu èxit no és sinó a través d'Allah.

A ell I han confiat, i li tornar."

(Alcorà: 11/88)

Com podem veure en el vers següent, l'orientació o enganyosa d'Allah depenen fins a cert punt les nostres opcions:

Ell enganya molts així i guies molts així. I ell indueix a error als no excepte el desafiant desobedient.

(Alcorà: 2/26)

Allah, que és el Knower i vident de tots, sap i es veu sense cap limitació de temps. Per tant, sap el futur com ell sap el present. Ve el futur com es veu el present. Per tant, qualsevol decisió tindrà en el futur són mai conegut, vist i vist per Allah. Ell és capaç de canviar-ho de cap manera que vol, incloent-hi canviar les circumstàncies rellevants, sense cap participació directa amb els nostres testaments. Així, qualsevol es podem fer lliurement, és amb el permís d'Allah. Per tant, les coses que podem triar passar amb l'acord unànime d'Allah i nosaltres.

Per tant, en qualsevol cas un musulmà que va fer un bon treball ha de buscar l'acceptació d'Allah. La següent és una cita de la declaració de un exemple dels creients en el futur:

I es diuen,

"Elogi [i gràcies] a Allah, que ens ha guiat a aquest; i ens vols mai ha guiat si Allah no ens havia guiat. Certament, els missatgers del nostre Senyor havia arribat amb la veritat."

(Alcorà: 7/43)

"De fet, que fem servir a suplicar-li abans.

De fet, és el que és el Beneficent, el Clement".

(Alcorà: 52/28)

Des de la Perspectiva d'un disbeliever que seria difícil d'entendre la voluntat lliure pel que fa a ell, és només una seqüència de material i processador entre física, química, biològica,... processos seqüencials. Una vegada més, és només un grup de partícules que casualment es van reunir i que només actuen d'acord a física, certes o normes incerts i les relacions. També, per a ell hi ha ningú que tingui plena voluntat lliure que pot donar-li lliure albir.

8.3.1.1 LES RAONS DE L'EXISTENCIA DE NOSTRES TESTAMENTS

Allah, el Senyor de tots podria crear nosaltres com pedres o àngels que no tenen cap habilitat per negar les seves ordres. Ell podria haver creat nosaltres com programar robots sense sentiments, per tant, sense opcions, així que sense responsabilitat. No obstant això, en un univers, no seria les pràctiques i els sentiments de sacrifici, ajuda, llàstima, confiança, sinceritat, sentència, recompensa, càstig, mal, mal i l'arrogància; el bé i la veritat seria no creada i establerta. el mal i el mal vols no ser creada, jutjat i castigat...

Però Allah és capaç de crear el bé i el mal.

Per a una persona a ser bo o dolent, que ha de tenir el poder de triar el bé o el mal.

I a través dels esdeveniments presents, d'una banda dels criats de Allah sentir la favors i poders d'Allah, i l'altra els distingeix clarament la veritat i la falsedat.

A més, si hi ha una raó per a la nostra creació, llavors cal que hi hagi una etapa decisiva pel que som. Aquesta etapa concloent és mort.

El següent capítol és rellevant en aquest sentit:

Pel temps,

De fet, l'home està en la pèrdua,

A excepció d'aquells que han cregut i fer els justos fets i aconsella l'altre a la veritat i aconsella mútuament paciència [i perseverança].

(Alcorà: 103/1-3)

Una altra vegada amb el nostre lliure albir, tenim l'oportunitat de cooperar amb Allah en l'establiment de la pau i en convidar a la forma del nostre Senyor. Gràcies al nostre lliure albir podem tenir una quota en els desenvolupaments bons dins de nosaltres i a la humanitat. Gràcies a la nostra voluntat, ens poden prestar a Allah qui no necessita cap ajuda en absolut, tot i que ens pot passar el que tenim totalment per nosaltres mateixos. Són aquests favors grans donada per nostre Creador com va dir en els versos següents?

O vostè que han cregut, si ajudar a Allah, que ajudaran i fermament plantar els peus.

(Alcorà: 47/7)

Que és el que vols préstec Allah un préstec bona així que es pot multiplicar-lo per a ell moltes vegades sobre? I és al là que reté i l'abundància d'ajuts, i a ell li serà retornat.

(Alcorà: 2/245)

Però quan Jesús sentia incredulitat [persistència en] d'ells, va dir: "qui són els meus ajudants per [la causa de] Allah?" Els deixebles, va dir, "som ajudants d'Allah. Hem cregut en Allah i testificar que som musulmans [sotmetre's a ell]".

(Alcorà: 3/52)

De fet, l'oportunitat d'ajudar-lo, per indicar i posar en vigor la voluntat d'ajudar-lo, és un dels seus favors més gran per a nosaltres. I és un factor clau en aquest favor nostre lliure albir.

8.3.1.2 PECATS I LES SEVES CONSEQÜÈNCIES SÓN OPCIONS DELIBERADES.

Els beneficis de complir amb la veritat i els càstigs de complint amb la falsa determinat i declarat. Així, els que trien la veritat o l'error de triar-los conjuntament amb els seus avantatges, desavantatges, oportunitats i amenaces.

Les nostres eleccions permanents són les alternatives que encaixa millor amb el que som i amb els nostres atributs. Les nostres eleccions són personals i en molts casos d'una perspectiva subjectiva no hi ha cap dret, ni malament: podem optar per tenir algunes conseqüències dolentes per a algunes coses que ens encanta.

Per exemple, una persona pot decidir fumar mentre ell sap que fumar provoca càncer. Així que quan passa de càncer per fumar, hauria no culpar gaire ningú més que a si mateix. Ell va escollir el plaer personal de fumar a canvi dels dolors de càncer i una mort primerenca. Mentre ell fuma ell pot veure-ho com a dret, o es pot fumar encara que la veu com de malament. Podem triar no es preocupen per les conseqüències o el futur. Podem obtenir plaer desafiant un poder més gran que nosaltres mateixos, tot i que això provoca grans riscos. El plaer d'aquest repte pot ser més gran que la conseqüent por o dolor. De la mateixa manera un pot triar desafiar el creador directament o indirectament per no pensar en ell i per prendre el risc de l'infern. D'aquesta manera, es pot voler gaudir d'aquest desafiament i el plaer d'aquesta vida sense donar cap amunt de qualsevol alegries mundans.

Tenim la llibertat per gaudir temporalment el mal com podem veure en l'exemple en els versos següents:

I pel que fa a Thamud, guiàvem, sinó que preferien ceguesa sobre l'orientació, per la qual cosa el llamp de humiliant càstig va aprofitar-los per a què s'utilitza per guanyar.

(Alcorà: 41/17)

Hi ha molts signes en els cels i la terra que passen per;

No obstant això ells no presten atenció a ells!

(Alcorà: 12/105)

Però al final hem de ser honestos i propis de les nostres opcions.

D'altra banda, aquestes decisions arriscades es refereixen a la personalitat de la selecció. Així, la confusió dels disbelievers és deliberada i permanent com anotat en el vers següent:

I qui és cec en aquesta [vida] es cega en el futur i més astray de manera.

(Alcorà: 17/72)

Així que fins i tot si va tornar després de veure l'infern, vols tornar a incredulitat com esmentats en els versos següents:

Si però podria veure quan es fan a peu abans del foc i es dir, "Ah, vols que podia tornar-se [a la vida a la terra] i no neguem els signes del nostre Senyor i estar entre els creients."

I fins i tot si ells van ser retornats, tornaria a la que ells van ser prohibits; i de fet, són uns mentiders.

(Alcorà: 27/6-28)

Per tant, per exemple, un disbeliever definitiu que sabia que va entrar a l'infern per la incredulitat seria una altra vegada dubten i negar l'infern. Així que l'infern es converteix en una opció clara de la disbeliever, perquè fins i tot si el signe més convincent havia estat present, tal disbeliever un no ho creuria. Els versos següents es refereixen a això:

De fet, aquells a qui la paraula del seu Senyor ha vingut en efecte no es creu,

Fins i tot si cada signe hauria d'arribar a ells, fins que veuen el dolor càstig.

(Alcorà: 10/96-97)

Ens ha donat la llibertat de patir el càstig de l'infern en resposta a la que vam optar per fer. No obstant això, no sembla ser una bona idea que un rebutja temporalment alguna cosa en la que ell més tard creurà només mentre se sent-lo eternament. No obstant això és una opció. Els éssers humans en general, valorem els beneficis immediats fins i tot si els seus costos o riscos a llarg termini són enormes. En els versos següents hi ha una referència a això:

No! Però li encanta l'immediat.

I deixar la d'ara endavant.

(Alcorà: 75/20-21)

Pensar en persones que es queden a la presó durant anys només per un acte per satisfer la seva ira ràpida. Allò és perquè per al curt termini els nostres sentiments són més intensos relativament a la nostra lògica; i a llarg termini els nostres sentiments són relativament més febles que la nostra lògica. Així que la paciència és important per a l'èxit:

Allah estima el pacient.

(Alcorà: 3/146)

D'altra banda, hem d'aprovar les coses en el destí. En cada un de les nostres eleccions ens "comprar" i aprovar el que és en el registre per a nosaltres:

Allah creava els cels i la terra en la veritat i així que cada ànima pot ser recompensava per què ha guanyat i no ser injustament.

(Alcorà: 45/22)

8.3.1.3 ALLAH NO CAL FORÇAR RES SOBRE NOSALTRES

Ell és capaç de fer totes les coses.

(Alcorà: 67/1)

Allah és capaç de fer qualsevol cosa ell voluntats. Així, es pot crear nosaltres en un determinat ambient on podem ser tots els creients o disbelievers tot i que tenim lliure albir. Per tant, ell no necessita d'interferir amb les nostres voluntats o per a obligar-nos d'una manera determinada, encara que ell pot fer aquestes.

Allah no necessita d'interferir amb la nostra voluntat processar com amb l'objectius esdeveniments ens pot ser dirigit o enganyats segons que som. Allah pot conduir o enganyar amb coses objectives, sense distorsionar la nostra capacitat d'elecció. Per exemple, un disbeliever que té un nadó pot arribar a ser un creient a experimentar l'emoció i la felicitat portat per que el nadó i com un gran favor del creador.

8.3.1.4 ALLAH NO OBLIGAR A NINGÚ A CREURE O BÉ FER OBRES I VA NO OBLIGAR A NINGÚ A DUBTAR O SER INJUST.

Allah havia volgut imposar res, ell podria fer-nos tots els creients. No obstant això, creença forçada no seria real creença. Creença que s'afirma que només després de resurrecció serà forçat creença, així que no una creença real i serà inútil com esmentat en el vers següent:

Els [llavors] espera a res llevat que els àngels hauria d'arribar a ells o el seu Senyor venir o que no hi vingui alguns dels signes del seu Senyor?

El dia que alguns dels signes del teu Senyor vindrà cap ànima es beneficiaran de la seva fe, mentre no creia que abans o havia guanyat a través de la seva fe d'alguns bons. Dir, "esperar. De fet, estem [també] esperant."

(Alcorà: 6/158)

Creença en aquesta vida és la veritable creença perquè no és la conseqüència de la coacció, i reflecteix exactament qui i com som. Així Allah ens dóna el que vam triar.

Què vols triar si no va ser imposada és el resultat de la voluntat. Així, com Allah no forçar res sobre nosaltres i com que no ens cobren res més enllà de la nostra capacitat, tenim voluntat raonable per tal que puguem ser responsable.

8.3.1.5 NINGÚ NO ES DONAR TESTIMONI QUE ALLAH HA ENS HAN OBLIGAT A MAL

Hi pot haver cap testimonis que es donar testimoni que Allah ha imposat cap elecció a nosaltres en interferir amb el nostre procés dispostat. Cap testimoni donarà testimoni de que Allah obligat nosaltres a una certa elecció perquè qualsevol potencial tan compulsió seria conegut només per Allah. El disbeliever també indirectament és un testimoni del fet que Allah no forçar-lo a actuar d'una manera determinada, com poques vegades es refereix a Allah per a les seves decisions. Al contrari sempre fa els seus propis càlculs per a les seves pròpies decisions. I la disbeliever en la seva majoria es perd de la manera correcta que Allah li mostra.

8.3.1.6 ALLAH NO TÉ CAP PREJUDICI CONTRA QUALSEVOL DE NOSALTRES

En nom d'Allah, el Beneficent, el Clement.

Elogi [i gràcies] ser a Allah, Senyor dels mons,

(Alcorà: 1/1-2)

Allah és el Beneficent i misericordiós senyor de tot. Ell no té cap perjudici contra qualsevol de nosaltres com tothom és criat d'Allah. Si tenim en compte els nombrosos, enormes i aparents favors d'Allah a cada un de nosaltres, hem de comprendre que Allah no seria injust a qualsevol de nosaltres:

Llavors va proporcionar ell i a ell li va donar del seu esperit i feta per vostè audició i visió i cors; mica està agraït.

(Alcorà: 32/9)

8.3.1.7 LES RELACIONS DE CAUSALITAT QUE SÓN LA BASE DE NOSTRES TESTAMENTS REGEIXEN EL DESTÍ

Alguns diuen: "Alright, si jo estic destinat a entrar a l'infern llavors l capgiren canviar-lo. Així que per què em molestaria?" Però el destí no és la causa inicial. Abans i per sobre de destí hi ha Allah. Ell defineix i permet les relacions entre les entitats i esdeveniments com es veu en els versos següents:

I que no és per a home excepte que [bé] on s'esforça,

I que el seu esforç ha de ser vist,

Llavors ell es recompensava per a això amb el màxim recompensa.

(Alcorà: 53/39-41)

Cada relació que som testimonis i tots els components de les nostres eleccions són parts del destí com podem concloure del següent vers:

Tot està en un registre més clar.

(Alcorà: 11/6)

El moment de la nostra graduació de l'escola és en el destí. És també en el destí que nostra graduació serà com a passant determinats cursos. Així si graduar-se, que és també en el destí que hem es

passat aquests exàmens. El destí també es basa en aquestes relacions i el destí no és una causa directa de aquesta graduació [137]. Així mateix, pot ni explicar/justificar la seva entrada a l'infern amb el destí. Així, un tampoc hauria sense esperança ni segur del seu final només pel destí. Per tant, si volem llicenciat, què haurem de fer és estudiar als exàmens. De la mateixa manera si volem entrar en paradís, hem de fer bé la nostra tasca.

8.3.1.8 SI SABÍEM EL DESTÍ, VOLDRÍEM CANVIAR-LO PER MILLOR.

Fins i tot si sabíem el contingut de la destinació, ens vols reavaluar-lo i si és necessari es vol diferenciari si ens agradava. Així que no es limita nostres procediments disposats i l'elecció en qualsevol cas.

8.3.1.9 SI NOSTRES TESTAMENTS EREN SOTA LA INFLUÈNCIA TOTAL DE DETERMINISME, QUE PODRIA CAUSAR-NOS CREURE.

La causalitat també requeriria la creença en Allah.

Suposem que un disbeliever és ressuscitat. Es veu que es va equivocar. Llavors, va entendre que tot va ser causat a causa d'Allah. Llavors va veure que no hi havia cap causa a tots per la seva incredulitat. Coses que no eren reals el va portar a la incredulitat, no Allah. Llavors si coses irreals no poden tenir una influència determinista, entendrà que tenia lliure albir i que ell ha abusat de la voluntat lliure que se li va donar.

8.3.2 ÉS EL CONEIXEMENT D'ALLAH ES REFLECTEIX EN EL DESTÍ D'UNA MANERA COM UN CONEIXEMENT HISTÒRIC EN CONCEPTES HUMANS.

Destí reflecteix que el poder sobre tot sencer pertany a Allah i que l'èxit és només a través d'Allah. Així que el nostre èxit o fracàs depèn de nosaltres mateixos i Allah abans el destí.

El coneixement d'Allah sobre el nostre futur és diferent del que podem concebre. Com Allah és Omni-Present i tot Knower, sap certament com coses que ja han passat [138]les nostres opcions de futurs. L'exemple d'aquest coneixement en conceptes humans és com el nostre coneixement històric:

Ell és el primer i l'última i l'exterior i l'interior; i ell és Knower de totes les coses.

(Alcorà: 57/3)

Els Romans han estat derrotats.

En una terra a prop.

I que, després de la seva derrota, sigui capaç de superar.

En pocs anys.

A Allah pertany l'ordre abans i després.

I aquest dia estan de festa els creients.

(Alcorà: 2/30-4)

Ell és el primer però també és l'últim. I ell és un, no es divideix. Ell tampoc no és limitat en termes d'espai, ni en termes de temps. Seu coneixement no és local com la nostra. I aquest coneixement no contradiu el destí.

Per tant, Allah sap nostres testaments futurs com coses que ja va passar sota la seva observació.

Així aquest tipus dels seus coneixements no requereixen ell forçar alguna cosa sobre nosaltres.

8.3.3 SOM RESPONSABLES SEGONS LA NOSTRA CAPACITAT

Allah no cobra una ànima més enllà de la seva capacitat.

(Alcorà: 2/286)

Les nostres creences són simplement les conseqüències de les nostres voluntats, opcions. No estem obligats a comprendre la veritat totalment. Només veiem senyals. D'una manera, creença consisteix en un procés mental de l'elecció; en aquest sentit, hi ha dificultat o incapacitat per creure. I Allah no cobren ningú més enllà de la seva capacitat.

8.3.3.1 FETS OBVIS PREVALEN

Si algú salta voluntàriament i conscientment davant d'un cotxe ràpid anar i si ell es lesiona, no puc culpar Allah per a ser ferit. En cas contrari una persona raonable preguntar-li: si no voleu ser ferits per què vostè va saltar? Si vostè volia ser ferits per què culpar Allah? En qualsevol cas, aquest debat serà inútil com en qualsevol cas passaran molts dolors i dificultats.

Així mateix, al là ens ha donat milers de milions de senyals que Mostra la veritat, i ens va dir les dues formes que podem seguir i les seves conseqüències. Per a ell, tots aquests són evidents.

Però per a alguns de nosaltres en el món actual, no semblen ser molt obvi o semblen estar equivocats. Les principals raons per a aquestes són les divinitats falses i poders que aquestes persones inventat encara que Allah ha donat cap prova o suport sobre ells.

No obstant això, una vegada que un és ressuscitat o jutjat per Allah, serà evident per a una persona que va inventar déus, les forces, les relacions, les causes, amb la qual va substituir Allah no eren absoluts, havia no pròpies facultats, tenien cap autosuficiència i cap justificació a tots. I s'entén que el que deia Allah era i és evident en tot moment. Llavors també serà evident que aquesta persona estava en un error clar i que estava cometent un gran crim deliberada. Allah fa referència a aquests en els versos següents:

A continuació, les faccions diferia entre ells, així que i Ai d'aquells que dubtaven de l'escena d'un gran dia.

Veure i escoltar-los el dia que vénen a nosaltres!

Encara els autors dolents són avui en dia clar error.

(Alcorà: 19/37-38)

Es diuen mentre van disputar en el mateix,

Per Allah, estàvem realment en l'error clar

Quan hem considerat [139] igual que el Senyor de l'univers.

(Alcorà: 26/96-98)

Clar error no es planteja des de l'objecte de l'error però de qui fa aquell error. Clar error requereix signes clars d'una banda. I d'altra banda requereix defectes en l'únic que fa que aquell error com esmentat en el vers següent:

Allà no ha arribat a ells la notícia d'aquells abans d'ells la gent de Noè i [les tribus de] va bolcar Aad i Thamud i la gent d'Abraham i els companys de Madyan i els pobles? Els seus missatgers venien a ells amb proves clares. I Allah vols mai han perjudicat, però ells van ser wronging a si mateixos.

(Alcorà: 9/70)

Per tant, a causa de la mai evidència dels senyals d'Allah, en el futur les seves conseqüències es no ser protestat per ser injust per ningú. L'argumentació dels disbelievers sobre la base de la justícia no és vàlid perquè si com a injust critiquen passa mentre no hi objectiu i ben informat testimonis contra aquesta injustícia, això passi real demostrarà que han estat l'injust real.

8.3.3.2 PODEM FALLAR A CAUSA DE LES NOSTRES PRÒPIES DEBILITATS.

Ens fallen a causa de què Allah no ha donat i que no han demanat d'ell, no pel que Allah ha donat o fet.

Com podem veure en els versos següents, que Allah ha donat nosaltres com la nostra essència és suficient per a nosaltres, mentre mantenim pura i neta:

I [per] l'ànima i ell que proporcionat

I va inspirar-lo [amb discerniment de] la maldat i la seva rectitud,

Que ha aconseguit que purifica

I ha fracassat que inculca [amb corrupció].

(Alcorà: 91/7-10)

8.3.3.3 EL DESTÍ NO ÉS UNA BARRERA ENTRE ELS EUA I ALLAH - ALLAH ÉS MÉS A PROP DE NOSALTRES QUE EL DESTÍ -

Naturalment, nostres presents i el futurs peticions des d'Allah també són coneguts per ell mentre va formar el destí. A més, Allah qui respon a ajudar a les nostres súpliques sincers en qualsevol moment poden respondre a ells mentre ell fa el destí, així [140]. Allah qui sap el que demanem és sempre la mateixa ja que no hi ha cap altre Déu i com que no és limitada amb passat o el futur. No hi ha cap dos déus, de les quals ens escolta ara i una altra que va fer que el destí. Ni hi ha un Déu que té un

humor diferent ara i un humor diferent mentre fent el destí. Allah qui ens escolta i ens coneix plenament ara, és el que també sap de nosaltres i la nostra situació actual plenament mentre fent el destí.

Com a participant dins el destí i com el fabricant de la destinació, Allah ha voluntat constant per a una situació concreta, mentre que el destí tant mentre s'executava. En ambdues perspectives que no té límits de coneixement, té no davant d'ell, no després d'ell. Per tant, per a ell no hi ha cap raó per la contradicció, o diferència o limitació per una certa situació. Per exemple, per a una persona que ara en el nostre calendari Allah demana un cert desig, Allah no tenen menys coneixements i no era conscient d'ell i el seu desig mentre feia el destí. Així, mentre preguem a Allah per a alguna cosa, hi ha limitacions de destinació per a nosaltres en absolut, amb ajudar a les nostres súpliques podem arribar a Allah com ho fa també el destí.

Sempre podem demanar a Allah com Salomó (pau ser a ell) li va demanar que ens ajuda i ens inspira bones obres:

Així [Salomó] va somriure, divertir-se en el seu discurs i va dir: Senyor meu, permetre'm per estar agraït pel seu favor que hagi atorgat sobre mi i sobre els meus pares i fer justícia que aprovar. I admetre'm per la seva misericòrdia a [les files de] seus servents justos.

(Alcorà: 27/19)

Un podria preguntar: "si no creuen en Allah llavors no pot demanar Allah ajuda. Per tant, no pot superar el destí i es destinaran a destí. Així que és just que jo estic castigat?" En l'Islam l'estat inicial és l'estat pur on no hi ha cap falsos déus com en la situació d'Abraham (pau ser a ell); però l'home inventa falsos déus i aquests li impedeix buscant refugi en el veritable Déu com en la seva declaració relacionades en els versos següents:

Va [141] va dir, "Fer veneren allò que vosaltres [mateixos] forjar, mentre que Allah creava vostè i el que fas?"

(Alcorà: 37/95-96)

Una persona que creu en els déus falsos mateix blocs de contactar-se amb aquell que fa també el destí. Així que ha de triar per tornar a Allah, a l'estat pur inicial i evitar els falsos déus que ell mateix ha inventat com s'indica en el vers següent:

I que qual es va venerar altre que Allah li havia evitat [de submissió a Allah]. De fet, va ser de un poble incrèdul.

(Alcorà: 27/43)

8.3.4 NOSTRA ELECCIÓ PROCÉS HA DE SER COHERENT

Una persona que culpa Allah per a les seves decisions seria incoherent en si mateix:

Si una persona és capaç d'Allah culpa per la seva elecció mal i les seves conseqüències, llavors per què va aprova l'elecció mal que fa i les seves conseqüències? Per què no va penedir? Ell vol la forma i l'ajuda de Allah o no?

Si va aprova la seva elecció mal i les seves conseqüències per a què es va culpar a algú més? Si ell no vol que l'ajuda de Allah com va culpar-lo?

No podem afirmar que una cosa que hem "criticar" ens fa "pensar" alguna cosa malament.

D'altra banda, el càstig és d'una manera el reflex de la delinqüència a la penal. Així el penal no protesta. Si ho fa aquest crim cap a la víctima i si és injust per què ho fa contra la víctima? Si és una cosa acceptable per què vols va protestar contra d'ella quan s'hi reflecteix tornar a ell?

8.3.4.1 L'ACORD NO HA CANVIAT DESPRÉS QUE S'HA EXECUTAT

I el dia que els que dubtaven estan exposats al foc [es diu], "vostè esgotat el seu plaers durant la seva vida mundana i gaudir-los, així que aquest dia vostè serà guardonat el càstig de la humiliació perquè fos arrogant a la terra sense dret i perquè fos desafiant desobedient."

(Alcorà: 46/20)

Com hem esmentat anteriorment, fem les nostres opcions lliurement i Allah aprova-los i li dóna el que li demanem contra el preu que estem disposats a pagar o el risc que prenem.

Apersona pot optar per gaudir de la vida present i d'estar satisfet amb ella en lloc d'aconseguir el plaer d'Allah i el paradís. Llavors cada dia l'acord és parcialment executat i confirmat. Cada dia la persona recull alguns dels beneficis de l'acord i ho afirma. La persona té la llibertat d'escollir o canviar la seva direcció o l'acord fins que mor. La mort és el punt concloent total en l'execució d'una part principal de l'acord. Des de llavors en l'altra part de l'acord s'executarà. Fins a la mort, l'execució de l'element mundans de l'acord es completarà. Si la persona està satisfet amb el que va passar, a continuació, hi ha res de dolent des seu punt de vista i ningú no té la culpa. Això és totalment personal com en el cas d'una persona que gaudia fumadors, tot i que a causa de fumar va morir de càncer a l'extrem.

I s'ha completat la implementació especialment de les clàusules positives de l'acord per disbelievers en aquest món: va pot gaudir sent lliure de donant gràcies al Senyor, de no sentir-se qualsevol responsabilitat cap a ell; potser ell han gaudit tots els plaers que ell volia. Com qualsevol protesta per la injustícia es realment passa només després que s'ha executat l'acord, la disbeliever no serà capaç de protesta en el futur. Això és perquè en aquell moment, una part essencial de l'acord, bé per la disbeliever de la seva Perspectiva es han estat ja executades. Un acord no pot ser protestat després seu clàusules positius per una de les parts s'implementa com podem veure en el següent vers:

I [en] s'ha acostat la veritable promesa; a continuació, de sobte els ulls d'aquells que dubtaven es estar mirant [d'horror, mentre diuen], "O aflicció per nosaltres. havíem estat unmindful d'aquest; més aviat, estàvem malfactors."

(Alcorà: 21/97)

8.3.4.2 SI UNA CULPA AL LÀ SOBRE LA BASE DE LA JUSTÍCIA, AIXÒ SIGNIFICA QUE AL LÀ HA JA LI VA OFERIR L'ORIENTACIÓ, PERÒ SABENT VA REBUTJAR

D'altra banda, qui culpa al là sobre el terreny de la justícia vols han estat conèixer el valor de la justícia per Allah. Així que quan ell és injust això vol dir que sabent ell és l'elecció de ser injust, no a causa d'Allah. Si que promou la justícia, llavors primer ha de ser només cap a Allah i d'altres.

8.3.4.3 PREVAL EL RESULTAT FINAL

En l'Alcorà hi ha aquesta declaració:

Així mateix va fer aquells abans de negar fins que es va provar un càstig.

(Alcorà: 6/148)

Aquí veiem un èmfasi en la situació de l'ocurrència real del càstig. Imagini's que una disbeliever entra a l'infern. En aquell moment ell tampoc creurà en l'infern o no. Si ell creu, llavors ell es cregut basat en la seva pròpia observació i Allah no interfereix amb la seva decisió de creure o no, exactament com en aquest món on som lliures triar. Escull segons seu propi càlculs i observacions. Aquest és el cas en el vers citat. Si no creu, llavors, naturalment, hi res i ningú no la culpa. I en els versos següents hi ha una cita pertinent d'un discurs cap a la disbeliever en el futur:

"Aquest és el foc que s'utilitza per negar.

Llavors és aquesta màgia, o vostè no veu?

[Introdueixi a] cremar en ell; Aleshores, es pacient o impacient és el mateix per a vostè. Vostè són només recompensada [per a] el que solia fer."

(Alcorà: 52/14-16)

La veritat està relacionat en última instància, el que passa. Quan el que passa és vist, un pot posar endavant un argument que contradiu el que passa ni portar endavant un argument que és damunt i fora el coneixement d'Allah. Per exemple, quan un disbeliever és a punt d'entrar a l'infern, ell no pot reclamar que Allah ha estat injust, perquè la seva reclamació serà només personal, i el seu raonament i els seus defectes es han estat ja coneguts per Allah. Si un afirma saber millor que Allah que no hi ha injustícia mentre que està sent castigat per la seva injustícia, llavors això és a causa de la seva arrogància i està equivocat. D'altra banda, en el món actual ell no pot reclamar com una injustícia contra si mateix perquè no creu en Allah.

8.4 SI ALLAH ÉS TOTPODERÓS I BONA PER QUÈ HI HA SOFRIMENT I EL MAL?

I Allah és sempre saber i savi.

(Alcorà: 4/111)

Allah és savi. El que ell fa, es basa en raons segons el seu punt de vista. Les coses que veiem com negativa en aquest món són també amb raons.

D'altra banda, la fase actual és una fase temporal que acabarà en un cert termini. És una fase preparatòria amb les seves moltes dimensions incloent-hi les dimensions físics, biològics, socials, individuals per a la fase permanent en el futur. Així, el que veiem en aquesta fase és només una petita part de la imatge.

En molts casos la causa d'incredulitat és el rebuig de les coses que estan en contra d'alguns sentiments personals. En molts casos la causa d'incredulitat és el rebuig de què s'observa, com en la declaració: "Jo no crec en un Déu que fa que un nen d'un dau de pare innocents". Això significa que una persona anava a creure en Déu només amb la condició que no hi ha nens va morir. En altres paraules es creuria si Déu és exactament segons als seus desitjos. Segons l'Islam, preval l'observació i Allah no està d'acord als nostres desitjos, segons ell mateix i en certa mesura d'acord amb el que observem. Això és perquè hi ha una relació entre el que observem i Allah.

En general pateix és la conseqüència d'Allah prendre de nou el que ha donat. Com no hi ha cap Déu que no sigui ell, no va prendre alguna cosa que va ser donada o en última instància creada per algú altre. És ell qui dóna, i és ell qui té el dret a recuperar el que li dóna. Per exemple, per a algunes persones la mort d'una persona que té fills pot ser considerat com una cosa que no ha de passar. No obstant això, Allah que ha donat aquesta persona la vida i els fills del seu pare pot naturalment prendre el que ha donat-los de nou. No podem afirmar que més Clement que Allah que fa milers de milions de criatures viuen. I no pot obligar a Allah per donar com volem.

Éssers i esdeveniments no són completament bo o totalment dolent. Hi ha aspectes positius i els aspectes negatius en molts casos. Una altra vegada mentre que alguna cosa és dolent per a algú, pot ser bo per algú altre. Allah no és només el Senyor d'aquells que viuen en un moment determinat; Ell és el Senyor de tots, incloent-hi aquells que viuen i aquells que es viuen. Les generacions més grans deixarà per obrir la sala per a les noves. Això també permet que les coses canviïn en general, per a millor. Hi ha referència a aquests fets en els versos següents:

Dir, "O Allah, propietari de la sobirania, donar a qui es de sobirania i sobirania de qui es vol prendre.

Honor a qui es vol i qui es humil.

A la seva mà és [tot] bo. De fet, ets sobre totes les coses competents.

Causen la nit entrar el dia, i que causa el dia entrar a la nit;

I portar la vida de morts, i portar els morts de la vida.

I donar subministrament a qui es vol sense compte."

(Alcorà: 3/26-27)

En molts casos, mal és vist com mal perquè és menys bo en comparació amb una situació millor; Encara que aquesta situació mal és essencialment bona i satisfactòria. Per exemple, si una persona que és propietària de 100 apartaments perd 90 d'ells a causa d'un terratrèmol, que pot ser molt infeliç. No obstant això, moltes persones seria molt feliços si propietat d'un apartament.

En algunes coses de casos que veiem com mal pot ser en la seva majoria bons. Moltes coses que veiem com dolent pot produir molts resultats positius. Per exemple, per a alguns estudiants pot ser un malson per fallar en alguns exàmens. Però si hi havia cap risc de fracàs en els exàmens, llavors els resultats de l'educació seria menys satisfactòries. El vers següent fa referència a aquest fet:

Però potser et odi d'una cosa i és bo per a vostè; i potser t'agrada una cosa i és dolent per a vostè. I Allah sap, mentre que no saps.

(Alcorà: 2/216)

El mal o el bé són subjectiu en molts casos. El definitiu bondat o maldat d'una cosa es determinarà d'acord amb l'únic que és completament Kowner.

També a causa de les debilitats que tenim com a éssers humans, certs esdeveniments pot semblar molt pitjor del que realment són. Quan veiem un innocent die de nadó, ens pot ser molt desesperada, perquè no som capaços de crear; però per a Allah és molt fàcil crear-li una altra vegada.

Un grup de mal consta de delictes que s'han compromès voluntàriament pels éssers humans com els fraus, assassinats, robatoris. Mals entre aquests que no estan en equilibri en aquest món es ser compensades plenament a i després el dia del judici i l'equilibri s'establiran tant pel penal i la víctima. Hi ha una referència a això en el vers següent:

I posem les balances de Justícia pel dia de resurrecció, així que cap ànima es tractaran injustament en absolut. I si hi [encara] el pes d'una llavor mostassa, anem a portar-ho endavant. I prou estem com a comptable.

(Alcorà: 21/47)

Així, per exemple es pot dir que al là ha de no permetre que una persona roba el bé d'algú altre. Si aquest robatori es veu com tota la història, llavors certament seria totalment injust. No obstant això, no és tota la història. Aquesta situació sorgeix perquè Allah facultada els éssers humans i els va donar la llibertat d'escollir les seves decisions individuals i socials. Així tan males obres pertanyen a éssers humans, i que tenen conseqüències. Allah establir sancions contra aquests fets en aquesta vida com una orientació per a nosaltres. D'altra banda, en el futur com esmentat en el vers citat l'equilibri es ser plenament establert. Així tota la imatge és preciosa i equilibrat, tot i que la petita part que veiem a vegades pot semblar lleig i desequilibrada.

Així, les consideracions de limitat o subjectiva punts de vista pot ser enganyoses sobre la relació del mal i Allah. En aquest context, el bé i el mal que són rellevants per a cada un de nosaltres ha de ser determinat d'acord amb la situació de la nostra relació amb Allah. Per exemple una persona que està en un gran benestar en un moment determinat, però en mal estat en la seva relació amb Allah pot no ser considerat de fet d'estar en una bona situació. De la mateixa manera, una persona que té greus problemes de salut, però que està en una bona relació amb Allah és de fet en una bona situació. Tots els problemes més que problemes en la nostra relació amb Allah són temporals. En els versos següents podem veure un exemple sobre aquest fet:

De fet, Qarun era de la gent de Moisès, però va tyrannized-los. I li donàvem de tresors dels quals claus vols la càrrega un grup d'homes forts; llavors la gent deia, "no gaudirà. De fet, Allah no li agrada l'exultant.

Però busquen, a través d'allò que Allah ha donat a vostè, la casa de la d'ara endavant; i [encara], no oblidem la seva porció del món [present]. I fer un bon com Allah ha fet bé per a vostè. I no de corrupció a la terra el desig. De fet, Allah no li agrada corrupters."

Va dir, "Li va ser només donat perquè tinc coneixement." Ell no sabia que Allah havia destruït davant d'ell de les generacions els que eren més grans que ell en el poder i una major en acumulació [de riquesa]? Però els criminals, sobre els seus pecats, no demanarà [142] .

Així que va sortir abans de la seva gent en el seu ornament. Aquells que es desitja la vida mundana, va dir, "Oh, would que teníem com el que va ser donat a Qarun. De fet, és un dels gran fortuna.»

Però aquells que havien donat coneixement va dir: "Ai per a vostè! La recompensa de Allah és millor per a ell que creu i fa justícia. I cap convaliden excepte el pacient".

I hem provocat la terra d'empassar-lo i casa seva. I era per a ell cap empresa per ajudar-lo més que Allah, ni era d'aquells que [podria] defensar-se.

I qui havia desitjat per a la seva posició el dia anterior va començar a dir: "Oh, com Allah estén prestació a qui testaments dels seus servents i restringeix-ho! Si no que Allah tenia que confereix el favor a nosaltres, ell hauria fet empassar-nos. Oh, com els disbelievers no ho aconseguim!"

(Alcorà: 76/28-82)

Per tant, sempre que una sotmet a Allah i segueix la seva orientació, tot és bo per a ell. Com va dir en l'Alcorà:

El que ve a tu de bon prové d'Allah, però el que ve a vostè del mal, [O home], és de tu mateix.

(Alcorà: 4/79)

Des de la Perspectiva dels éssers humans, si tenim certa força, certs valors i si tenim confiança en Allah, les coses que considerem com negatius per a nosaltres en la primera vista ens farà més forts. Per exemple, suposem que algú tenia un problema de salut i és pacient i demana ajuda a Allah. En aquest cas, hi haurà una relació més fortes entre ell i Allah i Allah va a apreciar que i augmentar la seva graus en el seu paradís. Problemes com activar, millorar i fer emergir nostres poders interiors com la pietat, paciència i el nostre amor per Allah i per altres. Però per descomptat aquests efectes no serà la mateixes per a tothom. Alguns es van contra Allah a causa d'aquests esdeveniments com si fossin superiors a ell. Així que aquests esdeveniments servirà com proves també. Això s'explica concisa en els versos següents:

I segurament es prova amb una mica de por i la fam i la pèrdua de riquesa i vides i fruites.

Però donar bona notícia per al pacient, que, quan vagues de desastre, diuen, "fet que pertanyem a Allah, i de fet li tornarem."

Aquests són els que a qui són benediccions del seu Senyor i misericòrdia. I són els que són [amb raó] visites guiades.

(Alcorà: 2/155-157)

8.5 QUINES SON LES DIFERENCIES PRINCIPALS ENTRE ISLAM I CRISTIANDAT?

Com a font dels missatges del profetes Muhammad, Moses i Jesus Christ (pau ser a ells) és el mateix, les essències dels seus missatges són la mateixa [143]. No obstant això, el judaisme tradicional

contemporani i cristianisme difereixen en certa mesura dels ensenyaments originals de Moisès i de Crist Jesús (pau ser a ells). Per tant, hi ha diferències entre l'Islam i les religions. I com podem veure en el vers següent, l'Islam convida els jueus i els cristians a l'essència d'aquests missatges:

Dir: «O gent de l'escriptura, arribar a una paraula que és comú entre nosaltres i que no adoraran excepte Allah i no associar-se res amb ell i no prendre un altre com a senyors en comptes d'Allah. " Però si s'allunyen, llavors diuen, "Donar testimoni que som musulmans [sotmetre's a ell]."

(Alcorà: 3/64)

Així que en les parts següents explicarem les principals diferències segons els elements essencials:

8.5.1 DÉU

8.5.1.1 ELS ATRIBUTS DE DÉU

En el cristianisme l'enteniment sobre Déu és com segueix: el concepte de Déu hi ha tres persones que es diu que són un. Alguns cristians entendre'l com a tres parts formant un tot. Alguns d'ells entendre'l com un sol Déu amb tres formes. Alguns d'ells ho entenc com un Déu que ha transformat temporalment en un ésser humà [144]. Alguns d'ells ho entenc com tres persones que tenen el mateix objectiu [145]... Les dues parts o formes d'aquesta unitat són homes, similars als éssers humans i representat generalment com blancs a certes edats. L'altre és un fantasma. Com a mínim un d'ells precedeix de l'altre que tot i que són tot primordial; per a alguns no hi ha cap seqüencial prioritat entre ells. Com a mínim un d'ells va néixer i va morir. Aquesta mort succeir de manera que hi ha un sacrifici i així que Déu és capaç de salvar els éssers humans del pecat. Hi ha uns altres trets comuns entre algunes parts d'aquest Déu i altres criatures, com tenir parts com els ulls, les orelles, nas, massa...

Segons l'Islam-Jesucrist (pau ser a ell) mai va dir aquestes coses. Va ser professor de la mateixa manera com Muhammad (pau ser a ell). Segons l'Islam Déu és un. Ell no es compon de formularis, les versions i persones diferents. Ell és diferent a tot. En l'Islam, Allah és el Senyor de tot, ell no és un ésser humà, ell és el Déu de tots els universos. Ell és el Déu d'una formiga, però també ell és el Déu de qualsevol galàxia, i ell és ni masculí ni femení. Ell és més enllà de què podem imaginar. Nosaltres no pot comparar-lo amb un ésser humà.

En el vers següent Allah clarament rebutja trinity:

Així cregui en Allah i els seus missatgers. I no diuen, "Tres"; desistir és millor per a vostè. De fet, al là és però un sol Déu. Exaltat és ell damunt tenir un fill.

(Alcorà: 4/171)

8.5.1.2 RELACIÓ AMB DÉU

D'altra banda, en el cristianisme Déu és sotmès als éssers humans de certa manera. En el cristianisme Déu sacrificis el seu fill per a éssers humans.

Segons el judaisme i el cristianisme hi ha una relació orgànica entre Déu, jueus i cristians. Però segons l'Alcorà, ni els jueus ni els cristians tenen qualsevol privilegis o qualsevol relació especial amb Allah. El vers següent explica això:

Però els jueus i els cristians diuen,

"Som els fills d'Allah i seu estimat."

Dir, "Llavors per què ell castigar-lo pels seus pecats?"

Més aviat, li són éssers humans entre els que ha creat. Va perdonar qui ell voluntats, i es castiga a qui ell voluntats.

I per Allah pertany el dominion dels cels i la terra i qualsevol cosa que sigui entre ells i a ell és la destinació [final].

(Alcorà: 5/18)

Segons el cristianisme l'èxit és a través de Jesucrist (pau ser a ell). Però segons l'Islam hi ha criteris objectius que han de complir per tenir èxit com s'explica en el vers següent:

No serà d'acord amb el seu desitjos [musulmans], ni els de la gent de l'escriptura [jueus i cristians];

Qui treballa mal, voluntat tenen la recompensa dels mateixos, i que no trobarà cap protector o ajudant a més a més d'Allah.

(Alcorà: 4/123)

8.5.2 PROFETA

Segons avui dominant el cristianisme-Jesucrist (pau ser a ell) és un Déu. Segons el judaisme és un profeta fals i un mentider. Segons l'Islam és un ésser humà i un Missatger d'Allah i el Messies com s'explica en els versos següents:

Els tenen sens dubte dubtaven que diuen que Allah és Crist, el fill de Mary. Dir, "Llavors que podria evitar Allah en tot si es tenia la intenció de destruir Crist, el fill de Maria, o la seva mare o tothom a la terra?" I per Allah pertany el dominion dels cels i la terra i tot el que és entre ells. Crea el que ell voluntats, i Allah és sobre totes les coses competents.

(Alcorà: 5/17)

El cel gairebé ruptura dels mateixos i la terra es divideix obert i redueix les muntanyes a la devastació que atribueixen a la Beneficent un fill.

I no és adequat per a la Beneficent que ha de tenir un fill.

(Alcorà: 19/90-92)

El Messies, fill de Maria, no era però un Missatger; [altres] missatgers han mort abans que ell. I la seva mare era un seguidor de la veritat. Tots dos solia menjar. Mira com fer clars per a ells els signes; Llavors mireu com són lus.

(Alcorà: 5/75)

Les declaracions de Crist Jesús (pau ser a ell) en fer de John/12/49-50, és clar que va dir que era un Missatger. En aquests versos, clarament diu que: no ha parlat d'ell mateix, però que el Senyor que va enviar li va donar un manament sobre què dir i què parlar. I que qualsevol cosa que ell parla, parla només com el Senyor ha dit ell.

Una altra vegada, com podem veure en John/17/11, la relació de Crist Jesús (pau ser a ell) a Allah és en la seva llengua principalment una similitud, i la seva unitat és una unitat pel que fa a la seva obediència al seu Senyor: en aquest vers, li demana al Senyor per protegir els creients en el seu nom per tal que siguin u, com ell i el Senyor són un.

Segons l'Islam, Profeta Muhammad (pau ser a ell) és només un ésser humà com nosaltres, com clarament i concisament aclarit en el vers següent:

Dir, (O Muhammad) " jo sóc només un ésser humà com tu, a qui ha estat revelat que el seu Déu és un Déu. Així que qui d'esperar la reunió amb el seu Senyor deixar-lo fer treball just i no s'associen a l'adoració del seu Senyor ningú. "

(Alcorà: 18/110)

Un ésser humà és com un punt quan comparem a la terra; la terra és com un punt quan podem comparar-ho amb el sistema solar. El nostre sistema solar és com un punt quan ho comparem amb la nostra galàxia. Nostra galàxia és com un punt quan comparem a milers de milions de galàxies que s'han descobert fins ara. I totes aquestes galàxies són potser com un punt dins nostre espai-temps i el nostre univers. I nostre temps espacial és potser com un punt quan comparem a la space-times i els universos que Allah pot haver creat. I tots aquests són molt menys que un punt en comparació amb el que Allah pot crear i sostenir. Així com és possible assignar una semblança entre Allah i un ésser humà que és tan dèbil en comparació amb el que Allah creava? I com un ésser humà es pot dir que el seu fill?

A més, segons l'Alcorà, Jesús (pau ser a ell) tampoc no va morir ni crucificat [146] com s'explica en els versos següents:

I per la seva incredulitat i la seva sentència contra Maria un gran calúmnia,

I [per] la seva dita, "de fet, ens han matat el Messiah, Jesús, el fill de Mary, el Missatger d'Allah." I no va fer matar-lo, ni feia van crucificar-lo; però semblava que ho unto ells. I de fet, aquells que difereixen sobre això en dubte sobre això. Tenen cap coneixement d'això excepte el seguiment de l'Assumpció. I no va fer matar ell, per a alguns.

(Alcorà: 4/156-157)

8.5.3 METODOLOGIA

La Trinitat creu per cristians principals interrogants com: si Déu té un pare té una mare com a bé [147]? Si hi ha un Déu Pare, llavors que és el pare d'aquest pare? Que coordina entre pare i fill, especialment si hi ha conflictes? Si són mateixes per què hi ha tres persones? Si ells no són els mateixos com són un...? Si hi ha més d'un element o formes de Déu com el que sabem que no hi ha

una quarta part o formulari o un altre Déu? Que ha creat el nas, els ulls... de Jesús (pau ser a ell)? Són self-creator i si és així a través de quin procés? Si són self-creator llavors per què vols creuen en un Déu quan veiem coses similars en l'univers? [148]

Aquestes preguntes són molt crítiques en les que es relacionen amb la metodologia de l'individu que opta per la religió. Aquestes preguntes són fonamentals en les que es relacionen amb l'essència del concepte de "Déu". Per exemple, si algú creu que la seva samarreta és el Déu, llavors probablement el que vol dir pel concepte de Déu seria molt diferent que el que un musulmà o cristià significa pel concepte de Déu. Així que per a aquesta persona el concepte de Déu és només un concepte opcional amb cap claredat. Així, ell no està liderat pel que ell observa en l'univers i per un procés lògic.

Quan un no es pot explicar a si mateix aquestes preguntes per l'ús de la lògica coherent, llavors ell accepta les respostes i la creença sense qüestionar, és a dir, només a través del dogma [149]. Així si és sense qüestionar, llavors per què vols no va triar una altra fe o incredulitat sense qüestionar? No obstant això, en l'Islam gairebé tots els musulmans creu que hauria i pot defensar la seva fe per l'ús de la lògica com mostrat en l'Alcorà.

8.5.4 LLIBRES SAGRATS

En el antic i Nou Testament hi ha prediccions sobre el futurs missatgers i missatges d'Allah. Per exemple en l'antic Testament / Deuteronomi/18/18-19 llegim: "I es alçar-los un profeta entre els seus germans, com a tu i posarà les meves paraules a la seva boca; i parlarà unto ells tots els que seran Mani-li. I vindrà a passar, que qui no prestar atenció a les meves paraules que parlarà en nom meu, I serà necessari que d'ell."

I en el Nou Testament / John 16/12-13-Jesucrist (pau ser a ell) diu: Tinc encara moltes coses a dir a vostè, però vostè no pot tenir-los ara. Amb tot això quan ell, l'esperit de la veritat [150], ha arribat, ell us guiarà a tota veritat: per no parlarà de si mateix; però tot el que ell sent, que es parlava: i ell et mostrarà les coses per venir.

Així, es desprèn de les paraules de Jesús Crist (pau ser a ell) que hi havia una necessitat per a una futura missatge diví i un Missatger futures [151]. Així que el missatge de Jesús Crist (pau ser a ell) no ha estat plenament rebut per la seva comunitat [152]. Per als jueus que encara esperen el Messies de venir també hi ha coses més importants que han de complir; Així que per als jueus també el judaisme encara no està completa. No obstant això, amb el Profeta Muhammad (pau ser a ell) el missatge d'Allah ha estat realitzat per la humanitat de la manera més clara i més complet com podem veure en els versos següents:

Aquest dia han perfeccionat per a vostè la religió,

I completar el meu favor a vostè,

I han aprovat per a vostè,

L'Islam com a religió.

(Alcorà: 5/3)

Muhammad no és el pare de [qualsevol] un dels seus homes, però [és] el Missatger d'Allah i l'últim dels profetes. I Allah té ple coneixement de totes les coses [153] .

(Alcorà: 33/40)

Així que, com l'Alcorà és el missatge final diví, a diferència de les anteriors llibres sagrats, Allah no dóna la garantia que es protegir-lo:

De fet, és que qui envia cap avall de l'Alcorà i de fet, que serà el seu tutor.

(Alcorà: 15/9)

I històricament que es protegia. Avui tenim un Alcorà a tot arreu que és en la llengua original en el qual es va revelar. Però les primeres còpies disponibles del Nou Testament per exemple són en grec. No obstant això Crist Jesús (pau ser a ell) va parlar essencialment arameu i potser alguns hebreu. Qualsevol persona que va treballar en textos tècnics en diferents idiomes sap molt bé quant és fonamental per tenir un text en la llengua original per estudiar correctament el seu significat.

8.5.5 TOLERÀNCIA

Els cristians consideren majoritàriament Prophet Muhammad (pau ser a ell) com un profeta fals i com un mentider. Jueus majoritàriament considerar profetes de Jesucrist i Muhammad (pau ser a ells) com profetes falsos i mentiders. Els musulmans creuen en els profetes Moisès, Jesús i Muhammad (pau ser a ells) com a missatgers veritables i respect-worthy d'Allah. A més, per creure en ells és un requisit de ser un musulmà.

El judaisme posa èmfasi en una nació; El cristianisme destaca una persona en la història. Abans d'ells hi havia altres nacions i persones. No obstant això, el missatge de l'Islam no és un missatge original, no és un missatge local i és universal; i el Profeta Muhammad (pau ser a ell) no és un Missatger original d'una nova fe com subratllat en el vers següent:

Dir, "jo no sóc una innovació entre els missatgers, ni fer saber què es farà amb mi o amb vostè. Només seguir allò que es revela a mi, i jo no sóc sinó un Avisador clara."

(Alcorà: 46/9)

8.5.6 ESTIL DE VIDA

En l'Islam no hi ha cap intermediari entre Allah i l'individu. Allah és el prop. Ell és més a prop a algú fins i tot que els seus pares. Per tant no hi ha cap intermediari classe religiosa en l'Islam. Així, per exemple, si l'imam no és present en una mesquita, un enginyer que sap com pregar pot conduir a l'oració. Ningú no pot assegurar que qualsevol privilegis en la vista d'Allah. A reclamar això, és un gran pecat.

Per tant no hi ha cap monaquisme a Islam. De fet, com se ns informa en el vers següent, el monaquisme no existeix en l'origen del cristianisme molt:

Llavors va enviar seguint els seus passos nostres missatgers i seguit [ells] amb Jesús, el fill de Maria i li va donar l'Evangeli. I ens col loca en els cors d'aquells que el seguien compassió i pietat. Però el monaquisme que inventaven per si mateixos, que no receptor per a ells: [hem manat] només el

cercant el bon plaer d'Allah; però no observar-lo amb a causa de l'observança. Així que ens va donar els que creu que entre ells la seva recompensa, però molts d'ells estan desafiant desobedients.

(Alcorà: 57/27)

Com podem veure en els versos següents, fins i tot en el dia religiosament més important de la setmana, els musulmans són recomanats per anar a la seva feina després de l'oració principal que dura durant aproximadament mitja hora:

O que han cregut, quan la convocatòria es fa per la pregària en el dia de divendres, continuació, procedir al record d'al·là i deixar el comerç. Que és millor per a vostè, si vostè sabés.

I quan s'ha celebrat l'oració, dispersos dins la terra i busquen de la generositat d'Allah, i Recordeu que Allah sovint que vostè pot tenir èxit.

(Alcorà: 62/9-10)

És considerat com una persona que fa el seu negoci de manera justa i només amb la intenció d'aconseguir el plaer d'Allah ser pregant. Aquesta declaració de Prophet Muhammad (pau ser a ell) és una bona indicació en aquest sentit: "el veraç i sincer es serà amb els profetes, persones veraces i màrtirs en el dia de judici [154]." Per tant, en l'Islam la vida mundana i vida religiosa es combinen.

Mentre que no hi ha cap classe religiosa i monaquisme a Islam, tothom s'espera que tenen una forta relació amb Allah. Les oracions diàries freqüents són un bon exemple en aquest sentit.

Salvació en el cristianisme es creu que és a través de Crist Jesús (pau ser a ell). Així, per exemple una persona que fa malvats fets però creu en Crist Jesús (pau ser a ell) com a Déu, es troba en una situació millor que una persona que creu en Allah com Déu i fa bones accions. Així que l'efecte de fer bones obres és limitat en el cristianisme.

En el cristianisme es creu que certs éssers humans són intermediaris entre Déu i d'altres. En el cristianisme, l'acte inicial en aquest sentit és que Déu va sacrificar el seu fill i/o es va convertir en un ésser humà per tal de salvar la humanitat. D'altra banda, en certes denominacions hi ha la pràctica de confessió en la qual la gent confessar els seus pecats a determinades persones per tal de ser perdonat. Tanmateix en l'Islam, no hi ha cap intermediari entre Allah i l'individu.

8.5.7 PECAT ORIGINAL

En el cristianisme hi ha una creença en el pecat original. Aquesta creença és el següent: el primer home i la dona comès un pecat. Les següents generacions heretar aquell pecat. Treure aquell pecat cal que hi hagi un sacrifici. El Déu per tal de salvar els éssers humans qui estimava molt, li va donar el seu fill com el sacrifici. Així que gràcies al seu fill el éssers humans pot aconseguir lliurar del pecat.

Segons l'Islam el concepte del pecat original no és acceptable: el primer home i la dona van pecar. No obstant això van demanar perdó a causa d'aquell pecat i Allah va perdonar-los. El vers següent es refereix a això:

Llavors Adam va rebre de les seves paraules del Senyor [alguns], i va acceptar el seu penediment. De fet, és el que és el Accepting de penediment, el Clement.

(Alcorà: 2/37)

Així que no hi ha cap pecat ser heretats per d'altres.

A més, en l'Islam pecats no són heretades. Així que cada nen neix pura i neta de qualsevol pecats que els seus pares pot haver comès. En l'Alcorà Allah va donar molts exemples en aquest sentit: per exemple el Profeta Abraham (pau ser a ell) era fill d'un disbeliever; el fill de Noah Profeta (pau ser a ell) va ser un disbeliever.

Allah no cal donar cap sacrifici per perdonar a algú. Com una persona sincerament demana perdó, lamenta el seu pecat, intenta anul·lar el seu mals fets per fer bones obres i millora de si mateix que pot ser perdonat per Allah. Un dels seus noms és al que perdona.

D'altra banda en l'Islam ningú s'encarregarà d'un altre, sempre que no hi ha cap relació de causa i efecte. Així, Jesús (pau ser a ell) no està obligat a suportar els pecats dels altres.

8.6 HI HA EN ELS LLIBRES SANTOS ANTERIORS SOBRE EL PROFETA MUHAMMAD PROFECIA? SI HI HA QUÈ ÉS?

Aquells a qui ens va donar l'escriptura ell sap com saben els seus propis fills. Però de fet, una festa d'ells amagar la veritat mentre que saben [que].

(Alcorà: 2/146)

Així que si vostè està en dubte, [O Muhammad], sobre allò que ens ha revelat a vostè, llavors demanar aquells que han estat llegint l'escriptura davant de vostè. La veritat sens dubte ha arribat a vostè del seu Senyor, així mai no serà entre el criticaven.

(Alcorà: 10/94)

En el vell i el Nou Testament hi ha molts profecies sobre el Profeta Muhammad com Allah explica en l'Alcorà. L'antic i Nou Testament foren escrites molts segles abans de Prophet Muhammad (pau ser a ell) va néixer. Fins i tot en les versions poc original i indirectes actual d'aquests llibres sagrats podem veure molts d'ells. Algunes d'aquestes profecies són [155] :

8.6.1 INFORMACIÓ RELLEVANT SOBRE MAHOMA I L'ALCORÀ EN DEUTERONOMI/33

En els versos següents, veiem una referència de Moisès a si mateix, Jesús i Muhammad (pau ser a ells.) i la seva ubicació. Pel que fa a Prophet Muhammad (pau ser a ell), hi ha una referència també a la conquesta de la Meca del Profeta Muhammad amb els seus amics aproximadament 10.000. Una vegada més en els versos següents hi ha una referència a la Llei de Prophet Muhammad (pau ser a ell) va portar - la llei segons l'Alcorà-.

Els versos en Deuteronomi 33/1-2 són les següents: I aquesta és la benedicció, wherewith Moisès l'home de Déu va beneir els fills d'Israel abans de la seva mort. I va dir que el Senyor vi [156] de Sinai i es va aixecar des de Seir unto ells; va brillar successivament de Mont Paran, i va arribar amb deu milers de Sants: des de la seva mà dreta va ser un ardent dret per a ells.

La Bíblia informa i confirma que el profeta Moisès va rebre revelacions des d'Allah a muntar de Sinai [157] que Jesucrist va viure i va rebre les revelacions d'Allah a Judà definit també amb el Puig de Seir [158] ; i que un profeta vols rebre revelacions d'Allah en la regió Paran que també se superposa amb el la Meca de avui (escrit també com Bacca en l'Alcorà) i que es durà a terme un gran èxit amb 10.000 persones, i que portarà una llei. Podem veure que per a l'últim missatge d'Allah s'ha utilitzat el sabates verb, mentre que per a Moises i Jesús els verbs "venir" i "pujar" han estat utilitzats respectivament. L'ús de les sabates de verb ens recorda la profecia que Jesús explica com "ell us guiarà a tota veritat" en el vers de Gospel de John 16/13. Una altra vegada això ens recorda la garantia que Allah no dóna a l'Alcorà que va protegir l'Alcorà, com aquest llibre serà manifest per a tots.

En el vers següent en Habacuc 3/3 també hi és una referència a una revelació que ve de la regió Paran.

El vers d'Habacuc 3/3 és el següent: Déu va venir de Teman, i el Sagrat un de Mont Paran. Selah. Seva glòria cobert els cels i la terra era ple de seu elogi [159] .

8.6.2 INFORMACIÓ RELLEVANT SOBRE EL PROFETA MUHAMMAD EN LA GÈNESI 21/9-21 I GENESIS 17/19-20

Sobretot cal destacar el punt que després de Jesucrist hi haurà un major compliment pel que fa a la comunicació des d'Allah. En el següent link aquest compliment més específicament a Prophet Muhammad gràcies a alguna informació que podem trobar en la Bíblia:

En els següents versets de la Bíblia, podem veure que el lloc on s'havien assentat Ishmael era Paran. Una altra vegada diu que Allah en els versos següents, que des d'Ishmael Allah farà una nació. Avui no hi ha cap nació conegut de Ishmael més que la un comunitat conegut d'acord amb l'Islam. I a la història de la península Aràbiga, Ishmael vivia en la Meca, i Muhammad va arribar de la descendència d'Ishmael (pau ser a ells) i va viure a la mateixa regió. Les moltes restes i ubicacions a la Meca, el coneixement que està disponible gràcies a la forta tradició d'enregistrament les genealogies en suport d'Arabia això molt clarament. Per tant sabem clarament que l' prophetship del Profeta Muhammad, que vivia a la regió de Paran , i profetitzava la superposició d'èxits molt bé amb el següent.

És clar els següents versos de Gènesi 21/9-21 que el lloc on vivia l'avantpassat de Muhammad de Profeta Ishmael s'anomena Paran [160] .

Aquests versos són els següents: Sarah i veure el fill de l'egipci, que ella havia nascut unto Abraham, burla Hagar. Per la qual cosa va dir unto Abraham, fora aquesta esclava i el seu fill: perquè el fill d'aquesta esclava no serà hereu amb el meu fill, fins i tot amb l'Isaac. I la cosa va ser molt dolorós a la vista de Abraham pel seu fill. I Déu deia unto Abraham, que no sigui dolorós a la teva vista pel noi i per la teva esclava; en tot el que Sara ha dit a tu, prestar atenció a la seva veu; per a l'Isaac teva llavor s'efectuarà. I també del fill de l'esclava farà una nació, perquè ell és la teva llavor. I Abraham va aixecar d'hora al matí i prenia pa i una ampolla d'aigua i el donava a Hagar, posant-lo a l'espall i el nen i li va enviar a: i ella marxava i vagava pel desert de Beerxeba. L'aigua es va dedicar a l'ampolla i llençava el nen sota un dels arbusts. I es va anar i es va asseure a la seva cap avall over against d'ell una bona manera de, ja que eren un arc tir: per, va dir, deixa'm no veure la mort de l'infant. I ella sat over against ell i aixecar la veu i va plorar. I Déu sentia la veu del noi; i l'àngel de Déu anomenava a

Hagar del cel i li va dir el que aileth tu, Hagar? Por no; per a Déu té sentit la veu del noi on és. Sorgeixen, aixecar cap amunt del noi i tenir-lo a fallem mà; perquè li farà una gran nació. I Déu obria els seus ulls, i veia un pou d'aigua; i ella es va anar i omple l'ampolla d'aigua i va donar el noi beguda. I Déu era amb el noi; i ell va créixer i habità en el desert i es va convertir en un arquer. I habità en el desert de Paran: i la seva mare li va prendre una dona de la terra d'Egipte.

Els versos de Genesis 17/19-20 de suport també que la descendència de Profeta Ishmael tindrà importants èxits. Aquests versos són els següents:

I Déu va dir: Sarah thy dona et porta un fill en efecte; i thou shalt anomenen el seu nom Isaac: i es establiré el meu pacte amb ell per un pacte etern i amb la seva descendència després d'ell. I pel que fa a Ismael, he sentit tu: Heus aquí, han beneït a ell i ell farà fructífera i ell es multiplicarà molt; dotze prínceps es va engendrar, i li farà una gran nació.

8.6.3 INFORMACIÓ RELLEVANT SOBRE FINAL PROFETA COM S'EXPLICA A ISAÏES 42/1-12

En els següents versos veiem una altra predicció sobre un Missatger com el portador d'una altra llei. Certament, Jesús-Crist no va arribar amb una nova llei. En els versos següents que podem veure també que el missatge que portarà aquest profeta s'anomena "una nova cançó", aquesta compleix perfectament amb la música arrelada en l'Alcorà i la seva recitació freqüent. Una altra vegada en els versos següents podem veure que aquest missatger està relacionat amb la ubicació de Kedar [161], fill d'Ismael. Una altra vegada vam veure una referència específica a les lloances cridaners i trucades a les oracions en les declaracions "les ciutats del mateix aixecar la seva veu", "deixar que els habitants de la roca sing, deixar que ells criden des de dalt de les muntanyes". I tota la resta en els versos següents complir amb èxits del Profeta Muhammad.

Els versos d'Isaïes 42/1-12 són els següents: Heus aquí el meu servent, qui sostinc, el meu electe, en qui la meva ànima inusual; He posat el meu esperit [162] a ell: es donarà a llum judici als gentils [163]. Ell serà no plorar, ni aixecar, ni causar la seva veu s'escolta al carrer. Una canya molt serà ell no trencar, i el lli de fumar serà ell no de Tremp: es donarà a llum sentència unto de veritat. Ell no fallaran ni es desanimi, fins que ell han posat la sentència en la terra: i les Illes haurà d'esperar per a la seva llei. Així, diu Déu el Senyor, el que crea els cels i s'estenia a terme; el que es va estendre cap endavant la terra i que ve d'ell; Ell aquell giveth alè a la gent a això i per a ells l'esperit que a peu en el mateix: que el Senyor et anomenat amb justícia i es mantenir fallem mà i es guardaré i et donen per un pacte de la gent, per a una llum dels gentils; Per obrir els ulls de cecs, per dur a terme els presos de la presó i ells que se sentin en la foscor de la casa de la presó. Jo sóc el Senyor: que és el meu nom: i la meva glòria es que no donen a un altre, ni el meu elogi a les imatges gravades. Heus aquí, les coses ex els vénen a passar i fer coses noves declaro: abans que brollen que dir d'ells. Cantar al senyor una nova cançó, i l'elogi de l'extrem de la terra, vosaltres que aneu fins a la mar i tot el que és en ell; les Illes i els habitants dels mateixos. Deixa que el desert i les ciutats dels mateixos a aixecar la seva veu, els pobles que habiten Kedar : deixar que els habitants de la roca sing, deixar que ells criden des de dalt de les muntanyes. Deixar-los donar glòria al Senyor i declarar l'elogi a les illes.

En el vers següent veiem una referència a Hyppo a la Meca o Bacca, els sacrificis interpretat en peregrinació. També veiem que la casa de la glòria d'Allah és relacionat amb Kedar i Nebaioth, els dos fills d'Ismael.

El verset d'Isaïes 60/7 és la següent: tots els ramats de Kedar es van reunir junts a tu, els rams de Nebaioth s'ha ministre a tu: vindrà cap amunt d'amb l'acceptació a l'altar de mina, i es glorificar a la casa de la meva glòria.

8.6.4 PASSARÀ UN GRAN DESENVOLUPAMENT I ES PRENDRAN EL REGNE D'ALLAH DELS JUEUS I DONAT A UNA ALTRA NACIÓ COM VA DIR EN MATEU 42/21-44

En els següents versos Jesucrist (pau ser a ell) diu clarament que el Regne de Déu s'ha pres de jueus i donat a una altra comunitat. Hem expressat anteriorment en el context del Deuteronomi 18/18 que Allah elevarà un Missatger no entre els jueus, però entre les germans dels jueus.

Els versos de Matthew 21/42-44 són els següents: Jesús diu unto ells, vosaltres mai no llegia en les escriptures, la pedra que els constructors rebutjades, el mateix és convertir-se en al capdavant de l'extrem: això és el Senyor està fent, i que és meravellosa als nostres ulls? Per tant, jo us dic el Regne de Déu serà ser pres de vostè i donat a una nació portar endavant els fruits dels mateixos. I qui cauen en aquesta pedra serà trencat: però a qui cauen, es moldre-lo a pols.

8.6.5 LA REFERENCIA A LA MECA (BACCA), ELS PELEGRINS, EL POU DE ZAMZAM, RAPID I FORT CREIXEMENT DELS MUSULMANS IN SALMS 84/4-7

En els versos següents hi ha una referència a la Meca (que també Bacca en l'Alcorà està escrit), a la peregrinació en el mateix, a l'aigua de Zamzam donat a Hagar i el seu fill Ismael (pau ser a ells), el creixement fort i l'enfortiment dels musulmans.

Els versos de Salms 84/4-7 [164] són les següents: que feliços són aquells que resideixen a la seva casa, que lloar contínuament. Selah. Feliços són les persones que la força és en tu, els cors del qual s'estableixen en peregrinació. Ja que passen per la vall de Baca, fan que sigui una font d' aigües naturals; fins i tot la pluja de tardor es cobreix de benediccions. Anar vent en popa; cadascuna apareix davant de Déu a Zion.

8.6.6 ÀMPLIAMENT CONEGUT PROFETA ESPECIAL ES VÉENEN DESPRÉS DE JESÚS EN JOHN 1/20-21, 29

En els versos següents veiem clarament que no hi havia un profeta que s'esperava més que Crist Jesús i més que John (pau ser a ells). I és clar que que el Profeta és un profeta àmpliament conegut i especial pel que fa a ell la declaració "que Profeta" s'utilitza.

Els versos de John 1/20-21 són els següents: I (John) va confessar i no va negar; però va confessar, jo no sóc el Crist. I li van preguntar, ¿llavors què? Ets tu Elias? I ell diu, jo no sóc. Ets tu que Profeta? I ell va respondre, núm. I com podem veure en la següent declaració en el vers de Joan 1/29, Jesús-Crist era present llavors: el dia següent, John veu Jesús ve unto ell.

8.7 QUINS SON ELS PUNTS A TENIR EN COMPTE EN LLEGIR L'ALCORÀ?

L'Alcorà és la paraula del creador que que no és perjudicats en absolut si no optem per seguir la seva orientació, i que no es beneficia de nostres guiada. L'Alcorà és un favor de nostre creador, com podem veure en el següent vers:

Recitar (l'Alcorà), i el seu Senyor és més Generous.

(Alcorà: 96/3)

Ell ens ha donat la llibertat de triar la seva orientació o no. Per tant, l'Alcorà és una orientació pels justos, no per a tots. S'indica en el vers següent:

De fet, Allah no és tímida per presentar un exemple d'un mosquit o el que és més petit que es. I aquells que he cregut de saber que és la veritat del seu Senyor. Però pel que fa a aquells que no creuen, diuen, "què Allah pretén amb això com a exemple?" Ell enganya molts així i guies molts així. I ell indueix a error als no excepte el desafiant desobedient.

(Alcorà: 2/26)

Allah tenia willed per unir tots els éssers humans al voltant de l'Alcorà, es podria fàcilment fer. Per tant, el greu es beneficiaran d'ella. Així mentre estudiava l'Alcorà, un ha de tenir en compte alguns punts:

En primer lloc un no hem de perdre els missatges essencials pels detalls. Majoria de les persones tenen una tendència a perdre's en detalls. Ens són recomanats per Allah per tenir una visió àmplia. Hi ha una referència a això en el vers següent:

Ell és qui ha enviat a vostè el llibre: en ella són versos [que són] precisos, són la base del llibre; altres són textos al•legòrics. Però aquells als cors del qual és la perversitat seguir la part mateixa que resulti al•legòric, buscant la discòrdia i buscant els seus significats ocults, però no se sap la seva significats ocults excepte Allah. I els que estan fermament basada en el coneixement diuen: "Creiem en el llibre; la totalitat d'ella és de nostre Senyor: "i cap es agafar el missatge excepte homes de comprensió.

(Alcorà: 3/7)

Hi ha moltes traduccions de l'Alcorà. Hi ha limitacions de les traduccions com ells són traduïts per éssers humans. Encara que són suficients en donar els missatges essencials d'Islam, de tant en tant poden contenir errors o pot limitar els significats. Traductors que havia p.H. D. i així successivament poden haver perdut dades existents en el text original. D'altra banda la majoria de les llengües no tenen el nivell de detall de l'àrab. Per exemple, hi ha diferents formes del pronom "ells" en àrab per a cada grup de dos homes, dues dones, més de dos homes, les dones de més de dos. Totes aquestes formes diferents de "ells" generalment es reflecteixen en una traducció anglesa només amb la paraula "ells".

Per tant, per a un estudi seriós i detallat de l'Alcorà, un ha de tenir més d'una traducció o hauria d'utilitzar una explicació de l'Alcorà que inclou etimologies de les paraules, referències creuades i exemples...

En llegir l'Alcorà un ha de prendre-ho com un tot. Mentre que cada declaració s'ajusta en el seu context, també pot explicar un altre vers en una altra part de l'Alcorà. Per exemple, la lectura en un vers sobre la creació del cel i la terra en sis dies pot confondre un. No obstant això, la lectura de la declaració en el vers següent es aclarir que el dia a la vista d'Allah no és com el nostre dia:

Un dia amb el seu Senyor és com mil anys d'aquells que compta.

(Alcorà: 22/47)

O després de llegir la declaració en el vers següent el lector s'entendrà que el dia per a Allah no és només definit per la rotació de la terra al voltant de si:

Els àngels i l'esperit es pujar a ell durant un dia és la mesura de les quals cinquanta mil anys.

(Alcorà: 70/04)

PER A MÉS INFORMACIÓ O PEL TEU COMENTARI

SI US PLAU, VISITI'NS O ENVAIA UN EMAIL A LES ADRECES SEGÜENTS:

www.islamicinformationcenter.info

info@islamicinformationcenter.info

tosunender@Gmail.com

<http://www.Facebook.com/guidetounderstandingislam>

De fet, els que han cregut i fet justos deeds tindran els jardins del paradís com un allotjament,

En el que s'atinguin eternament. Es no el desig de qualsevol transferència.

Dir, "si el mar fos tinta per [escriptura] les paraules del meu Senyor, el mar vols ser esgotat abans que les paraules del meu Senyor es van esgotar, fins i tot si hem portat una cosa semblant com a suplement."

Dir, "jo sóc només un ésser humà com tu, a qui ha estat revelat que el seu Déu és un Déu. Així que qui d'esperar la reunió amb el seu Senyor deixar-lo fer treball just i no s'associen a l'adoració del seu Senyor ningú. "

(Alcorà: 107/18-110)

Pel temps,

De fet, l'home està en la pèrdua,

A excepció d'aquells que han cregut i fer els justos fets i aconsella l'altre a la veritat i aconsella mútuament paciència [i perseverança].

(Alcorà: 103/1-3)
